

ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

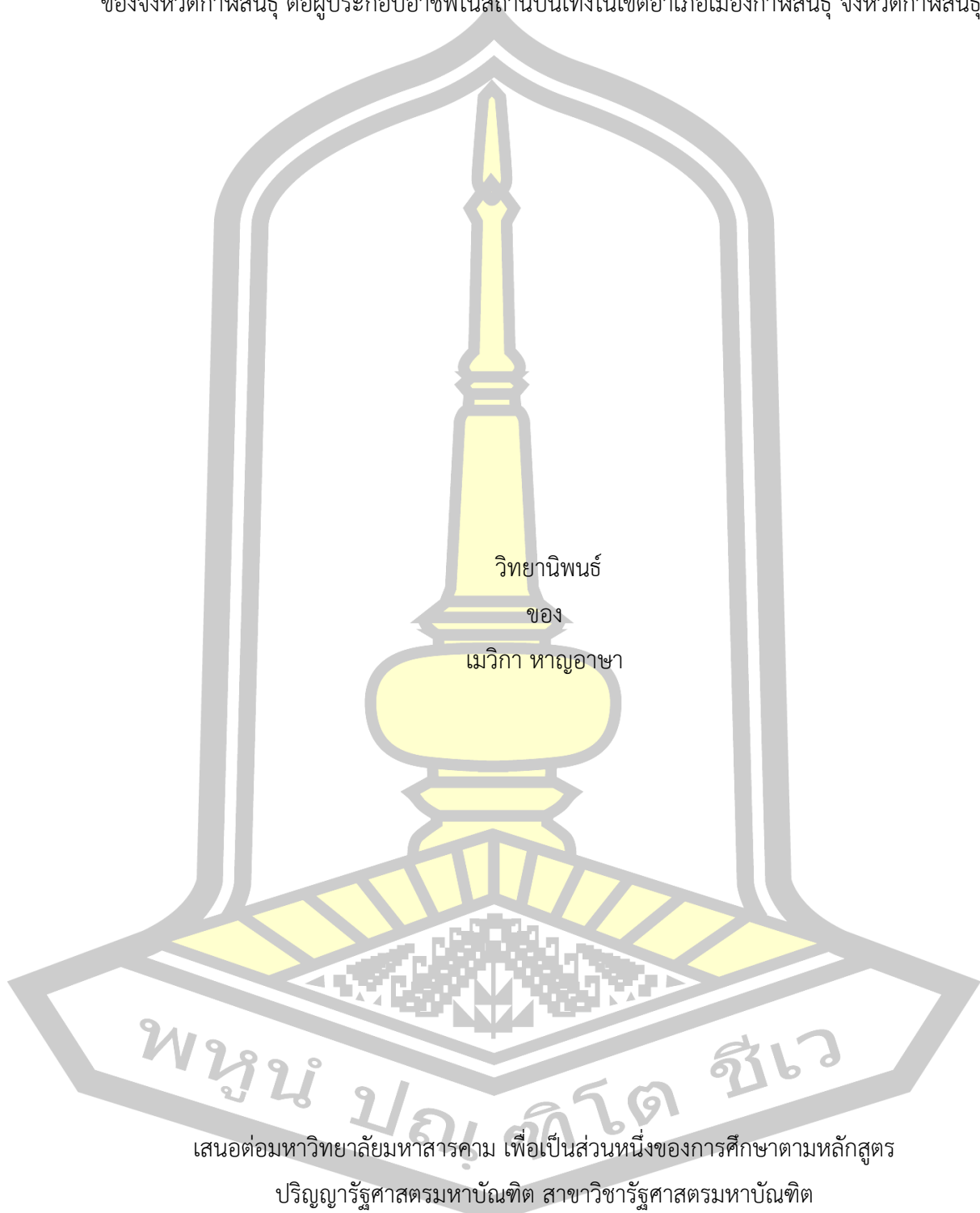
วิทยานิพนธ์
ของ
เมวิกา หาญอาษา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

มกราคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

มกราคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Impact of enforcement of coronavirus disease 2019 (COVID-19) prevention and
control measures of Kalasin Province towards occupations in entertainment venues
in Mueang Kalasin District Kalasin Province

Maewika Hanarsa

พหุบัณฑิต

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Political Science (Politics and Government)

January 2023

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวเมวิกา หาญอาษา
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. ณัฐกานต์ อัครพงศ์พิศักดิ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. วนิตา พรหมหล้า)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. วินัย ผลเจริญ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ดร. ทักษวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ. เจริญ จงสมชัย)

คณบดีวิทยาลัยการเมืองการปกครอง

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์		
ผู้วิจัย	เมวิกา หาญอาษา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วนิตา พรหมหล้า		
ปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นตัวอย่างของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้มาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการสั่งปิดสถานบันเทิงในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด - 19 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้มาตรการ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 83 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน จากร้านตะวันแดง มหาชน กาฬสินธุ์ ห้างอาหาร กุณินารายณ์ และบ้านกูร คลับแอนด์บาร์ โดยจากการวิจัยพบว่า การบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการบังคับใช้กฎหมาย และแม้จะมีการยกเลิกมาตรการผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงก็ยังคงได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากการบังคับใช้มาตรการ ดังนั้น ภาครัฐควรต้องตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้นโยบาย รวมไปถึงมาตรการรองรับผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพอย่างทั่วถึง เข้าถึงง่าย รวดเร็ว และสอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อให้การกำหนดนโยบายหรือมาตรการของรัฐสามารถบังคับใช้กับประชาชนทุกกลุ่มอาชีพและได้รับการตอบสนองจากประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และถ้วนหน้า

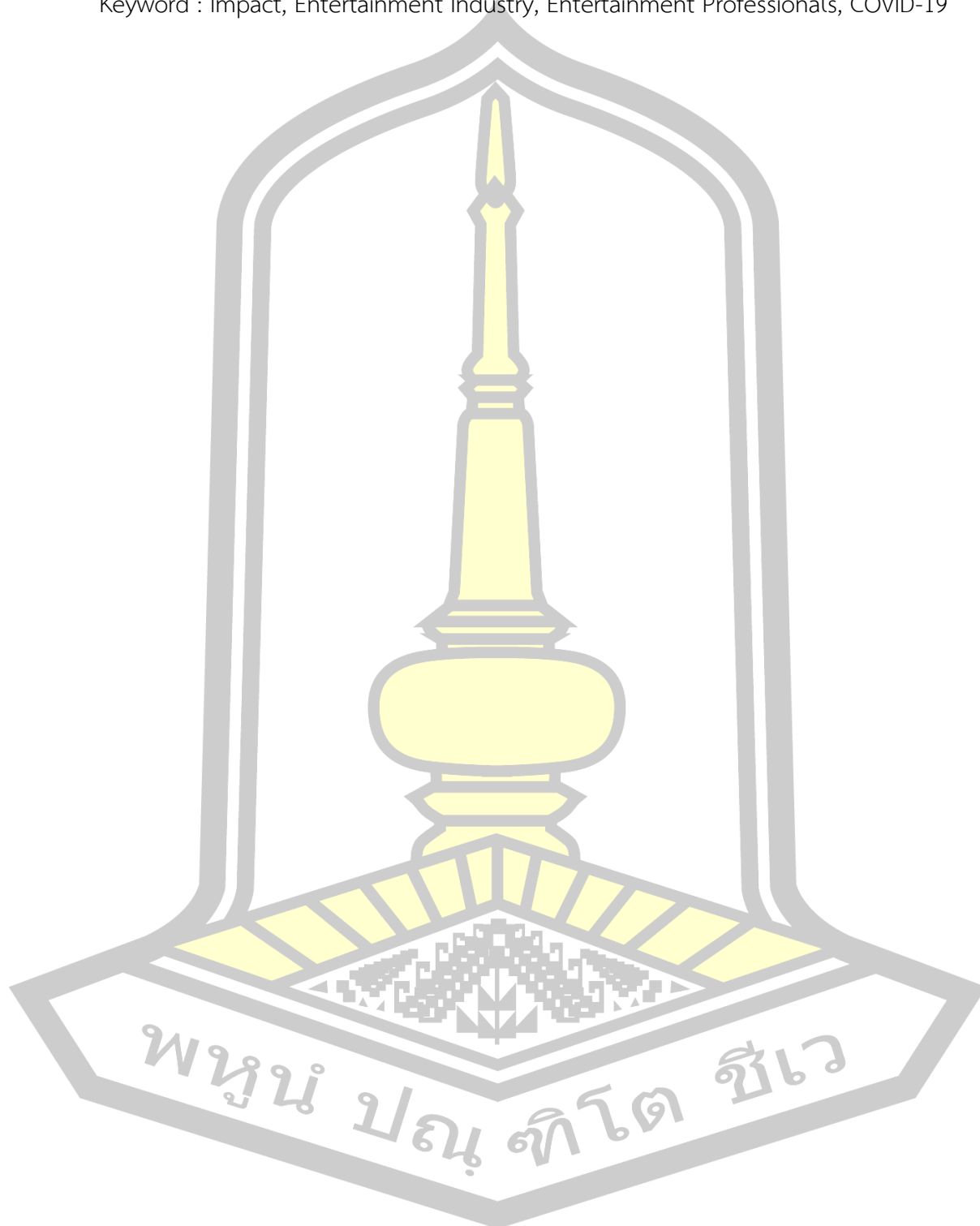
คำสำคัญ : ผลกระทบ, สถานบันเทิง, ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง, โควิด - 19

TITLE	Impact of enforcement of coronavirus disease 2019 (COVID-19) prevention and control measures of Kalasin Province towards occupations in entertainment venues in Mueang Kalasin District Kalasin Province		
AUTHOR	Maewika Hanarsa		
ADVISORS	Assistant Professor Wanida Phomlha , Ph.D.		
DEGREE	Master of Political Science	MAJOR	Politics and Government
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2023

ABSTRACT

This research focuses on studying the impact of the enforcement of measures to prevent the spread of COVID-19 on entertainment professionals in the Muang district of Kalasin province, Thailand. The objective is to understand the consequences of these measures on entertainment professionals. The research utilized both quantitative and qualitative methods, including surveys with a sample group of 83 entertainment professionals and in-depth interviews with 6 individuals from establishments such as Tawan Daeng, Mahasorn, Kuchinaraian, and Ban Guru Club and Bar. The findings of the research indicate that the enforcement of measures to prevent and control COVID-19 in Kalasin province has affected entertainment professionals in terms of the economy, society, and legal enforcement. Even after the measures were lifted, these professionals continued to experience the consequences. Therefore, it is essential for the government to be aware of the impact of these measures and to implement policies and support measures that encompass all occupational groups, making them easily accessible, timely, and responsive to the current situation. This will ensure that policies and measures enforced by the government are comprehensive, fair, and well-received by the general population

Keyword : Impact, Entertainment Industry, Entertainment Professionals, COVID-19

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผศ.ดร.วนิดา พรหมหล้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นที่ปรึกษาตลอดการดำเนินการทำวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษาเรื่องต่าง ๆ คอยช่วยเหลือในการเรียนจนศิษย์ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยใจเคารพอย่างสูงสุด

กราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.ณัฐกานต์ อัครพงศ์พิศักดิ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.วินัย ผลเจริญ และ ดร.ทักษวัฒน์ เหล่าสุวรรณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่อนุญาตและอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ประกอบการสถานบันเทิง ผู้ประกอบการอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และหน่วยงานของรัฐในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่กรุณาให้ข้อมูลแม้จะอยู่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนา 2019 (COVID – 19)

ขอขอบคุณ เพื่อนปริญญาโทรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ทั้งสาขาการเมืองการปกครอง และสาขานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง รหัส 64 ทุกคน สำหรับการให้กำลังใจและช่วยเหลือให้คำปรึกษา และรับฟังการปรับทุกข์ของผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาการเรียนปริญญาโท

ขอขอบพระคุณ ผู้บังคับบัญชา และบุคลากรในสำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีส่วนในการให้ความช่วยเหลือในการเรียน ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา

ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ และครอบครัว เพื่อน ๆ สำหรับความรัก ความห่วงใยและกำลังใจในการเรียนปริญญาโท

สุดท้ายขอขอบคุณตนเองที่มีความอดทนและพยายามตลอดระยะเวลาการเรียนปริญญาโท

พนัน ปณ จิต ชีวะ

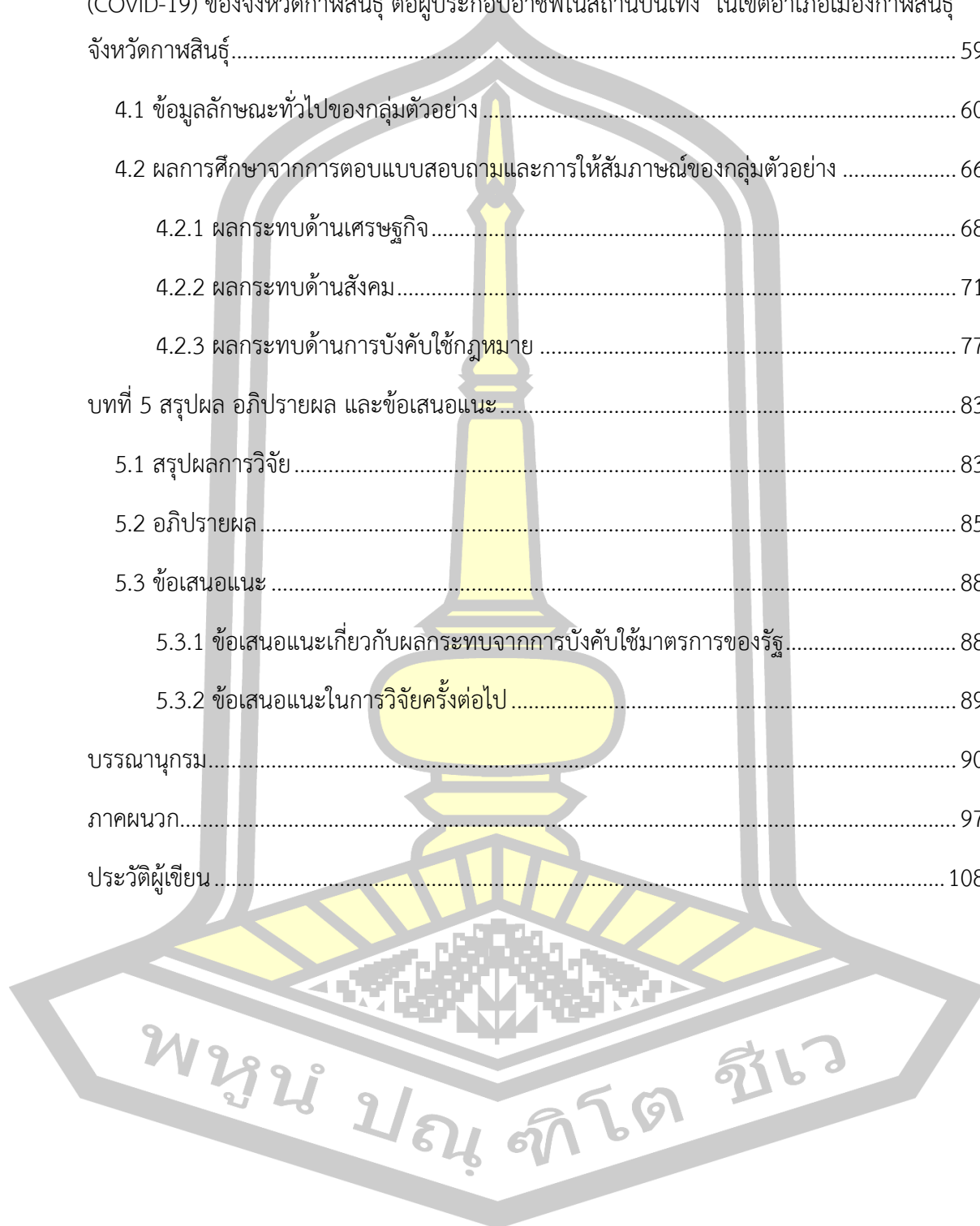
เมวิกา หาญอาษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	9
คำถามวิจัย	9
ขอบเขตการศึกษาวิจัย.....	9
ขอบเขตด้านเนื้อหา	9
ขอบเขตด้านพื้นที่.....	9
ขอบเขตด้านระยะเวลา.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 ทฤษฎี “อุดมการณ์และกลไกของรัฐทางอุดมการณ์ ” (ideology and ideological state apparatuses) ของ Louis Althusser	12
2.2 ระเบียบ กฎหมาย และมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	15
2.2.1 พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558.....	15

2.2.2 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548.....	15
2.2.3 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร	16
2.2.4 ข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการ ใน สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548.....	16
2.2.5 ประกาศ/คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโค โรนา 2019 (Covid-19) ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์.....	17
2.3 แนวคิดเรื่องผลกระทบ	40
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ.....	51
3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	53
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
3.2.1 เครื่องมือเชิงปริมาณ.....	53
3.2.2 เครื่องมือเชิงคุณภาพ	54
3.3. วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	55
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
3.5 วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล.....	56
3.5.1 แบบสอบถาม	56
3.5.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก.....	56
3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
3.6.1 แบบสอบถาม	57
3.6.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก	58

บทที่ 4 ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์.....	59
4.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	60
4.2 ผลการศึกษาจากการตอบแบบสอบถามและการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง	66
4.2.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ.....	68
4.2.2 ผลกระทบด้านสังคม.....	71
4.2.3 ผลกระทบด้านการบังคับใช้กฎหมาย	77
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	83
5.2 อภิปรายผล.....	85
5.3 ข้อเสนอแนะ	88
5.3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการของรัฐ.....	88
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	97
ประวัติผู้เขียน.....	108

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ.....	61
ตารางที่ 2 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุ	61
ตารางที่ 3 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการศึกษา.....	62
ตารางที่ 4 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านตำแหน่งอาชีพในสถานบันเทิง	62
ตารางที่ 5 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ก่อนการบังคับใช้ มาตรการ	63
ตารางที่ 6 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้หลังการบังคับใช้ มาตรการ	63
ตารางที่ 7 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านลักษณะของอาชีพ (อาชีพหลัก หรืออาชีพรอง)	64
ตารางที่ 8 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการมีสิทธิประกันสังคม.....	64
ตารางที่ 9 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านแหล่งที่ให้ความช่วยเหลือ ในช่วงล็อกดาวน์.....	64
ตารางที่ 10 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการได้รับความช่วยเหลือ เยียวยาจากมาตรการของรัฐ.....	65
ตารางที่ 11 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการช่วยเหลือเยียวยาที่ ต้องการ.....	65
ตารางที่ 12 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านผลกระทบที่ได้รับต่อเนื่อง หลังจากยกเลิกมาตรการ	66
ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านรายได้/ค่าใช้จ่าย.....	68

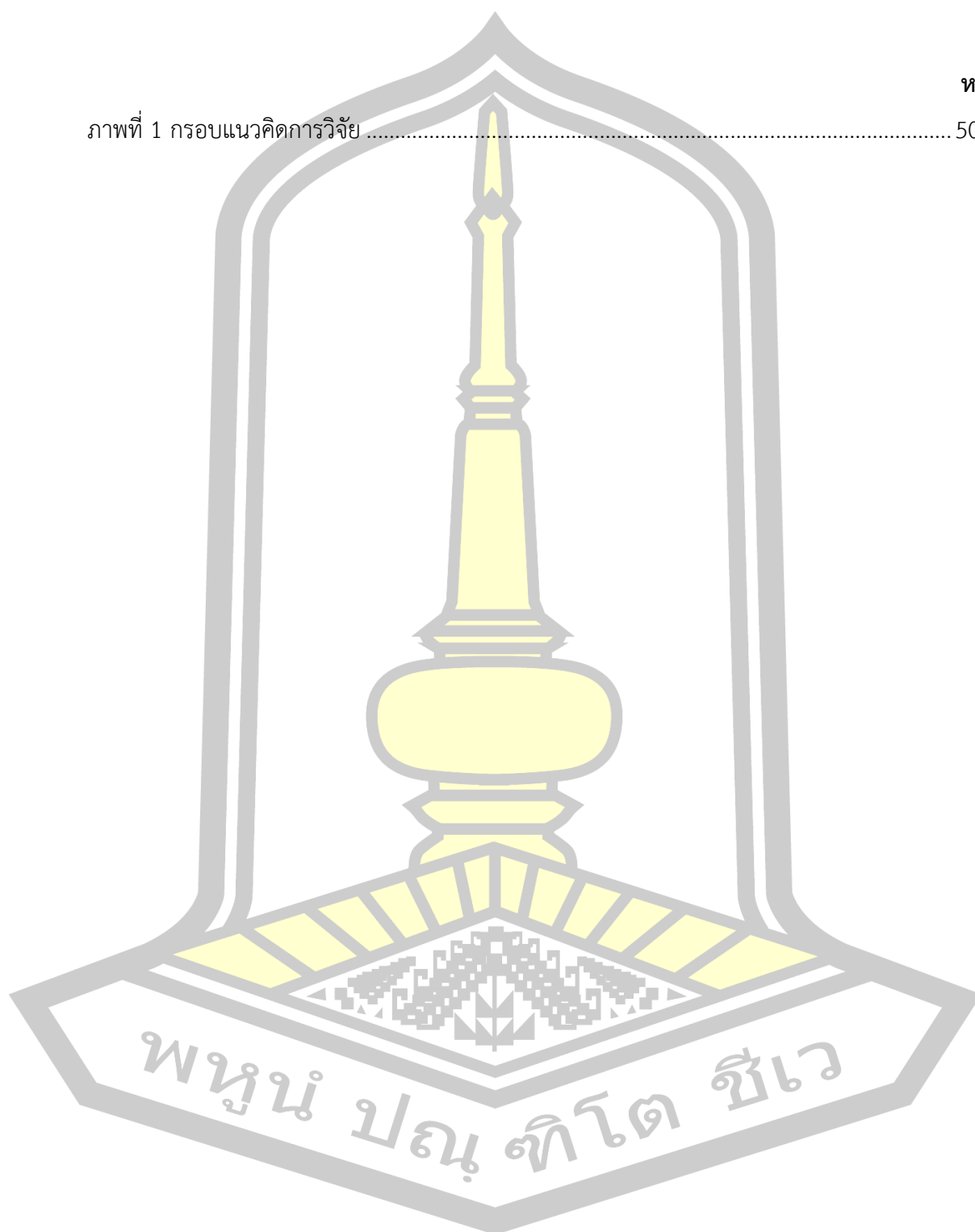
ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการทำงาน.....	71
ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการปรับตัว.....	73
ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพ/กิจการ	76
ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ.....	77
ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านประสิทธิภาพของการบังคับใช้มาตรการ.....	80
ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผลกระทบในแต่ละด้าน	82

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	50
-----------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เกิดขึ้นในเดือนธันวาคมของปี 2562 พบการเกิดขึ้นครั้งแรกในนครอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นเมืองที่มีความหนาแน่นของประชากรมากกว่า 19 ล้านคน และมากที่สุดในภาคกลางของประเทศจีน โดยเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2562 สำนักงานสาธารณสุขเมืองอู่ฮั่นประกาศอย่างเป็นทางการว่า พบโรคปอดอักเสบโดยไม่ทราบสาเหตุ โดยมีความเกี่ยวข้องกับตลาดอาหารทะเลของเมืองอู่ฮั่น ซึ่งสาเหตุที่เป็นไปได้มากที่สุดในการติดต่อสู่คนคือการสัมผัสกับเนื้อสัตว์ประเภทต่างๆ ที่วางขายในตลาด และเนื่องจากอู่ฮั่นเป็นเมืองที่มีความหนาแน่นของประชากรการระบาดจึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีผู้ป่วยหนักและมีผู้เสียชีวิตเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ภายหลังที่มีการพบการระบาดดังกล่าวในประเทศจีน องค์การอนามัยโลกออกมาระบุว่า ไวรัสชนิดดังกล่าว คือ SARS-CoV-2 เรียกว่า COVID-19 (ย่อมาจาก CO แทน corona, VI แทน virus, D แทน disease และ 19 แทน 2019) และได้ออกประกาศชื่ออย่างเป็นทางการที่ใช้เรียกโรคทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 โดยการแพร่เชื้อจากคนสู่คนผ่านละอองฝอยขนาดเล็ก (aerosol) และต่อมาเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2563 ได้ถูกประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern – PHEIC) โดยนอกจากประเทศจีนแล้ว การระบาดดังกล่าวยังทำให้มีผู้ป่วยในหลายประเทศทั่วโลกเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น เกาหลีใต้ อิตาลี อิหร่าน สเปน ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ลาตินอเมริกา (บราซิล) รัสเซีย อินเดีย แอฟริกาใต้ โดยสถานการณ์โรคโควิด 19 ทั่วโลก ข้อมูลวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2564 พบผู้ป่วยสะสมทั้งสิ้น 111,218,170 ราย เสียชีวิต 2,462,186 ราย และหายป่วย 86,086,551 ราย ซึ่งประเทศที่พบการติดเชื้อโควิด-19 มากที่สุด 10 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อินเดีย บราซิล รัสเซีย สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส สเปน อิตาลี ตุรกีและเยอรมนี (กรมควบคุมโรค, 2564)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ซึ่งเป็นโรคระบาดที่ยังไม่มียารักษาและแพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็วในทั่วโลก ส่งผลให้รัฐบาลในหลายประเทศมีการบังคับใช้มาตรการในการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างเข้มงวด เช่น การปิดเมือง ล็อกดาวน์ ห้ามการเดินทางเข้า-ออกประเทศ รวมถึงการเว้นระยะห่างทางสังคม ซึ่งผลที่ตามมาจากการบังคับใช้มาตรการคุมเข้มดังกล่าวส่งผลให้

เกิดการถดถอยและหยุดชะงักของเศรษฐกิจ ภาคธุรกิจต่าง ๆ ภาคการบริการ ภาคอุตสาหกรรม ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก จากผลการประเมินขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization-ILO) เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดดังกล่าวพบว่า มีแรงงานทั่วโลกกว่า 25 ล้านคน ได้รับผลกระทบ โดยสาขาอาชีพหลักที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ สาขาการบริการ สาขาการท่องเที่ยว สาขาการค้าปลีก (IOL,2020a) นอกจากนั้นยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อตลาดแรงงานอื่นๆ อีกมากมาย (IOL,2020b)

สำหรับประเทศไทยพบผู้ป่วยรายแรกในประเทศเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในประเทศไทย และในวันที่ 31 มกราคม 2563 พบผู้ป่วยชาวไทยรายแรกซึ่งเป็นคนขับรถแท็กซี่ และได้รับเชื้อจากผู้โดยสารที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน จากนั้นในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคโควิด-19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 จากนั้นการระบาระลอกแรกของประเทศไทยเกิดขึ้นที่สนามมวยลุมพินี สนามมวยราชดำเนิน ในวันที่ 6 มีนาคม 2563 ซึ่งมีผู้เข้าร่วมชมการแข่งขันชกมวยในวันดังกล่าวประมาณ 5,000 คน และเนื่องจากสนามมวยเป็นสถานที่ปิด อากาศถ่ายเทไม่สะดวก จึงทำให้เกิดคลัสเตอร์ใหญ่ ซึ่งพบผู้ป่วยเริ่มป่วยวันที่ 11 มีนาคม 2563 และมีประวัติพบเพื่อนที่เดินทางมาจากต่างประเทศ จากนั้นได้ทยอยพบผู้ติดเชื้อที่เป็นทั้งเจ้าของค่ายมวย พิธีกร เซียนมวย นักมวยและผู้เข้าร่วมชมการแข่งขันซึ่งเดินทางมาจากหลายจังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร ขอนแก่น สมุทรปราการ เชียงใหม่ สุโขทัย นครราชสีมา กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด นำไปสู่การกระจายเชื้อไปทั่วประเทศ ต่อมานายกรัฐมนตรีจึงมีคำสั่งจัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19, ศบค.) ขึ้นในวันที่ 12 มีนาคม 2563 และในวันที่ 17 มีนาคม 2563 มีการสั่งปิดสถาบันการศึกษา สถาบันกวดวิชา สถาบันเท่งเป็นการชั่วคราวงดกิจกรรมทางศาสนา งดการชุมนุม และยกเลิกวันหยุดสงกรานต์ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยต่อมาเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2563 มีการพบผู้ป่วยติดเชื้อรายใหม่ 188 ราย ซึ่งเป็นยอดผู้ติดเชื้อรายใหม่สูงสุดในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มมีการระบาด จากนั้นวันที่ 26 มีนาคม 2563 นายกรัฐมนตรีจึงได้ประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 โดยมีผลบังคับใช้ทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2565 เป็นต้นมา โดยห้ามประชาชนออกนอกเคหสถาน ระหว่าง 4 ทุ่ม - ตี 4 (เริ่ม 3 เม.ย.63) ปิดสถานที่เสี่ยง อาทิ ผับ สถานบริการ สนามมวย สนามกีฬา สถานประกอบการ อาบ อบ นวด และนวดแผนโบราณ สปา ปิดช่องทางเข้า

ประเทศ ซึ่งมาตรการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดีจนทำให้สามารถควบคุมจำนวนผู้ติดเชื้อได้เป็นอย่างดี

การระบาดระลอกที่สองในช่วงเดือนธันวาคม 2563 ในพื้นที่ตลาดกุ่ม ตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในช่วงกลางเดือนธันวาคม 2563 เป็นการระบาดของสายพันธุ์ GH ซึ่งมีการแพร่ระบาดในประเทศอินเดียและเมียนมา และเนื่องจากความแออัดและหนาแน่นของแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดการการระบาดไปในหลายโรงงานในพื้นที่ ทั้งยังมีการแพร่กระจายออกไปยังต่างจังหวัดซึ่งยอดผู้ติดเชื้อได้เพิ่มสูงขึ้น และมีการสั่งปิดพื้นที่เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดจนทำให้สามารถควบคุมสถานการณ์ให้กลับสู่ภาวะปกติได้

การระบาดระลอกที่สามในช่วงเดือนเมษายน 2564 เกิดขึ้นจากคลัสเตอร์สถานบันเทิงย่านทองหล่อ ซึ่งพบว่าเป็นสายพันธุ์อังกฤษซึ่งแพร่ได้เร็วขึ้น 1.7 เท่า และเนื่องจากสถานที่ดังกล่าวมีผู้เข้าไปใช้บริการเป็นจำนวนมากและเป็นพื้นที่ที่แออัด ผู้คนที่เข้าไปใช้บริการมักละเลยการปฏิบัติตามมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม และผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่มักจะเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงหลายแห่งทำให้เกิดการแพร่กระจายเชื้อไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในหลายจังหวัดต้องยกระดับมาตรการเพื่อคุมเข้มการแพร่ระบาดของโรค แม้จะมีจำนวนผู้ติดเชื้อเป็นจำนวนมาก แต่ ศบค. ก็ยังไม่ได้ใช้มาตรการล็อกดาวน์เด็ดขาดเลยทีเดียว และในช่วงวันหยุดเทศกาลสงกรานต์มีการเดินทางกลับภูมิลำเนาทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของประชากรไปยังพื้นที่ต่างจังหวัดในทั่วประเทศ ซึ่งได้เพิ่มจำนวนผู้ติดเชื้อให้มากขึ้น โดยวันที่ 16 เมษายน 2564 โฆษก ศบค. ได้แถลงสรุปหลังการประชุม ศบค. ชุดใหญ่ ระบุว่า ไม่มีการประกาศเคอร์ฟิวและล็อกดาวน์ แต่ได้เพิ่ม 9 (ร่าง) ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 20) ยกระดับควบคุมการแพร่ระบาดโควิด-19 โดยห้ามจัดกิจกรรมหรือที่เสี่ยงต่อการแพร่โรค ปิดสถานบริการ หรือสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่โรคทั่วราชอาณาจักร กำหนดพื้นที่สถานการณ์ เพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ จำแนกตามเขตพื้นที่ พื้นที่ควบคุมสูงสุด (สีแดง) รวม 18 จังหวัด พื้นที่ควบคุม (สีส้ม) รวม 59 จังหวัด ทั้งนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 18 เมษายน 2564 เป็นต้นไป (Thai PBS, 16 เมษายน 2564)

ต่อมายังมีการยืนยันว่าพบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์เดลต้า (Delta) รายแรกในประเทศไทยในแคมป์คนงานแห่งหนึ่งในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร วันที่ 27 มิถุนายน 2564 ราชกิจจานุเบกษา เผยแพร่ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน

พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 25) เป็นมาตรการกึ่งล็อกดาวน์กรุงเทพมหานคร-ปริมณฑล นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร รวมถึงพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสงขลา) มีผลตั้งแต่วันที่ 28 มิถุนายน 2564 เป็นต้นไป (ประกาศาติธุรกิจ, 9 กรกฎาคม 2564) โดยการสั่งปิดไซต์งานก่อสร้าง ห้ามการเดินทางและเคลื่อนย้ายแรงงาน เป็นการชั่วคราวอย่างน้อยสามสัปดาห์ ส่งผลให้แรงงานในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากการปิดไซต์งานก่อสร้าง ขาดรายได้ทันที จากนั้นในวันที่ 19 กรกฎาคม 2564 ออกกำหนด ฉบับที่ 28 ของ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2564 ให้ใช้ "มาตรการล็อกดาวน์ขั้นสูงสุด" ในพื้นที่ 13 จังหวัดสีแดงเข้มหรือพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด (กรุงเทพฯ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครปฐม นนทบุรี นราธิวาส ปทุมธานี ปัตตานี อยุธยา ยะลา สงขลา สมุทรปราการ สมุทรสาคร) โดยให้ประชาชนงดออกจากเคหสถานหรือที่พำนักโดยไม่จำเป็นในเวลากลางวัน ยกเว้นเพื่อจัดหาอาหาร ยา พบแพทย์ รับวัคซีน และอาชีพจำเป็น ห้ามเดินทางออกนอกพื้นที่สีแดงเข้ม จำกัดจำนวนผู้โดยสารในระบบขนส่งสาธารณะ และขยายเวลาคำสั่งห้ามออกนอกเคหสถานหรือเคอร์ฟิวไปจนถึงวันที่ 2 สิงหาคม 2564 จากนั้น ศบค.ได้มีมติขยายระยะเวลาออกไปอีก 14 วัน โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2564 และยังเพิ่มจังหวัด "สีแดงเข้ม" หรือพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวดจาก 13 จังหวัดเป็น 29 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครปฐม นนทบุรี นราธิวาส ปทุมธานี ปัตตานี อยุธยา ยะลา สงขลา สมุทรปราการ สมุทรสาคร กาญจนบุรี ตาก นครปฐม นครราชสีมา ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี เพชรบุรี เพชรบูรณ์ ระยอง ราชบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง ต่อมาข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 32) ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564 ศบค.เห็นว่าสถานการณ์ผู้ติดเชื้อรายใหม่มีแนวโน้มลดลงและเพื่อเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจจึงได้มีการผ่อนคลายมาตรการ โดยอนุญาตให้นั่งรับประทานอาหารในร้านได้แต่ต้องจำกัดปริมาณลูกค้า ห้ามสรรพสินค้า คอมมูนิตี้มอลล์ ร้านตัดผม สนามกีฬา สวนสาธารณะกลับมาเปิดบริการได้แบบมีเงื่อนไข แต่ได้มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรไปอีก 2 เดือน จาก 30 กันยายน จนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2564 และเพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวต่างชาติในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 ในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2564 ศบค. ได้มีมติเห็นชอบยกเลิกล็อกดาวน์ และลดระยะเวลาเคอร์ฟิวลงอีก 1 ชม. เป็น 23.00-03.00 น. และในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2564 ศบค. ได้ยกเลิกเคอร์ฟิวและปรับพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวดเป็นศูนย์ มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2564 เป็นต้นไป แต่ได้ขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักร

ออกไปอีก 2 เดือน จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2565 แต่ยังไม่อนุญาตให้สถานบันเทิงกลางคืน ผับ บาร์ คาราโอเกะ กลับมาเปิดให้บริการเนื่องจากเห็นว่าเป็นกิจการที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเป็นกลุ่มก้อน ใน ขณะเดียวกันที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ประกาศให้เชื้อโควิดกลายพันธุ์ชนิดใหม่ B.1.1.529 ที่พบ ทางตอนใต้ของทวีปแอฟริกา เป็นสายพันธุ์ที่ "น่ากังวล" และให้ชื่อว่า โอมิครอน (Omicron) (BBC New, 2 มีนาคม 2022)

การระบาดระลอกที่สี่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2564 ซึ่งเป็นการระบาดของโควิดสายพันธุ์ ใหม่ B.1.1.529 หรือสายพันธุ์ “โอมิครอน” โดยประเทศไทยพบผู้ติดเชื้อโอมิครอนรายแรกเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2564 จากนั้นจำนวนผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอมิครอนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในวันที่ 9 มกราคม 2565 ได้มีการปรับพื้นที่สีของจังหวัดตามระดับสถานการณ์โดยอนุญาตให้สถานประกอบการที่มี ลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ เปิดในรูปแบบร้านอาหารได้โดยไม่ต้อง ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด แต่ต่อมามีการแพร่ระบาดเป็นกลุ่มก้อนในจังหวัด กาฬสินธุ์ จังหวัดอุบลราชธานี และแพร่ระบาดไปในหลายจังหวัดทั่วประเทศ และเนื่องจากอาการของผู้ติด เชื้อสายพันธุ์โอมิครอนมีอาการไม่รุนแรง และสามารถพักรักษาตัวที่บ้านได้ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ ประกาศให้การระบาดของโควิด “ระลอกมกราคม 2565” นี้เข้าสู่การเป็นโรคประจำถิ่น หลังผู้ติดเชื้อ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องนับตั้งแต่มีการพบสายพันธุ์โอมิครอน (กระทรวงสาธารณสุข, เมษายน 2565)

การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 และได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวออกไปเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง เป็นมาตรการที่ได้สร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนส่งผล ให้การประกอบอาชีพ และการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ให้อยากลำบากขึ้น รวมไปถึงการงดการดำเนินการ กิจการบางประเภทที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดสูง ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อ โครงสร้างสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการล็อก ดาวน์นั้นส่งผลให้เกิดการหยุดชะงักของเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อ ประชาชนในทุกมิติ ประชาชนเกิดการว่างงาน แรงงานถูกเลิกจ้างโดยฉับพลัน รายได้ไม่เพียงพอต่อ การดำรงชีวิต ไม่สามารถชำระหนี้ได้ มีหนี้สินเพิ่มขึ้น แรงงานนอกระบบต่างๆ ต้องหยุดงานโดยที่ไม่มี หลักประกันชดเชยรายได้ยามว่างงานหรือหลักประกันด้านสุขภาพ หลายกิจการต้องปิดกิจการเพราะ ไม่สามารถรับภาระในค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นได้ ซึ่งแม้รัฐบาลจะออกมาตรการเยียวยาให้ความช่วยเหลือผู้ ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ก็ไม่สามารถบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้อย่าง ทัวถึง ทั้งขั้นตอนในการรับการเยียวยายังมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและไม่ครอบคลุมถึงประชาชนบางกลุ่มทำ

ให้ขาดโอกาสในการได้รับการเยียวยา อีกทั้งผู้ได้รับผลกระทบบางกลุ่มอาชีพถูกมองข้ามและไม่ได้รับการเยียวยาหรือเป็นอาชีพกลุ่มท้าย ๆ ที่รัฐบาลได้ให้การเยียวยาช่วยเหลือ และแม้จะมีการเยียวยาจากรัฐบาลก็ไม่เพียงพอและไม่สามารถชดเชยรายได้ที่เคยมีได้ แม้ว่าการเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 จะส่งผลกระทบต่อทุกคนทุกกลุ่มอาชีพ แต่กลุ่มอาชีพที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นกลุ่มอาชีพประเภทแรก ๆ ที่ถูกมองว่าเป็นสาเหตุของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นั่นก็คือ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงในยามค่ำคืน เนื่องจากสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่มีการรวมกลุ่มของผู้คนจำนวนมาก และอยู่ในพื้นที่จำกัด อากาศถ่ายเทไม่สะดวก ผู้คนที่มาใช้บริการละเลยการปฏิบัติตามมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม จึงส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดเป็นวงกว้าง อีกทั้งปรากฏการแพร่ระบาดจากคลัสเตอร์สถานบันเทิงในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ เช่น จากคลัสเตอร์สถานบันเทิงย่านทองหล่อ กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนเมษายน 2564 คลัสเตอร์ร้านเอกมัย 487 ในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพบการระบาดสายพันธุ์เดลต้าในช่วงเดือนพฤศจิกายน และการระบาดของสายพันธุ์โอไมครอนในช่วงเดือนธันวาคม 2564 (กรุงเทพฯธุรกิจ, 28 ธันวาคม 2564) ส่งผลให้ ศบค. มีคำสั่งให้ปิดสถานบันเทิงทั่วประเทศเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 จะเห็นได้ว่าสถานบันเทิงถูกสั่งปิดหรือหยุดกิจการมาตั้งแต่เริ่มการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินและการบังคับใช้มาตรการซึ่งมาตรการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก เช่น นักร้อง นักดนตรี พนักงานเสิร์ฟ กู้ก พนักงานรักษาความปลอดภัย และอื่น ๆ อีกหลายประเภท ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันและมีรายได้หลักมาจากสถานบันเทิง เมื่อสถานบันเทิงถูกสั่งปิดผู้ที่มิอาชีพดังกล่าวก็ไม่ได้มีการจ้างงานและไม่มีรายได้ในการดำรงชีพ ดังนั้น การสั่งปิดหรือกำหนดให้หยุดกิจการโดยไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอนส่งผลให้บุคคลดังกล่าวข้างต้นตกเป็นผู้ว่างงานซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก

สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์นั้น อาจกล่าวได้ว่าจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นจังหวัดแรก ๆ ที่พบผู้ติดเชื้อโควิด-19 นับตั้งแต่มีการระบาดในระลอกแรก โดยในวันที่ 19 มีนาคม 2563 จังหวัดกาฬสินธุ์ยืนยันพบผู้ป่วยโควิด-19 รายแรก ซึ่งเป็นผู้สัมผัสเชื้อจากคลัสเตอร์สนามมวยลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2563 ต่อมาจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ 2/2563 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2563 เรื่อง มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ.2546 ตามมาตรา 3 (4) ได้แก่ ตะวันแดง กาฬสินธุ์ ไฮคลาส

คาเฟ่ ซิลล์คาราโอเกะ บ้านกรุ คลับ แอนด์บาร์ สวนอาหารแคนใหญ่ สวนอาหารเปียนคลาสสิก และสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการก่อนเวลา 24.00 น. เป็นต้น และมีคำสั่งให้ปิดร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม รถเข็น หาบเร่ แผงลอย ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า ตลาดนัดร้านเสริมสวย สถานศึกษา และกิจการอื่น ๆ ตามมาอย่างต่อเนื่อง (ศูนย์อำนวยการต้านโรคโควิด-19 จังหวัดกาฬสินธุ์, 19 มีนาคม 2563) แต่ในเวลาต่อมาได้มีประกาศให้ผ่อนปรนมาตรการและอนุญาตให้กิจการบางประเภทกลับมาดำเนินการหรือทำกิจกรรมได้ตามปกติในช่วงเดือนพฤษภาคม 2563 แต่ต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด แต่สถานบริการ ประเภท ผับ บาร์ คาราโอเกะ ยังไม่อนุญาตให้ดำเนินการ จนกระทั่งเมื่อต้นเดือนกรกฎาคม 2563 ได้มีคำสั่งอนุญาตให้สถานบริการสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ ผ่อนผันให้เปิดดำเนินการได้โดยเปิดทำการตามเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดจนถึงเวลา 24.00 น. ของวันเดียวกันและงดเว้นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยต้องปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันโรค เงื่อนไขการจัดระเบียบและระบบต่างๆ ตามคำแนะนำของทางราชการรวมทั้งกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง จากนั้นในวันที่ 21 ธันวาคม 2564 จังหวัดกาฬสินธุ์ยืนยันพบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนจากคู่สามีภรรยาที่เดินทางกลับจากประเทศเบลเยียมและเข้าไปรับประทานอาหารกับครอบครัวที่ร้านอาหารกึ่งผับที่ตลาดโรงสี ในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2564 ส่งผลให้มีนักดนตรี พนักงานเสิร์ฟ และลูกค้า ซึ่งเข้าไปดื่มกินในร้านและบริเวณโดยรอบได้รับเชื้อโอไมครอนด้วย และมียอดผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งข้อมูลจากศูนย์อำนวยการต่อต้านโรคโควิด-19 จังหวัดกาฬสินธุ์ ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2564 มีผู้ติดเชื้อรายใหม่จำนวน 61 ราย โดยเชื่อมโยงกับตลาดโรงสี เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จำนวน 45 ราย ส่งผลให้คณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งให้ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่โรค (ผู้จัดการออนไลน์, 25 ธันวาคม 2564) ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับบาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน โดยการระบาดังกล่าวถือเป็นคลัสเตอร์โอไมครอนแรกในประเทศไทย (เจาะลึกระบบสุขภาพ, 24 December 2021) หลังจากวันที่ 13 เมษายน 2564 จนถึงช่วงเดือนพฤษภาคม 2565 คณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ ประเภท ผับ บาร์ คาราโอเกะ รวมระยะเวลากว่า 1 ปี ที่สถานบริการดังกล่าวต้องหยุดกิจการจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ จึง

อาจกล่าวได้ว่าธุรกิจสถานบันเทิงเป็นธุรกิจประเภทเดียวที่มีคำสั่งให้หยุดกิจการนานกว่ากิจการประเภทอื่นๆ และเนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าธุรกิจสถานบันเทิงต่าง ๆ ถือเป็นแหล่งรายได้และเป็นแหล่งของการจ้างงานที่สำคัญในแต่ละพื้นที่ ซึ่งการสั่งปิดสถานบันเทิงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเช่นกัน ประกอบกับผลของการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวที่ผ่านมาสามารถนำมาเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันได้ว่า มาตรการที่ภาครัฐกำหนดไม่สามารถแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่กลับยังแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวในการบริหารจัดการสถานการณ์และกลายเป็นการซ้ำเติมประชาชนให้ใช้ชีวิตอย่างยากลำบากในสถานการณ์ดังกล่าวอีกด้วย ดังนั้น นอกจากภาครัฐและผู้กำหนดนโยบายจะมุ่งคำนึงถึงมาตรการในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งนั้นจะต้องพิจารณาและกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพของประชาชนโดยคำนึงถึงสมดุลระหว่างทางเศรษฐกิจและผลกระทบต่อสังคมที่อาจเกิดขึ้นด้วย

แม้ว่าในปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้คลี่คลายลง และได้มียกเลิกมาตรการควบคุมโควิด-19 และอนุญาตให้สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ เปิดบริการได้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2565 เป็นต้นไป แต่ผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้มาตรการในการควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับโรคดังกล่าวยังไม่มียารักษาโรค และอาจเกิดการพัฒนาสายพันธุ์จนมีการระบาดเกิดขึ้นได้อีก จนอาจจะทำให้รัฐบาลต้องกลับไปใช้มาตรการล็อกดาวน์ที่เข้มงวดอีกครั้ง รวมไปถึงการเกิดโรคใหม่ที่เกิดเป็นวิกฤตการณ์ที่ยังไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในช่วงที่มีการล็อกดาวน์ และหลังจากการคลายล็อกดาวน์ ว่าผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลหรือเป็นกรณีศึกษาในการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติหรือโรคระบาดที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ทั้งเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับภาครัฐในการให้ความช่วยเหลือเยียวยาแรงงานนอกระบบหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบซึ่งไม่มีหลักประกันในการดำรงชีวิตในยามเกิดวิกฤตดังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการเตรียมพร้อมสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง และภาครัฐสามารถดำเนินนโยบายที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติในภาพรวมได้ด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

คำถามวิจัย

การบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างไร

ขอบเขตการศึกษาวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ขอบเขตด้านพื้นที่

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยจากผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเปิดบริการในปัจจุบัน ประกอบด้วย 1) ตะวันแดง มหาชน กาฬสินธุ์ 2) ห้องอาหารภูนิรารายณ์ และ 3) บ้านกรู คลับ แอนด์บาร์

ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ตั้งแต่ช่วงเดือนเมษายน 2565 ถึงเดือนกรกฎาคม 2566 รวมระยะเวลา 15 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลและผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ จะเป็นประโยชน์ให้กับหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

2. ข้อมูลและผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและการให้ความช่วยเหลือแรงงานนอกระบบที่ไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคมได้

3. ข้อมูลและผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ จะช่วยเป็นข้อมูลสะท้อนจากกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถาบันบันเทิงที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันทบทวนมาตรการและกำหนดมาตรการให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546

มาตรา 3

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้ละเลยให้นักแสดง นักดนตรี หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

สถานบันเทิง หมายถึง สถานที่ที่มีการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับผู้มาใช้บริการ โดยการอนุญาตให้มีการนั่งดื่มภายในร้าน มีการแสดงดนตรีสด หรือคอนเสิร์ต รวมถึงการเปิดเพลงให้แก่ผู้มาใช้บริการได้รับชมรับฟัง โดยผู้มาใช้บริการสามารถเต้นหรือแสดงออกปฏิกิริยาร่วมกับการแสดงนั้นได้

ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง หมายถึง บุคคลที่ทำงานในสถานบันเทิง เช่น ผู้จัดการ ผู้ดูแลร้าน นักร้อง นักดนตรี แดนซ์เซอร์ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พนักงานเสิร์ฟ กู้ก กัปตัน พนักงานต้อนรับ บาร์น้ำ แคชเชียร์ เป็นต้น

ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการ หมายถึง ผลจากการบังคับใช้มาตรการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับ สถานบันเทิงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ผลกระทบเกี่ยวกับรายได้ค่าใช้จ่าย

ด้านสังคม หมายถึง ผลกระทบเกี่ยวกับการทำงาน การปรับตัวในการทำงาน และความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

ด้านการบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง การได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ และประสิทธิภาพของการบังคับใช้มาตรการ

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถาบันบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์” ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎี แนวคิด งานวิจัย และเอกสาร บทความที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีอุดมการณ์และกลไกของรัฐทางอุดมการณ์ ของ Louis Althusser
- 2.2 ระเบียบ กฎหมาย และมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
- 2.3 แนวคิดเรื่องผลกระทบ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 ทฤษฎี “อุดมการณ์และกลไกของรัฐทางอุดมการณ์ ” (ideology and ideological state apparatuses) ของ Louis Althusser

Althusser ได้ให้ความหมายของอุดมการณ์ไว้ว่า เป็นระบบความคิด และระบบของภาพตัวแทน (representation) ซึ่งทำหน้าที่ปฏิบัติการทางสังคม และมีการเปลี่ยนไปตามบริบทของสังคมในแต่ละช่วงเวลา มายาคติในแง่ตัวในโครงสร้างทางสังคมเป็นจุดกำเนิดของอุดมการณ์ที่เป็นระบบภาพตัวแทนความคิด (representation) เปรียบเสมือนการที่ผู้คนสวมแว่นที่มีเลนส์ซึ่งเกิดจากมายาคติที่สร้างขึ้นจากอุดมการณ์ โดยพวกเขารับรู้ได้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างตัวของพวกเขาและโลกแห่งจิตนาการ (imagine) เท่านั้น ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างเพื่อเป็นตัวแทนความคิดโดยเป็นทั้งสิ่งที่อาจเกิดขึ้นแล้วหรือยังไม่เกิดขึ้น ทำให้โครงสร้างของอุดมการณ์มีลักษณะเสมือนเป็นความจริง ซึ่งสามารถนิยามได้เป็น “ความเป็นจริง” (structural causality) ดังนั้น อุดมการณ์จึงเป็นโครงสร้างหนึ่งที่มีกลไกการทำงานที่ยากต่อการทำความเข้าใจ และยังทรงพลังในการขับเคลื่อนสังคม กล่าวคือ อุดมการณ์เป็นสิ่งที่ต้องมีอยู่ในทุกสังคมเพื่อเป็นกลไกในการสร้างสรรค์ ปรับเปลี่ยน แก้ไข และทำให้

ปัจเจกบุคคลสามารถดำรงอาศัยอยู่กับเงื่อนไขทางสังคมไม่ว่าสังคมนั้นๆ จะมีลักษณะใดก็ตาม จากนั้น Authusser ทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแนวความคิดอุดมการณ์ของ Marx และแบ่งกลไกรัฐออกได้เป็น 2 ประเภท คือ กลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) คือ กลไกรัฐส่วนที่ทำหน้าที่ใช้ความรุนแรง คำจำกัดความของความรุนแรงนั้นอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีได้ถูกจำกัดเฉพาะความรุนแรงที่เกิดขึ้นทางกายภาพ แต่รวมไปถึงการกดขี่ที่เกิดขึ้นด้วย และกลไกรัฐทางด้านอุดมการณ์ (ideological state apparatus) คือ การมุ่งใช้อุดมการณ์เป็นเครื่องมือสำคัญแทนการใช้ความรุนแรง หรือการใช้กลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่ Authusser ชี้ให้เห็นว่ากลไกรัฐทางอุดมการณ์ที่สำคัญที่สุดในรัฐสมัยใหม่ คือ โรงเรียน ซึ่งเป็นสถาบัน ที่ปลูกฝังสิ่งเหล่านั้นทางอ้อมผ่านการเรียนการสอนในทางวิชาการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนด เพื่อให้เยาวชนซึมซับการปลูกฝังสิ่งเหล่านั้น นอกจากนั้นสถาบันอื่น ๆ เช่น สถาบันศาสนา สถาบันครอบครัว สถาบันกฎหมาย สถาบันทางการเมือง สถาบันสหภาพแรงงาน สถาบันการสื่อสาร และสถาบันทางวัฒนธรรม ล้วนเป็นเครื่องมือสำคัญที่รัฐใช้เป็นเครื่องมือในการปลูกฝังอุดมการณ์รูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากการใช้กำลังความรุนแรง ทั้งนี้ ความแตกต่างระหว่างกลไกรัฐทั้งสองด้านสามารถอธิบายได้ในหลายมิติ เช่น กลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่มีความเป็นเอกภาพอยู่ร่วมกันเป็นหนึ่ง จึงแตกต่างจากกลไกรัฐทางด้านอุดมการณ์ซึ่งมีความหลากหลายจนไม่สามารถคาดเดาขอบเขตและการมีอยู่จริงหรือไม่ หรือการอธิบายในมิติด้านการใช้ความรุนแรง ซึ่งกลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่มีการใช้ความรุนแรง ตรงกันข้ามกับกลไกรัฐทางด้านอุดมการณ์ มีการใช้อุดมการณ์เป็นเครื่องมือสำคัญโดยไม่มีการใช้ความรุนแรง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการกระทำใดๆ ในทางการปกครองของรัฐมักจะใช้กลไกทั้งสองร่วมกันไป แต่มักจะมีการใช้กลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่เป็นหลักและใช้กลไกรัฐทางด้านอุดมการณ์เป็นรอง แต่หากมีการดำเนินนโยบายภายใต้อุดมการณ์แบบที่ผู้ปกครองได้กำหนดไว้ได้สำเร็จก็จะสามารถยึดอำนาจรัฐได้อย่างเปิดเผย พร้อมมีอำนาจการปราบปรามในกำมือ (วีรญา กังวานเจิดสุข, 2019, 236-237)

สำหรับประเทศไทยหลังจากพบการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในช่วงต้นปี 2563 กระทรวงสาธารณสุขได้มีการออกประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID -19 เป็นโรคติดต่ออันตราย ลำดับที่ 14 ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2563 ซึ่งการกำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID -19 เป็นโรคติดต่ออันตราย และเพื่อเป็นการยกระดับการบริหารจัดการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศไทยให้อยู่ในวงจำกัดและเป็นการเตรียมความพร้อม

ในการรับมือการระบาดของโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐานของสากล ทั้งเพื่อประเมินการบังคับใช้กฎหมายให้ตรงกับความรุนแรงของการแพร่ระบาดของโรค และวางมาตรการป้องกัน ควบคุม และช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างเหมาะสม สำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีคำสั่งที่ 76/2563 ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2563 เรื่อง จัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ให้จัดตั้ง "ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)" เรียกโดยย่อว่า "ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19" โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อำนวยการศูนย์ พร้อมกันนั้นในระดับของจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการศูนย์ในระดับจังหวัด ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและมาตรการเร่งด่วนในการบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยให้คณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อมป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ และศูนย์ข้อมูลมาตรการแก้ไขปัญหาจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งรัฐบาลไทยได้มีการออกกฎหมาย ข้อบังคับ รวมถึงการออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้บังคับเคลื่อนสังคมและบริหารจัดการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 โดยการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักร ซึ่งได้กำหนดให้ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการติดต่อโรค เช่น ผับ บาร์ สถานบันเทิงต่าง ๆ รวมถึงการห้ามให้ประชาชนออกนอกเคหสถานตามเวลาที่กำหนด เป็นเงื่อนไขและข้อจำกัดที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก หากมีการฝ่าฝืนอาจมีโทษทั้งจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับได้ตามมาด้วยการออกข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวมไปถึงประกาศของคณะกรรมการโรคติดต่อในระดับจังหวัดซึ่งมีผลใช้บังคับในแต่ละพื้นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งระเบียบ กฎหมาย หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ถือได้ว่าเป็นการที่รัฐได้นำเอาแนวคิด “อุดมการณ์และกลไกของรัฐทางอุดมการณ์” (ideology and ideological state apparatuses) ของ Althusser มาอธิบายการกำหนดนโยบาย กฎหมาย ข้อกำหนด ข้อบังคับ ต่างๆ รัฐบาลไทยนำมาใช้บังคับและควบคุมพฤติกรรมของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งการออกข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่ง มุ่งหมายให้ประชาชนปฏิบัติตามและกำหนดบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืน จึงถือเป็นกลไกของรัฐด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) ที่รัฐนำมาบังคับใช้เพื่อขับเคลื่อนสังคมให้ดำเนินไปได้ในสถานการณ์ดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2 ระเบียบ กฎหมาย และมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

2.2.1 พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว

โดยมีการกำหนดมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อไว้ในหมวด 6 การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา 35 บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน ดังต่อไปนี้

- (1) สั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว
- (2) สั่งให้ผู้ที่เป็่นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว

2.2.2 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

มาตรา 5 บัญญัติว่า เมื่อปรากฏว่ามีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นและนายกรัฐมนตรี เห็นสมควร ใช้กำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารร่วมกันป้องกัน แก้ไข ปราบปราม ระงับยับยั้ง ฟื้นฟู หรือช่วยเหลือประชาชน ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรหรือในบางเขตบางท้องที่ได้ตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์ ในกรณีที่ไม่อาจขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีได้ทันที่ทั้งที่ นายกรัฐมนตรีอาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินไปก่อนแล้วดำเนินการให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีภายในสามวัน หากมิได้ดำเนินการขอความ

เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีภายในเวลาที่กำหนด หรือคณะรัฐมนตรีไม่ให้ความเห็นชอบให้การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุดลง

2.2.3 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

เนื่องจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) หรือโรคโควิด 19 ซึ่งเป็นโรคที่ติดต่อได้ง่ายและเป็นอันตรายอย่างมากต่อชีวิตของผู้ได้รับเชื้อ ประกอบกับในขณะนั้นยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค ทั้งยังไม่มียารักษาโรคโดยตรง จึงมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลก การระบาดของโรคดังกล่าวจึงเป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนซึ่งต้องใช้มาตรการเข้มงวดและเร่งด่วนเพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง ประกอบกับมีการกักตุนสินค้าจำเป็นต่อการเฝ้าระวังและควบคุมติดตามการระบาดการป้องกันและการรักษาโรค ตลอดจนการกักตุนเครื่องอุปโภคบริโภคและสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งต้องป้องกันมิให้เกิดภาวะขาดแคลนอันจะเป็นการซ้ำเติมความเดือดร้อนของประชาชน กรณีจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการเร่งด่วนเพื่อรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และการดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน จึงเป็นกรณีฉุกเฉินตามมาตรา 5 ของพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และนำมาสู่การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 และต่อมาได้มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรออกไปตามสถานการณ์การแพร่ระบาดที่เกิดขึ้น จำนวนทั้งสิ้น 19 ฉบับ ซึ่งมีระยะเวลาดังตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ต่อมาจึงได้มีการประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 29 กันยายน 2565 โดยให้ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ 25 มีนาคม 2565 และประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรทุกฉบับ ซึ่งมีผลให้ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง อันเนื่องมาจากประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักรเป็นอันสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565 เป็นต้นไป

2.2.4 ข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

ภายหลังจากการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 ต่อมาที่มีการขยายระยะเวลาการประกาศ

สถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรออกเป็นระยะตามสถานการณ์ ควบคู่กับการออกมาตรการที่เข้มงวดมากขึ้นในเวลาต่อมา คือ ข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) ถึง (ฉบับที่ 47) โดยข้อกำหนดฯ ใน (ฉบับที่ 2) ถึง (ฉบับที่ 10) มีสาระสำคัญให้มีการปิดสถานที่ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงต่อการแพร่โรค เช่น โรงมหรสพ สถานบริการ ผับ บาร์ สถานบันเทิง ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 จนถึงช่วงวันที่ 30 มิถุนายน 2563 ต่อมาข้อกำหนด (ฉบับที่ 11) ได้อนุญาตให้สถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ผับ บาร์ คาราโอเกะ ผ่อนผันให้เปิดดำเนินการได้ โดยเปิดทำการตามเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดจนถึงเวลา 24.00 น. ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นระยะเวลาเพียง 6 เดือน เท่านั้น ต่อมาได้มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรออกเป็นระยะตามสถานการณ์ควบคู่ไปกับการออกข้อกำหนดฯ ซึ่งตั้งแต่ (ฉบับที่ 15) จนถึง (ฉบับที่ 47) ระหว่าง 25 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 กำหนดให้มีการปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาด จนกระทั่งเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2565 จึงได้มีประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ให้ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ 25 มีนาคม 2563 ซึ่งมีผลให้ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง อันเนื่องมาจากประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักรเป็นอันสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565 เป็นต้นไป

2.2.5 ประกาศ/คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์

ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ภายหลังจากที่จังหวัดกาฬสินธุ์มีการรายงานผู้ติดเชื้อภายในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีประกาศ/คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ตามสถานการณ์ในแต่ละฉบับ เพื่อใช้บังคับกับประชาชนพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็น ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 17 ฉบับ และคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 46 ฉบับ

โดยงานวิจัยนี้จะนำเสนอประกาศ/คำสั่งที่มีเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสั่งปิดสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย

1.ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1.1 ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ (ฉบับที่ 1) ลงวันที่ 19 มีนาคม 2563 เรื่อง มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์พบว่ามีผู้ติดเชื้อและผู้สัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว จังหวัดกาฬสินธุ์จึงกำหนดให้ ผับ สถานบันเทิง สถานบริการ สถานประกอบการคล้ายสถานบันเทิง ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ เพิ่มมาตรการการป้องกันการแพร่ของโรค โดยต้องจัดให้มีเจลล้างมือ หน้ากากผ้า และเครื่องมือวัดอุณหภูมิ จัดไว้ทุกประตูเข้าออก หากละเลยหรือไม่ปฏิบัติ หรือมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์อาจมีคำสั่งให้ปิดสถานที่ไว้ชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป

1.2 ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ 2/2563 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2563 เรื่อง มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เนื่องจากสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปโดยในประเทศไทยมีรายงานผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์สอบสวนโรคเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคโดยเฉพาะในสถานที่ที่มีคนใช้บริการจำนวนมาก จังหวัดกาฬสินธุ์จึงได้มีคำสั่งให้ปิดสถานบริการแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ.2546 ตามมาตรา 3 (4) ได้แก่ (1) ตะวันแดง กาฬสินธุ์ (2) ไฮคลาสคาเฟ่ (3) ซิลล์คาราโอเกะ (4) บ้านกรู คลับ แอนด์บาร์ (5) สวนอาหารแคนใหญ่ (6) สวนอาหารเปี่ยมโนคลาสสิก และสถานบริการตามมาตรา 3 (5) ได้แก่ (1) ไฮคลาส (2) ไฮคลาสภัตตาคาร และ (3) ห้องอาหารภูนิรายณ์ และสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการก่อนเวลา 24.00 น ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2563 ถึงวันที่ 2 เมษายน 2563

1.3 ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ 5/2563 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2563 เรื่อง ให้ปิดสถานที่เพื่อเสริมมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

(COVID-19) ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยในประเทศไทยมีรายงานผู้ติดเชื้อและมีผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์สอบสวนโรคเป็นจำนวนมากซึ่งมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค โดยเฉพาะในสถานที่ที่มีคนใช้บริการจำนวนมาก ประกอบกับมาตรการปิดสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และจังหวัดอื่นๆ ส่งผลให้จะมีผู้เดินทางกลับภูมิลำเนาที่จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องยกระดับมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (COVID-19) ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ให้เข้มข้นขึ้นโดยเร่งด่วน จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีมาตรการให้ปิดสถานที่ดังต่อไปนี้ทุกแห่งในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป

ลำดับที่ 26. สถานบริการ ผับ สถานบันเทิง และสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการ รวมถึงสถานที่ ซึ่งมุ่งเน้นการขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ สุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อดื่มกินในสถานที่นั้น

2. คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 24 ฉบับ ดังนี้

2.1 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 2871/2563 ลงวันที่ 2 เมษายน 2563 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ (COVID-19) ได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปหลายประเทศทั่วโลกกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศ เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 กำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ (COVID-19) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ฉบับลงวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2563 โดยในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์พบผู้ป่วยยืนยันแล้วและมีผู้ที่เข้าข่ายสอบสวนโรคเป็นจำนวนมาก และมีผู้เดินทางกลับภูมิลำเนาทั้งต่างประเทศและจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว ประกอบกับกำหนดระยะเวลาของการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรจะสิ้นสุดลงในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2563 จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายลำดับที่ (29) สถานบริการผับสถานบันเทิงร้านคาราโอเกะทุกประเภทและสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการรวมถึงสถานที่ซึ่งมุ่งเน้นการขาย

แจกจ่ายแลกเปลี่ยนให้สุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อดื่มในสถานที่นั้น (ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน ถึงวันที่ 30 เมษายน 2563)

2.2 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 9684/2563 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 เรื่อง มาตรการผ่อนคลายเป็นการหรือทำกิจกรรม (ฉบับที่ 13) เนื่องจากนายกรัฐมนตรีได้มีข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2563 กำหนดมาตรการผ่อนคลายเป็นการหรือทำหรือทำกิจกรรมบางอย่างได้เพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดดังกล่าว จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่งผ่อนคลายเป็นการตามข้อ 1(2) สถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ผับ บาร์ คาราโอเกะผ่อนผันให้เปิดดำเนินการได้ โดยเปิดทำการตามเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดจนถึงเวลา 24.00 น. ของวันเดียวกันและงดเว้นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ในส่วนของการจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มในภัตตาคารสวนอาหาร โรงแรม ร้านอาหาร หรือเครื่องดื่มทั่วไปสามารถเปิดให้บริการหลังเวลา 24.00 น. ได้ แต่งดการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายในสถานที่ให้บริการหลังเวลาดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 เป็นต้นไป

2.3 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 14365/2563 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2563 เรื่อง มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 17) ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกแห่งทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 และต่อมาได้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวออกไปเป็นคราวที่ 8 จนถึงวันที่ 15 มกราคม 2564 และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ (COVID - 19) อย่างรวดเร็วกว้างขวางในหลายประเทศทั่วโลก ทั้งยังมีการแพร่ระบาดในพื้นที่ในหลายพื้นที่ของจังหวัดในประเทศไทยก่อให้เกิดความเสี่ยงเป็นอย่างยิ่งที่จะเกิดการแพร่ระบาดในจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่งให้ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคอย่างเคร่งครัด ดังนี้

1) ทำความสะอาดพื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อยๆ เช่น ไมโครโฟน ทั้งก่อนและหลังการให้บริการ รวมทั้งห้องสุขาและกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน

2) ให้ผู้ประกอบการ พนักงานบริการ ผู้ใช้บริการ สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา เว้นแต่ขณะรับประทานอาหารหรือดื่มเครื่องดื่ม

3) ให้มีจุดบริการล้างมือด้วยสบู่ หรือแอลกอฮอล์เจล หรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เพียงพอ

4) ให้เว้นระยะนั่งหรือยืนห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร และระยะห่างระหว่างโต๊ะอย่างน้อย 2 เมตร หรือมีฉากกั้น ระหว่างโต๊ะ สูงไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร รวมทั้งเว้นระยะห่างระหว่างเวทีกับโต๊ะอย่างน้อย 2 เมตร หรือมีฉากกั้นทดแทนได้

5) ให้ควบคุมจำนวนผู้ใช้บริการมิให้แออัด โดยคิดจำนวนใช้บริการตามขนาดพื้นที่ เกณฑ์ไม่น้อยกว่า 4 ตารางเมตร ต่อผู้ใช้บริการ 1 คน นั่งหรือยืนเป็นกลุ่มได้ไม่เกิน 5 คน และไม่รวมโต๊ะกับกลุ่มอื่น ทั้งนี้ ให้หลีกเลี่ยงการติดต่อสัมผัสระหว่างกัน เช่น มิให้มีพนักงานนั่งกับผู้ใช้บริการ มิให้มีผู้บริการร้องเพลงร่วมกับผู้ใช้บริการ และมีให้มีการเว้นหรือยินยอมให้มีการเว้น ยกเว้นการเต้นของนักร้องหรือนักแสดงที่เต้นหรือแสดงบนเวที

6) จัดให้มีการระบายอากาศที่ดีและระบบหมุนเวียนอากาศภายในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เป็นห้องปรับอากาศ รวมถึงห้องสุขา ทั้งนี้ให้ทำความสะอาดเครื่องปรับอากาศ รวมทั้งแผ่นกรองอากาศสม่ำเสมอ

7) จัดให้มีการให้คำแนะนำพนักงานและผู้ใช้บริการรวมถึงให้มีการตรวจควบคุมกำกับกับการให้บริการและใช้บริการ ให้เป็นไปตามมาตรการควบคุมหลักอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ พิจารณางดให้บริการกรณีผู้ใช้บริการไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคที่กำหนดได้

8) ให้กิจการลงทะเบียนและยืนยันการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนด พร้อมทั้งระบุความจุของจำนวนผู้ใช้บริการ และพร้อมให้ตรวจสอบเมื่อเปิดดำเนินการโดยเน้นระบบการตรวจสอบจำนวนผู้ใช้บริการตามข้อกำหนด

9) ให้มีการลงทะเบียนก่อนเข้าและออกจากสถานที่ และเพิ่มมาตรการใช้แอปพลิเคชันที่ทางราชการกำหนด

10) มาตรการคัดกรองอายุ ใช้ และอาการไอ หอบเหนื่อย จาม หรือเป็นหวัดสำหรับผู้ประกอบการ พนักงานบริการ และผู้ใช้บริการ ก่อนเข้าสถานที่ ทั้งนี้ ให้อย่างหน่วยงานรับผิดชอบกรณีพบผู้ที่เข้าเกณฑ์สอบสวนโรคตามแนวทางที่กำหนด รวมทั้งอาจให้มีการตรวจทางห้องปฏิบัติการเพื่อหาเชื้อโควิด - 19 ในกลุ่มพนักงานเป็นระยะ ตามคำแนะนำของทางราชการ

11) จัดให้มีระบบจัดลำดับการให้บริการ (คิว) และมีพื้นที่รอคิวที่มีที่นั่ง หรือยืนห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร

12) จัดให้มีระบบเก็บข้อมูลและติดตามผู้ใช้บริการได้ทุกคน หากพบผู้ป่วยหรือผู้ที่มีอาการเข้าเกณฑ์สอบสวนโรคภายหลังจากการใช้บริการ

13) ให้งดกิจกรรมส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ เช่น โปรโมชั่น ลดราคา ขายพ่วง โฆษณา พนักงานเชียร์เชียร์ รวมทั้ง ต้องไม่ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ลูกค้านำสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาบริโภคในร้าน

14) งดนั่ง ร้องเพลง ดนตรีหรือยินยอมให้มีการเต้นกับผู้ให้บริการ งดการเต้นนอกพื้นที่บริเวณโต๊ะ หรือนั่งของผู้ใช้บริการ รวมทั้งจัดให้มีการเปลี่ยนปลอกหุ้มไมโครโฟนทุกครั้งก่อนใช้บริการ

15) งดให้จำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบเหยือก ถ้วยหรือใส่ในภาชนะที่มีโอกาสจับหรือใช้ร่วมกัน

16) ให้พิจารณาติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อบันทึกภาพการให้บริการและใช้บริการให้ครอบคลุมพื้นที่สถานประกอบการ เพื่อกำกับ ติดตาม การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคโดยบันทึกภาพ และข้อมูลเก็บไว้ไม่น้อยกว่า 1 เดือน

17) ให้พิจารณาพัฒนานวัตกรรมบริการลงทะเบียนก่อนเข้าและออกจากสถานที่และระบบจองลำดับการให้บริการ (คิว) แบบออนไลน์เพื่อให้บริการรูปแบบใหม่ในระยะยาว ตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 15 มกราคม 2564

2.4 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 392/2564 ลงวันที่ 16 มกราคม 2564 เรื่อง มาตรการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 18) เนื่องจากได้มีประกาศขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวออกไปเป็นคราวที่ 9 ตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2564 จนถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดในหลายพื้นที่ของจังหวัดในประเทศไทยก่อให้เกิดความเสี่ยงเป็นอย่างยิ่งที่จะเกิดการแพร่ระบาดในจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่งให้สถานบริการหรือสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการปิดบริการภายในเวลา 24.00 น. และให้ปฏิบัติตามมาตรการที่ทางราชการกำหนดอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564

2.5 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 2512/2564 ลงวันที่ 13 เมษายน 2564 เรื่อง ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 23) เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ของประเทศไทยพบมีการติดเชื้อ

แพร่กระจายไปในหลายจังหวัด โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มคนจำนวนมากและมีการระบาทเป็นกลุ่มก้อนในบาง จังหวัดจังหวัดกาฬสินธุ์จึงจำเป็นต้องยกระดับมาตรการในการดำเนินการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรค โดยเฉพาะในการเดินทางของประชาชน การประกอบกิจการของสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงจากกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มของประชาชน และการปฏิบัติตนของประชาชนเพื่อลดความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการหรือสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่โรคในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ สถานบริการ สถานประกอบการที่มีคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานบริการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เป็นเวลา 14 วัน ตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน 2564 ถึงวันที่ 26 เมษายน 2564

2.6 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 2596/2564 ลงวันที่ 17 เมษายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 24) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวออกไปเป็นระยะต่อเนื่องจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2564 ปัจจุบันสถานการณ์โรคโควิด-19 ในประเทศไทยพบผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเพิ่มขึ้นทวีคูณและกระจายไปทุกจังหวัดอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีปัจจัยเสี่ยงสัมผัสกับสถานบันเทิง กิจกรรมรวมกลุ่มงานเลี้ยงสังสรรค์ และแพร่กระจายไปสัมผัสคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และที่ทำงาน โดยเชื้อที่พบส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์อังกฤษที่แพร่กระจายได้รวดเร็วกว่าเดิม ประกอบกับหลังเทศกาลสงกรานต์จะมีผู้เดินทางเพิ่มสูงขึ้นเป็นเหตุให้การแพร่ระบาดอาจมีมากขึ้นจนเกินศักยภาพของระบบบริการสาธารณสุขจะรับรองได้จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 18 เมษายน 2564 เป็นต้นไป

2.7 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 3593/2564 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 26) เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ละลอกเดือนเมษายน 2564 ได้เกิดขึ้นในหลายพื้นที่และแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่วนใหญ่พบในกลุ่มผู้ป่วยยืนยันต่อเนื่อง จากการแพร่ระบาดในสถานบันเทิงการเดินทางจากพื้นที่เสี่ยงและการติดเชื้อต่อเนื่องจากสถานที่เฉพาะกลุ่ม เช่น ชุมชนแออัด โรงงาน สถานที่พักของแรงงานต่างด้าว หรือตลาด ส่งผลให้มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่และผู้ป่วยสะสมเพิ่มขึ้นและมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน

โดยรวม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2564 เป็นต้นไป

2.8 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 4430/2564 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 27) และคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 4968/2564 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 28) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นระยะอย่างต่อเนื่องจนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2564 และที่ผ่านมา จังหวัดกาฬสินธุ์ได้กำหนดมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างเข้มงวดมาแล้วระยะหนึ่ง อันเป็นกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อให้สถานการณ์การแพร่ระบาดคลี่คลายโดยเร็ว จากการประเมินสถานการณ์คาดว่าแม้การระบาดจะยังคงอยู่อีกระยะหนึ่ง แต่จากการที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้ดำเนินการมาตรการตรวจคัดกรองเชิงรุกเพิ่มขึ้นประกอบกับเร่งรัดการดำเนินการฉีดวัคซีนให้แก่ประชาชนซึ่งหากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุกภาคส่วนจะช่วยให้สถานการณ์มีแนวโน้มที่ดีขึ้นเป็นลำดับจึงสมควรผ่อนคลายมาตรการควบคุมบางกรณี เพื่อให้ประชาชนสามารถประกอบกิจกรรมอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้มากขึ้นควบคู่กับมาตรการด้านสาธารณสุข แต่ยังคงให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 29 มิถุนายน 2564 เป็นต้นไป

2.9 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 5274/2564 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 29) เนื่องจากได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ในหลายพื้นที่และแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่วนใหญ่พบในกลุ่มผู้สัมผัสผู้ป่วยยืนยันต่อเนื่อง จากกลุ่มการแพร่ระบาด การเดินทางจากพื้นที่เสี่ยงและการติดเชื้อต่อเนื่องจากสถานที่เฉพาะกลุ่ม ส่งผลให้จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่และผู้ป่วยสะสมเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและการดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชนและต่อระบบการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดจะอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้หรืออยู่ในวงจำกัด และเพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ที่สามารถกลับเพื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และสังคมได้ จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มี

ลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 14 กรกฎาคม 2564 เป็นต้นไป

2.10 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 5558/2564 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 30) ตามคำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ที่ 10/2564 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2564 กำหนดให้จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้กำหนดมาตรการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ฉบับที่ 29 และได้ถือปฏิบัติอย่างเข้มแข็งและจริงจัง แต่ปรากฏว่ายังไม่อาจชะลออัตราการเพิ่มของจำนวนผู้ติดเชื้อและจำนวนผู้ป่วยที่ต้องเฝ้าระวังอาการ ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเดินทางกลับภูมิลำเนาของประชาชนจากเขตพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด ส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคในหลายจังหวัด ซึ่งจังหวัดกาฬสินธุ์พบการติดเชื้อจาก จากผู้เดินทางกลับและได้แพร่ระบาดสู่บุคคลในครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน จึงจำเป็นต้องยกระดับความเข้มข้นของมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์จะอยู่ในระดับที่ควบคุมได้หรืออยู่ในวงจำกัด และเพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่ให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2564

2.11 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 7663/2564 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 31) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 13 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2564 จังหวัดกาฬสินธุ์ได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด ตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2564 เป็นต้นไป และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีการกำหนดมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ฉบับที่ 30 ไปแล้วนั้น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ที่ยังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นและยังพบการเดินทางกลับภูมิลำเนาของประชาชนจากเขตพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวดอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -

19) ในหลายจังหวัด ซึ่งจังหวัดกาฬสินธุ์มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ในอัตราที่สูง และกระจายตัวออกไปในหลายพื้นที่อย่างรวดเร็ว จากกลุ่มผู้เดินทางกลับภูมิลำเนาตลอดจนพบการติดเชื้อแบบกลุ่มก้อนในบางพื้นที่ของจังหวัดและได้แพร่ระบาดสู่บุคคลในครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน จึงจำเป็นต้องยกระดับความเข้มข้นของมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนา 2019 (COVID - 19) เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดจะอยู่ในระดับที่ควบคุมได้หรืออยู่ในวงจำกัด และเพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2564

2.12 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 8492/2564 ลงวันที่ 1 กันยายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 32) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 13 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2564 และออกข้อกำหนดพื้นที่สถานการณ์จำแนกเขตพื้นที่จังหวัดเพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด จากการประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ในจังหวัดกาฬสินธุ์มีแนวโน้มคลัสเตอร์ที่ตึ้นและผู้ติดเชื้อรายใหม่มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับผู้ได้รับการรักษาพยาบาลจนหายป่วยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วยซึ่งผลดังกล่าวเกิดจากการบูรณาการและการประสานความร่วมมือของฝ่ายสาธารณสุข ฝ่ายปกครอง ฝ่ายความมั่นคง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัคร และประชาชนทุกภาคส่วนในการระดมสรรพกำลังเพื่อให้ความช่วยเหลือและป้องกันโรคแก่ประชาชน ทั้งนี้ การเร่งฉีดวัคซีนแก่กลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงสูงต่อการติดโรค การค้นหาผู้ติดเชื้อเชิงรุก และการให้คำแนะนำและติดตามดูแลผู้ติดเชื้อ การกระจายยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็น อีกทั้งมีการประสานงานเพื่อส่งต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย ให้เข้ารับการรักษาพยาบาลจึงสมควรปรับปรุงการบังคับใช้มาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564

2.13 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 9716/2564 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 34) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 14 จนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2564 และออกข้อกำหนดพื้นที่สถานการณ์จำแนกเขตพื้นที่จังหวัดเพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด จากการประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ในจังหวัดกาฬสินธุ์มีแนวโน้มคลัสเตอร์ที่เพิ่มขึ้นและผู้ติดเชื้อรายใหม่มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับผู้ที่ได้รับการรักษาพยาบาลจนหายป่วยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วยซึ่งผลดังกล่าวเกิดจากการบูรณาการและการประสานความร่วมมือของฝ่ายสาธารณสุข ฝ่ายปกครอง ฝ่ายความมั่นคง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัคร และประชาชนทุกภาคส่วนในการระดมสรรพกำลังเพื่อให้ความช่วยเหลือและป้องกันโรคแก่ประชาชน ทั้งนี้ การเร่งฉีดวัคซีนแก่กลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงสูงต่อการติดโรค การค้นหาผู้ติดเชื้อเชิงรุก และการให้คำแนะนำและติดตามดูแลผู้ติดเชื้อ การกระจายยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็น อีกทั้งมีการประสานงานเพื่อส่งต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย ให้เข้ารับการรักษายาบาลจึงสมควรปรับปรุงการบังคับใช้มาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม 2564)

2.14 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 10330/2564 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 35) และคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 11051/2564 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 36) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 14 จนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2564 และออกข้อกำหนดพื้นที่สถานการณ์จำแนกเขตพื้นที่จังหวัดเพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุม เพื่อเป็นการปรับปรุงและผ่อนคลายความเข้มงวดของมาตรการควบคุมโรคต่างๆ ที่กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับภาพรวมของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ที่มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยที่ผ่านมาการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถควบคุมและจำกัดขอบเขตพื้นที่การระบาดของโรคได้ ผู้ป่วยที่มีอาการของโรครุนแรง

และลดจำนวนลง ในขณะที่ผู้ได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ในส่วนของการดำเนินการตามแผนการฉีดวัคซีน เจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนต่างมีส่วนร่วมในการประสานและเร่งรัดการฉีดวัคซีนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งช่วงเวลาที่ผ่านมามีได้เริ่มฉีดวัคซีนให้แก่กลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา เพื่อให้สามารถกลับมาสู่สภาพการเรียนการสอนตามปกติได้อย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตาม การติดตามการกำกับ ดูแล ของพนักงานเจ้าหน้าที่ยังคงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อควบคุมให้การดำเนินกิจการและกิจกรรมทั้งบุคคลและสถานที่ต่างๆ อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมและป้องกันโรคที่ได้ประกาศไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและเป็นการสร้างบรรยากาศการเข้าใจสถานการณ์และการรู้จักใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันให้ได้ เพื่อฟื้นฟูความเป็นอยู่ให้กับสภาวะปกติและกระตุ้นเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขเพื่อเป้าหมายสู่การป้องกันและควบคุมโรคแก่ประชาชนอย่างสมดุลและยั่งยืน จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด สถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564

2.15 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 11536/2564 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 37) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 15 จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2565 และออกข้อกำหนดพื้นที่สถานการณ์จำแนกเขตพื้นที่จังหวัดเพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวังสูง จากการประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ในจังหวัดกาฬสินธุ์มีแนวโน้มคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นโดยที่ผ่านมาการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถควบคุมและจำกัดขอบเขตพื้นที่การแพร่ระบาดของโรคได้และผู้ป่วยมีอาการโรครุนแรงได้ลดจำนวนลงในขณะที่ผู้ได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคด้วยวัคซีนมีอัตราความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุขเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรปรับปรุงการบังคับใช้มาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อฟื้นฟูความเป็นอยู่ของประชาชนให้ใกล้เคียงกับภาวะปกติโดยมุ่งหมายให้การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมดำเนินไปควบคู่กับมาตรการด้านสาธารณสุขอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นการ

สร้างความเข้าใจช่วยเหลือและให้การสนับสนุนเตรียมการของผู้ประกอบการตามความเหมาะสมและตามกรอบอำนาจหน้าที่ เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวมีความพร้อมสำหรับการเปิดให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างปลอดภัย โดยจังหวัดกาฬสินธุ์จะได้พิจารณาความเหมาะสมตามข้อมูลการประเมินสถานการณ์ของฝ่ายสาธารณสุข เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผน นโยบาย และตามกรอบเวลาที่กำหนดต่อไป ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2564

2.16 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 11924/2564 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 38) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 15 จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2565 และออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวังสูง จากการประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดกาฬสินธุ์มีแนวโน้มคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นโดยที่ผ่านมาการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถควบคุมและจำกัดขอบเขตพื้นที่การระบาดของโรคได้ และผู้ป่วยที่มีอาการของโรครุนแรงได้ลดจำนวนลง ในขณะที่ผู้ได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคด้วยวัคซีนมีอัตราการครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับในช่วงเทศกาลปีใหม่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ประชาชนจะได้มีการจัดงานตามประเพณีท้องถิ่นและทางศาสนาประเพณีงานเลี้ยง การพบปะสังสรรค์การท่องเที่ยว ซึ่งจะมีการรวมกลุ่มบุคคลจำนวนมากจึงสมควรผ่อนคลายมาตรการป้องกันและควบคุมโรคให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภายใต้เงื่อนไขที่ผู้ประกอบการ ผู้รับผิดชอบงาน ผู้ร่วมงาน และประชาชนทั่วไปต้องร่วมกันปฏิบัติตามมาตรการควบคุมและป้องกันโรคที่กำหนดอย่างเคร่งครัด จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับบาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจช่วยเหลือและให้การสนับสนุนเตรียมการของผู้ประกอบการตามความเหมาะสมและตามกรอบอำนาจหน้าที่ เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวมีความพร้อมสำหรับการเปิดให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างปลอดภัย โดยจังหวัดกาฬสินธุ์จะได้พิจารณาความเหมาะสมตามข้อมูลการประเมินสถานการณ์ของฝ่ายสาธารณสุข เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผน นโยบาย และตามกรอบเวลาที่กำหนดต่อไป ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2564

2.17 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 12131/2564 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 39) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 15 จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2565 และออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวังสูง จากการประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ในจังหวัดกาฬสินธุ์พบผู้ป่วยติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนซึ่งเป็นสายพันธุ์ซึ่งเป็นการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัส SAR-COV-2 B.1.1 529 และในช่วงเทศกาลปีใหม่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ประชาชนจะเดินทางกลับภูมิลำเนาและจัดงานรื่นเริงตามประเพณี งานเลี้ยงการพบปะสังสรรค์ การท่องเที่ยว จึงทำให้มีการรวมกลุ่มบุคคลจำนวนมาก ซึ่งอาจก่อให้เกิดการติดเชื้อแบบกลุ่มก้อนและแพร่ระบาดสู่บุคคลในครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน ประกอบกับจังหวัดกาฬสินธุ์ไม่มีนโยบายปิดสถานที่เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค เพียงแต่ขอความร่วมมือให้ประชาชนผู้ประกอบการและทุกภาคส่วนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันที่ทางราชการกำหนดอย่างเคร่งครัด จึงจำเป็นต้องยกระดับความเข้มข้นของมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดจะอยู่ในระดับที่ควบคุมได้หรืออยู่ในวงจำกัด และเพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับบาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นการสร้างความปลอดภัยและให้การสนับสนุนเตรียมการของผู้ประกอบการตามความเหมาะสมและตามกรอบอำนาจหน้าที่ เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวมีความพร้อมสำหรับการเปิดให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างปลอดภัย โดยจังหวัดกาฬสินธุ์จะได้พิจารณาความเหมาะสมตามข้อมูลการประเมินสถานการณ์ของฝ่ายสาธารณสุข เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผน นโยบาย และตามกรอบเวลาที่กำหนดต่อไป ตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2564

2.18 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 12578/2564 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 40) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 15 จนถึงวันที่ 31 มกราคม

2565 และออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวังสูง จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) กลายพันธุ์สายพันธุ์โอมิครอนในหลายประเทศทั่วโลกได้เริ่มทวีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากเป็นสายพันธุ์ที่สามารถแพร่กระจายและมีโอกาสติดเชื้อได้ง่ายกว่าสายพันธุ์อื่นและอาจมีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันของวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยที่จังหวัดกาฬสินธุ์พบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอมิครอนในจังหวัดในจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับประชาชนที่ได้รับวัคซีนกระตุ้นมีสัดส่วนที่ยังไม่มากพอจนอาจมีความเสี่ยงต่อการระบาดรุนแรงของไวรัสสายพันธุ์ดังกล่าวและในช่วงเทศกาลปีใหม่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ประชาชนจะได้มีการเดินทางกลับภูมิลำเนาและจัดงานรื่นเริงตามประเพณี งานเลี้ยง การพบปะสังสรรค์ การท่องเที่ยว ซึ่งจะมีการรวมกลุ่มบุคคลจำนวนมากเพื่อจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองในเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการติดเชื้อแบบกลุ่มก้อนและการแพร่ระบาดสู่บุคคลในครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน จึงจำเป็นต้องยกระดับความเข้มข้นของมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดจะอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ หรืออยู่ในวงจำกัด และเพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุข โดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับบาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจช่วยเหลือและให้การสนับสนุนเตรียมการของผู้ประกอบการตามความเหมาะสมและตามกรอบอำนาจหน้าที่ เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวมีความพร้อมสำหรับการเปิดให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างปลอดภัย โดยจังหวัดกาฬสินธุ์จะได้พิจารณาความเหมาะสมตามข้อมูลการประเมินสถานการณ์ของฝ่ายสาธารณสุข เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผน นโยบาย และตามกรอบเวลาที่กำหนดต่อไป ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2564

2.19 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 261/2565 ลงวันที่ 12 มกราคม 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 41) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 15 จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2565 และออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุม จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค

ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) กลายพันธุ์สายพันธุ์โอไมครอนในหลายประเทศทั่วโลกได้เริ่มทวีความรุนแรงขึ้นเนื่องจากเป็นสายพันธุ์ที่สามารถแพร่กระจายและมีโอกาสติดเชื้อได้ง่ายกว่าสายพันธุ์อื่นๆ และอาจมีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันโรคของวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยที่จังหวัดกาฬสินธุ์พบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนในจังหวัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับประชาชนที่ได้รับวัคซีนเข็มกระตุ้นมีสัดส่วนที่ยังไม่เพียงพอ จนอาจมีความเสี่ยงต่อการระบาดรุนแรงของไวรัสสายพันธุ์ดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดจะอยู่ในระดับที่ควบคุมได้หรืออยู่ในวงจำกัดและเพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับบาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน หากผู้ประกอบการประสงค์จะปรับรูปแบบของสถานที่ดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเพื่อให้บริการในลักษณะร้านจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มจะต้องได้รับการตรวจสอบและประเมินความพร้อมของสถานที่ บุคลากร จากศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอ (ศปก.อ.) และจัดการตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคที่กำหนด และต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอท้องที่ก่อนเปิดให้บริการได้ ภายใต้การกำกับติดตามของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิด ตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม 2564

2.20 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 725/2565 ลงวันที่ 27 มกราคม 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 42) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 16 จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2565 และออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุม จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) กลายพันธุ์สายพันธุ์โอไมครอนในหลายประเทศทั่วโลกได้เริ่มทวีความรุนแรงขึ้นเนื่องจากเป็นสายพันธุ์ที่สามารถแพร่กระจายและมีโอกาสติดเชื้อได้ง่ายกว่าสายพันธุ์อื่นๆ และอาจมีผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันโรคของวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยที่จังหวัดกาฬสินธุ์พบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนในจังหวัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับประชาชนที่ได้รับวัคซีนเข็มกระตุ้นมีสัดส่วนที่ยังไม่เพียงพอ จนอาจมีความเสี่ยงต่อการระบาดรุนแรงของไวรัสสายพันธุ์ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดจะอยู่ในระดับที่ควบคุมได้หรืออยู่ในวงจำกัด และเพื่อให้การดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขโดยมุ่งเน้น

ถึงความปลอดภัยของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้สามารถขับเคลื่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน หากผู้ประกอบการประสงค์จะปรับรูปแบบของสถานที่ดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเพื่อให้บริการในลักษณะร้านอาหารหรือเครื่องดื่มจะต้องได้รับการตรวจสอบและประเมินความพร้อมของสถานที่ บุคลากร จากศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอ (ศปก.อ.) และจัดการตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคที่กำหนดและต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอท้องที่ก่อนเปิดให้บริการได้ ภายใต้การกำกับติดตามของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิด ตั้งแต่วันที่ 27 มกราคม 2565

2.21 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 1635/2565 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 43) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 16 จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2565 และออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ควบคุม โดยที่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) โดยเฉพาะเชื้อไวรัสกลายพันธุ์สายพันธุ์โอไมครอนสามารถแพร่กระจายได้เร็วได้มีโอกาสดูดเชื้อได้ง่ายกว่าสายพันธุ์อื่นๆ และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ตรวจพบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดแต่ด้วยความร่วมมือร่วมใจของภาคประชาชนในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคที่มีประสิทธิภาพและการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังของพนักงานเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ช่วยให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ภายใต้การควบคุม อย่างไรก็ตามการติดตามและการกำกับดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ยังคงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อควบคุมให้การดำเนินการและกิจกรรมทั้งบุคคลและสถานที่ต่างๆ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมและป้องกันโรคจึงสมควรปรับปรุง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องควบคู่กับมาตรการด้านสาธารณสุข จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับบาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน หากผู้ประกอบการประสงค์จะปรับรูปแบบของสถานที่ดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเพื่อให้บริการในลักษณะร้านอาหารหรือเครื่องดื่มจะต้องได้รับการตรวจสอบและประเมินความพร้อมของ

สถานที่ บุคลากร จากศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอ (ศปก.อ.) และจัดการตามมาตรการป้องกัน และควบคุมโรคที่กำหนดและต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอท้องที่ก่อนเปิดให้บริการได้ ภายใต้การ กำกับติดตามของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิด ตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565

2.22 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 3847/2565 ลงวันที่ 1 เมษายน 2565 เรื่อง มาตรการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 44) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลา การบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 17 จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2565 และ ออกข้อกำหนดปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้าน การท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวังสูง และโดยที่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเฉพาะเชื้อไวรัสสายพันธุ์โอไมครอนสามารถแพร่กระจายได้เร็ว และมีโอกาสติดเชื้อได้ง่าย กว่าสายพันธุ์อื่นๆ และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ตรวจพบผู้ติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนในพื้นที่ต่างๆ ของ จังหวัด แต่ด้วยความร่วมมือร่วมใจของภาคประชาชนในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุม โรคที่มีประสิทธิภาพและการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังของพนักงานเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ช่วยให้สถานการณ์การระบาดของโรคอยู่ภายใต้การควบคุม อย่างไรก็ตามและการกำกับ ดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ยังคงมีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพื่อควบคุมให้การดำเนิน กิจกรรมและกิจการทั้งบุคคลหรือสถานที่ต่างๆ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการปฏิบัติตามมาตรการ ควบคุมและป้องกันโรค จึงมีคำสั่งให้ปิดสถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถาน บริการสถานบันเทิง ผับ บาร์คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจช่วยเหลือได้ให้การสนับสนุนเตรียมการของผู้ประกอบการตามความเหมาะสมและตามกรอบ อำนาจหน้าที่เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวมีความพร้อมสำหรับการเปิดให้บริการแก่ประชาชนได้อย่าง ปลอดภัย โดยจังหวัดกาฬสินธุ์จะได้พิจารณาความเหมาะสมตามข้อมูลการประเมินสถานการณ์ของ ฝ่ายสาธารณสุข เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผน นโยบายและกรอบเวลาที่กำหนดต่อไป ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2565

2.23 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 5722/2565 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2565 เรื่อง มาตรการ ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 45) ตามที่ได้มีการขยาย ระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 18 จนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2565 และมีการปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้าน การท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวัง และโดยที่สถานการณ์การแพร่ระบาด

ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ (COVID - 19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ในปัจจุบันมีแนวโน้มคลี่คลายลงจากการตรวจพบผู้ติดเชื้อและจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในจำนวนที่ลดลง อีกทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เข้ารับวัคซีนเข็มกระตุ้นได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปริมาณยาและเวชภัณฑ์ บุคลากรทางการแพทย์ รวมถึงจำนวนเตียงรองรับผู้ป่วยหนักและผู้ป่วยวิกฤติอยู่ในระดับเพียงพอ อันเป็นผลมาจากการการจัดการและควบคุมการแพร่ระบาดของฝ่ายสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนทุกภาคส่วนที่ร่วมมือร่วมใจปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรค สอดคล้องกับสถานการณ์ทั่วโลกที่หลายประเทศได้เริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการป้องกันและควบคุมโรคและเปิดประเทศควบคู่ไปกับการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนั้น เพื่อฟื้นฟูความเป็นอยู่ของประชาชนให้ใกล้เคียงกับภาวะปกติและเพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องควบคู่กับมาตรการด้านสาธารณสุข จึงมีคำสั่งปิดสถานบริการสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะ สถานประกอบกิจการอาบน้ำ สถานประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน หากผู้ประกอบการจะเปิดดำเนินการในรูปแบบร้านอาหารให้ดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดโดยขออนุญาตจากคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดได้เมื่อมีความพร้อม ตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2565

2.24 คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 6561/2565 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 46) ตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นคราวที่ 18 จนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2565 และมีการปรับปรุงเขตพื้นที่จังหวัดจำแนกตามเขตพื้นที่สถานการณ์และกำหนดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม โดยจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่เฝ้าระวัง และโดยที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ปัจจุบันได้คลี่คลายและมีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้นจากการดำเนินมาตรการทางสาธารณสุขอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจากโรคดังกล่าวลดลงเป็นลำดับจนสามารถผ่อนปรนบรรดามาตรการและข้อจำกัดต่างๆ ให้ประชาชนและผู้ประกอบการสามารถดำรงชีวิตและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมได้ใกล้เคียงกับปกติ จึงสมควรผ่อนคลายมาตรการควบคุมป้องกันโรคให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจควบคู่กับการคงดำเนินมาตรการที่จำเป็นสำหรับป้องกันและควบคุม รวมทั้งเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังโรคต่อไปอีกช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อควบคุมการระบาดของโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงมีคำสั่งให้สถานบริการ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานบันเทิง ผับ บาร์ คาราโอเกะหรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน สามารถเปิดให้บริการได้ โดยต้อง

ดำเนินการภายใต้กฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการดำเนินการไว้ และต้องปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันโรค เงื่อนไขการจัดระเบียบ และระบบต่าง ๆ และคำแนะนำของทางราชการ ตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2565 เป็นต้นไป

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าประกาศ/คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ดังกล่าวมีเนื้อหาสาระที่กล่าวถึง มาตรการที่ใช้บังคับกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ และปรับเปลี่ยนหรือยกระดับการบังคับใช้มาตรการให้เป็นไปตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยสอดคล้องกับมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และเป็นไปตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในแต่ละฉบับที่นายกรัฐมนตรีมีการประกาศซึ่งมีผลบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรไทย โดยเป็นไปตามสถานการณ์การแพร่ระบาดในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ช่วงการระบาดในระลอกแรก จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีตามประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ (ฉบับที่ 1) ลงวันที่ 19 มีนาคม 2563 โดยกำหนดให้ผับ สถานบันเทิง สถานบริการ สถานประกอบการคล้ายสถานบันเทิงในพื้นที่ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพิ่มมาตรการการป้องกันการแพร่ของโรค โดยต้องจัดให้มีเจลล้างมือ หน้ากากผ้าและ เครื่องมือวัดอุณหภูมิ จัดไว้ทุกประตูเข้าออก หากละเลยหรือไม่ปฏิบัติ หรือมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค อาจมีคำสั่งให้ปิดสถานที่ไว้ชั่วคราว แม้จะยังไม่ใช้การสั่งปิดสถานบันเทิงในพื้นที่ จังหวัดกาฬสินธุ์ในทันที แต่ก็มีกำหนดให้ผับ สถานบันเทิง สถานบริการ สถานประกอบการคล้ายสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้เพิ่มมาตรการการป้องกันการแพร่ของโรคตามมาตรการที่กำหนด จากนั้นเมื่อจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด 19 ในพื้นที่จังหวัดเพิ่มมากขึ้น จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีประกาศได้ ยกระดับความเข้มข้นของมาตรการการป้องกันการแพร่ของโรคมามากยิ่งขึ้น โดยประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 20 มีนาคม 2563 มีคำสั่งให้ปิดสถานบริการแห่ง พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546 ตามมาตรา 3 (4) ได้แก่ (1) ตะวันแดง กาฬสินธุ์ (2) ไฮคลาส คาเฟ่ (3) ซิลล์คาราโอเกะ (4) บ้านกรุ คลับ แอนด์บาร์ (5) สวนอาหารแคนใหญ่ (6) สวนอาหารเปียโนคลาสสิก และสถานบริการตามมาตรา 3 (5) ได้แก่ (1) ไฮคลาส (2) ไฮคลาสภัตตาคาร และ (3) ห้องอาหารภูจินารายณ์ และสถานประกอบการที่มี ลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย โดยจัดให้มีการ แสดงอินโดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการก่อนเวลา 24.00 น. โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2563 ถึง วันที่ 2 เมษายน 2563 ต่อมาเมื่อนายกรัฐมนตรีได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ ทั่วราชอาณาจักร ในวันที่ 25 มีนาคม 2563 และมีผลตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 จนถึงวันที่ 30

เมษายน 2563 ประกอบกับการประกาศข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) ให้ปิดสถานที่ซึ่งมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกันและเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรคโควิด 19 เป็นการชั่วคราว แต่อย่างน้อยให้สิ่งปิดสถานที่ เช่น ผับ สถานบริการ สถานที่แสดงมหรสพ สถานที่มีการแสดงหรือการละเล่นสาธารณะ สถานประกอบการ อาบ อบ นวด และนวดแผนโบราณ สปา สถานที่ออกกำลังกาย (ฟิตเนส) สถานบันเทิง ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ 5/2563 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2563 เนื่องจากเมื่อมีการสั่งปิดสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครและในหลายจังหวัด ส่งผลให้จะมีผู้เดินทางกลับภูมิลำเนาที่จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นจำนวนมาก จังหวัดจึงต้องยกระดับมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ให้เข้มข้นขึ้นโดยเร่งด่วน โดยมีมาตรการให้ปิดสถานบริการ ผับ สถานบันเทิง และสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการ รวมถึงสถานที่ ซึ่งมุ่งเน้นการขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ สุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อดื่มกินในสถานที่นั้น ทุกแห่งในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป

จากนั้นเมื่อสถานการณ์ในประเทศไทยและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์เปลี่ยนแปลงไป จังหวัดก็ได้มีการปรับเปลี่ยนมาตรการที่ใช้บังคับกับสถานบันเทิงในพื้นที่เป็นระยะๆ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในแต่ละฉบับ ซึ่งเริ่มตั้งแต่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินมาตรการส่วนใหญ่ที่ใช้บังคับในแต่ละพื้นที่จังหวัดรวมถึงจังหวัดกาฬสินธุ์ด้วย ก็คือการสั่งปิดสถานบันเทิงในพื้นที่ แม้ต่อมาจะมีการผ่อนคลายมาตรการและอนุญาตให้เปิดสถานบันเทิงในพื้นที่ได้ก็เป็นเพียงระยะเวลาสั้นๆ เช่น คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 9684/2563 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 อนุญาตให้สถานบันเทิงในพื้นที่เปิดให้บริการได้ตามปกติโดยให้ปฏิบัติตามมาตรการที่ทางราชการกำหนดโดยเคร่งครัด แต่จากนั้นไม่นานได้มีคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ 392/2564 ลงวันที่ 16 มกราคม 2564 ให้ปิดสถานบันเทิงในพื้นที่ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนมกราคม 2564 เรื่อยมาและได้มีการขยายระยะเวลาในการปิดสถานบันเทิงเป็นระยะๆ นับเป็นระยะเวลากว่า 2 ปีที่กิจการสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ถูกสั่งให้หยุดกิจการ โดยที่ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอนว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 จะสิ้นสุดลงเมื่อใด และรัฐจะอนุญาตให้มีการเปิดสถานบันเทิงเหล่านั้นเมื่อใด ซึ่งผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือการตกงานของพนักงานในสถานบันเทิง หรือบางร้านไม่

อาจแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการพุงร้านได้ก็จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของร้านไปจนถึงการปิดกิจการถาวร

จากการบังคับใช้มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ต่อสถาบันบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ดังที่ได้มีการยกตัวอย่างมาแล้วข้างต้น การออกมาตรการ ข้อบังคับ ข้อกำหนดต่างๆ ซึ่งมีผลบังคับใช้ภายในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ถือได้ว่าเป็นกลไกรัฐด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) แม้จะมีได้อยู่ในรูปแบบของการใช้ความรุนแรงทางกายภาพ แต่การบังคับใช้มาตรการดังกล่าวซึ่งใช้เพื่อการควบคุม จำกัดสิทธิเสรีภาพ รวมไปถึงการสร้างเงื่อนไขในการดำรงชีวิตของประชาชนในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคก็ว่าได้ อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้มาตรการของรัฐบาลไทยไม่อาจสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยง่าย เนื่องจากการบังคับใช้มาตรการต่างๆ ของรัฐบาลในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค เช่น มาตรการล็อกดาวน์ ห้ามเดินทาง ปิดห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง ฯลฯ ซึ่งผลกระทบที่ตามมาจากการบังคับใช้มาตรการต่างๆ ซึ่งแม้จะเป็นไปเพื่อการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้มาตรการได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนในทุกๆ มิติ ทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นการถูกเลิกจ้าง การตกงานอย่างกะทันหัน ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้นแต่รายได้ลดลง ไม่มีรายได้ในการชำระหนี้ ต้องกู้ยืมเงินนอกระบบ รวมไปถึงแรงงานบางประเภทไม่ได้รับการชดเชยหรือการช่วยเหลือจากรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งการสร้างเงื่อนไขในการดำรงชีวิตของประชาชนดังกล่าว หากรัฐบาลเพียงแต่นำการออกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการให้ประชาชนปฏิบัติตามเพียงอย่างเดียว การบังคับใช้มาตรการนั้นย่อมเกิดผลได้ยาก เนื่องจากผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการส่งผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมากจึงอาจนำไปสู่การขัดขึ้น ลักลอบ หรือการละเมิดมาตรการเพื่อความอยู่รอดของประชาชนในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคได้เช่นกัน

ในด้านของกลไกทางด้านอุดมการณ์ (ideological state apparatus) รัฐบาลไทยก็ได้มีการนำมาใช้กับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ด้วยเช่น ซึ่งเกิดขึ้นในรูปแบบของการสร้างความเชื่อและค่านิยม เพื่อโน้มน้าวให้เกิดความเชื่อและการปฏิบัติตามของประชาชน ด้วยการออกแคมเปญ นโยบาย การผลิตสื่อและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโรคโควิด - 19 แทรกซึมผ่านกลไกทางการศึกษา ครอบครัว กฎหมาย สื่อสารมวลชน รวมไปถึงกลไกทางวัฒนธรรม โดยมาตรการสำคัญที่เห็นได้ชัดเจนคือภายหลังจากที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักร และข้อกำหนดที่ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ซึ่งนำมาสู่มาตรการล็อกดาวน์ (Lockdown) หรือการปิดประเทศ หรือปิดเมือง อันเป็นการควบคุมและจำกัด

การเดินทางของประชาชน การยกเลิกกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ และการรณรงค์ให้กักตัวอยู่ที่บ้าน (Natchaphon,2563) รวมไปถึงการออกมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การเว้นระยะห่างทางสังคม (Social distancing) โดยกำหนดให้งดการไปสถาบันเชิง โรงเรียน หรือพื้นที่แออัดที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาด และหันมาทำงานที่บ้าน (Work from home) รวมทั้งแคมเปญการหยุดเชื้อเพื่อชาติ ของรัฐบาลที่เชิญชวนให้ประชาชนร่วมกันดูแลตัวเอง งดการออกนอกบ้าน หรือการซื้ออาหารกลับมาทานที่บ้าน เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จนเกิดเป็นแฮชแท็ก #หยุดเชื้อเพื่อชาติ (covid-19.kapok,2563) โดยมาตรการเหล่านี้ถูกขับเคลื่อนในรูปของ “ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างการรับรู้สู่ชุมชน” โดยมีกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักในการกระจายข้อมูลลงสู่จังหวัด อำเภอ ท้องที่ ท้องถิ่น ทั่วประเทศ ตามข้อสั่งการของคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม และวันที่ 11 กันยายน 2561 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2562 (ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค,2563,ศูนย์สื่อสารสาธารณะ กรมอนามัย,2563)

นอกจากนั้นในด้านของสถาบันการศึกษา โรงเรียนได้มีการปลูกฝังค่านิยมให้นักเรียน นักศึกษา ปฏิบัติตามมาตรการและรณรงค์การป้องกันตนเองจากโรคโควิด-19 อย่างแพร่หลาย เช่น การสร้างนิสัยมั่นล้างมือให้นักเรียน การใส่หน้ากากเพื่อป้องกันการติดเชื้อ การรับประทานอาหารด้วยช้อนกลาง เว้นระยะห่างทางสังคม สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคโควิด-19 เพื่อมิให้นักเรียน นักศึกษากังวลหรือตื่นกลัวโรค รวมไปถึงการพานักเรียนร้องเพลง การเต้นเข้าจังหวะเพลงที่ส่งเสริมให้เด็กๆ มั่นล้างมือ เช่น เพลงอะไรอยู่ในมือ (ชวนเด็กๆ ล้างมือป้องกันโควิด-19) โดย สสส. (Unicef Thailand) โดยเฉพาะความร่วมมือของประชาชนที่ตื่นตัวในการป้องกันการระบาด จนในช่วงการแพร่ระบาดในระลอกแรกนั้น ประเทศไทยสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้เป็นอย่างดีจนได้รับการจัดอันดับจากทั่วโลกในการรับมือกับโรคโควิด-19 (ทีดีอาร์ไอ,2564 อ้างถึงใน วลัยพร รัตนเศรษฐ์,2564,77)

แม้ว่ามาตรการล็อกดาวน์และการเว้นระยะห่างทางสังคมจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จะได้รับการยอมรับในหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งมาตรการดังกล่าวก็อาจใช้ได้เพียงกับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในสังคมเมืองที่สามารถทำงานที่บ้านได้โดยใช้คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเท่านั้น แต่ในอีกด้านหนึ่งมาตรการดังกล่าวยังครอบคลุมไปถึงการสั่งปิดสถานบริการ สถานบันเทิง ห้างสรรพสินค้า คอมมูนิตีมอลล์ แหล่งชุมนุมต่าง ๆ ซึ่งสถานการณดังกล่าวส่งผลให้ภาคธุรกิจ ภาคการค้าไม่สามารถเปิดทำการหรือให้บริการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานประจำต้องอยู่ในสภาวะตกงาน ถูกเลิกจ้างกะทันหัน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้

ประกอบอาชีพอิสระต่าง ๆ ต้องขาดรายได้จากการสั่งปิดกิจการ จึงไม่มีรายได้ในการดำรงชีวิต แม้กระนั้นกลุ่มคนผู้ได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวก็ยังคงต้องต่อสู้ดิ้นรน เพื่อหารายได้ในการเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว แม้จะต้องเสี่ยงกับการติดเชื้อโรคโควิด-19 ก็ตาม ช้ำร้ายยังไม่มีควมคุ้มครองทางสังคม และการเข้าถึงระบบสาธารณสุขที่ไม่เท่าเทียม จึงอาจกล่าวได้ว่าการบังคับใช้มาตรการของรัฐบาลในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทั้งในรูปแบบของกลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) และกลไกรัฐทางด้านอุดมการณ์ (ideological state apparatus) โดยไม่มีการเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับการบังคับใช้มาตรการได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนไปในวงกว้างทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม รัฐจึงไม่ควรดำเนินเฉพาะมาตรการที่เน้นการบังคับ ควบคุม เท่านั้น แต่ควรตระหนักถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบในทุกมิติ เพื่อให้นโยบายหรือมาตรการของรัฐได้รับการตอบสนองจากประชาชนอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

2.3 แนวคิดเรื่องผลกระทบ

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้รับคำสั่งให้หยุดกิจการในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องผลกระทบ เพื่อนำมาเป็นกรอบในการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “ผลกระทบ” ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

นิสาชล ทองแถม (2528 : 4) ได้นิยามศัพท์ของผลกระทบ (Impact) ไว้ว่าหมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ ทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ทั้งทางกายภาพ (Physical) และนามธรรม (Abstracts) เมื่อเกิดแล้วจะทำให้คุณภาพชีวิตทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในระยะนั้นเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก

อนันต์ เกตุวงศ์ (2532 : 26-27) (อ้างถึงใน ธนภุต โพธิ์ทอง:2556:14) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่าหมายถึง ผลที่ตามมาจากผลงานหรือผลผลิต หรือผลประโยชน์ในระดับประถม (Primary Effect) ของแผนหรือโครงการ ผลกระทบอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายที่มีใช้กลุ่มเป้าหมายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ (2542) (อ้างถึงใน ศราวุฒิ แอ่นดอน:2559:8) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ (Impact) โดยทั่วไป หมายถึง ผลของการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ที่มีต่อการ

เปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อม โดยผลกระทบดังกล่าวอาจจำแนกออกตามประเภท ขนาด และระยะเวลา ได้ดังนี้ ประเภทของผลกระทบ ได้แก่ การสูญเสียทางเศรษฐกิจ เช่น การสูญเสียงาน ที่ดินทำกิน มูลค่าบ้านและทรัพย์สินลดลง ความสูญเสียบริการทางสังคม ความสูญเสียเกี่ยวกับวิถีดำเนินชีวิต ระดับของผลกระทบมีตั้งแต่ระดับที่น้อยจนถึงมาก ระยะเวลาของผลกระทบมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว

อำนาจ วงษ์วานิช (2549 : 15) ได้สรุปความหมายของผลกระทบ คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเป็นผลที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ อาจขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายและมีใช้กลุ่มเป้าหมาย หรือผลกระทบต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ดาเย (Dye. 1982 อ้างถึงใน พิเชษฐ์ คนเชื้อ. 2557) ได้ให้ความหมายของผลกระทบ ว่า หมายถึง การแยกแยะปัญหาของสังคมเพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบอันเป็นธรรมชาติและที่เป็นปัญหารวมถึงการสืบสาวหาสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น ตลอดจนการเสนอวิธีแก้ไขปัญหานั้น

โดยแบ่งผลกระทบเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมเนื้อหา อาจแบ่งออกได้เป็น ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบทางด้านสังคม ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบทางกายภาพ

2. การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (Reality) แบ่งเป็น 2 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ

2.1 ผลกระทบเชิงภาวะวิสัย (Objective Impact) ได้แก่ ผลกระทบที่เกี่ยวข้องโดยไม่ขึ้นอยู่กับการรู้สึกนึกคิดของคน เช่น การดำเนินนโยบายคุมกำเนิดจะทำให้สัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นไม่ว่าใครจะรับรู้หรือไม่ก็ตาม

2.2 ผลกระทบเชิงอัตวิสัย (Subjective Impact) ได้แก่ ผลกระทบในการรู้สึกนึกคิดของคน เช่น การดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการขยายตัวของโสเภณี ทำให้คนไทยจำนวนมากรู้สึกอับอายต่างชาติ

3. การแบ่งตามแง่มุมของทิศทางที่กระทบ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ทาง ได้แก่

3.1 ผลกระทบโดยตรง (Direct Impact)

3.2 ผลกระทบทางอ้อม (Indirect Impact)

4. การแบ่งตามแง่มุมของคุณค่าของผลกระทบ แบ่งออกได้เป็น 2 ทาง ได้แก่

4.1 ผลกระทบในเชิงบวก (Positive Impact) หมายถึง ผลกระทบที่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา

4.2 ผลกระทบในเชิงลบ (Positive Impact) หมายถึง ผลกระทบที่ไม่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา

5. การแบ่งผลกระทบตามเวลา แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

5.1 ผลกระทบระยะสั้น หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้วในปัจจุบัน

5.2 ผลกระทบระยะยาว หมายถึง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

6. การแบ่งผลกระทบตามความรุนแรง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

6.1 ผลกระทบที่มีความรุนแรงและเกิดขึ้นในขอบเขตวงกว้าง

6.2 ผลกระทบที่ไม่รุนแรงและเกิดขึ้นในวงแคบ ๆ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยศวดี นาสรัมย์ (2563:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง มาตรการทางกฎหมายควบคุมไวรัสโควิด-19 ของประเทศไทยที่ส่งผลกระทบต่อแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งเกิดขึ้นจากกระบวนการศึกษาผ่านงานวิจัยทางเอกสาร (Documentary research) ประเภทหนังสือ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการสัมภาษณ์รูปแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi – structured research) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน และกลุ่มแรงงานต่างด้าว โดยลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็น การนำข้อมูลจากการศึกษาทางเอกสารประกอบกับการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการทำภาคินพนธ์ในครั้งนี้ประกอบไปด้วย สองทฤษฎี และหนึ่งแนวคิด คือ ทฤษฎีระบาดวิทยาและการป้องกันโรค ร่วมกับแนวคิดความมั่นคงของชาติในด้านต่าง ๆ และในขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายข้อมูลเชิงพรรณนาออกเป็นประเด็นต่าง ๆ และจากโครงสร้างของข้อมูลที่สามารถนำมาจัดกลุ่ม และเปรียบเทียบ และนำไปสู่ข้อสรุปของงานวิจัย (2) สิ่งสำคัญในการทำความเข้าใจถึงประเด็นเรื่องมาตรการทางกฎหมายควบคุมไวรัสโควิด-19 นั้น จำเป็นต้องเข้าใจบริบทหรือสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในประเทศไทยตั้งแต่อุบัติการณ์ ซึ่งการทราบถึงบริบทของโรคระบาดที่เกิดขึ้นภายในประเทศจะทำให้สามารถเชื่อมโยงความคิดไปถึงประเด็น

ต่าง ๆ ได้หนึ่งในนั้น คือ ประเด็นการควบคุมโรคภายใต้รัฐบาล หรือการกำกับดูแลหน่วยงานภาครัฐในการนำมาตรการไปปรับใช้ในการปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อกฎหมายที่ใช้ดำเนินคดีความกับบุคคลที่ฝ่าฝืนมาตรการทางกฎหมาย ซึ่งอาจรวมหมายถึงแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครที่ถูกกีดรอนสิทธิที่ควรจะได้รับจากรัฐ อีกทั้งในแง่ของผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายสะท้อนผ่านการสัมภาษณ์ โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นถึงทัศนคติที่มีต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ ทั้งนี้ ทัศนคติส่วนบุคคลถือเป็นข้อมูลที่น่าสนใจทำให้ทราบถึงประเด็นต่าง ๆ และประเด็นสำคัญอย่างการมีทัศนคติเชิงลบต่อแรงงานต่างด้าวในส่วนของข้อสรุปจะเห็นได้ว่า เนื่องด้วยค่านิยมที่ถูกปลูกฝังมาอย่างยาวนานในเรื่องความมั่นคงของชาติที่มุ่งธำรงผลประโยชน์ของคนภายในชาติเป็นหลัก รวมถึงระบบความคิดที่มี ความอคติต่อชาติพันธุ์อื่น จึงมีอิทธิพลก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานต่างด้าวตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน ซึ่งจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงการออกมาตรการป้องกันโรคที่ปราศจากการเลือกปฏิบัติยังไม่มีที่ท่าว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย สอดคล้องกับบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่ทำให้แรงงานต่างด้าวไม่ทราบถึงสิทธิที่ตนพึงจะได้รับจากรัฐ และสะท้อนผ่านการดำเนินงานของภาครัฐที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักสิทธิมนุษยชน เนื่องจากการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานต่างด้าวและแรงงานต่างด้าวไม่สามารถ เข้าถึงความช่วยเหลือจากภาครัฐได้ ซึ่งจากกฎหมายที่มีความเข้มงวดและโทษปรับที่สูงจึงส่งผลให้แรงงานต่างด้าวต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากนายจ้างเป็นหลัก โดยเฉพาะหน้ากากผ้าและเจลแอลกอฮอล์

ธิดาพร สันติ (2564: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลกระทบและการปรับตัวในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในกลุ่มอาชีพนักดนตรี ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก จำนวน 6 ท่าน โดยผลการวิจัยพบว่า นักดนตรีได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในด้านการทำงาน การดำรงชีวิต ความเป็นอยู่โดยเฉพาะภาระค่าใช้จ่าย และต้องปรับตัวในวิถีชีวิตแบบใหม่ ซึ่งผลกระทบด้านรายได้ที่ลดลงเป็นประเด็นหลักจากการปิดสถานบันเทิงหรือปิดกิจการในสถานที่ที่นักดนตรีไปทำงาน การว่างงานของนักดนตรีทำให้ขาดรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิตต้องหางานเพิ่ม หรือสร้างอาชีพเสริมอื่น เรียกว่าอาชีพที่สอง เช่น อาชีพขนส่งอาหารเดลิเวอรี่ ครูสอนดนตรี ผู้ช่วยผู้จัดการร้านอาหาร และเกิดการเปลี่ยนเวลาการทำงานจากกลางคืนเป็นกลางวันเป็นการทำงานที่บ้าน (Work From Home) เช่น การทำงานลงเสียงดนตรี และโฆษณา การแต่งเพลง การแสดงดนตรีผ่านทางสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก การประชุมผ่านโปรแกรมซูม เป็นต้น

กนิษฐา ไทยกกล้า และคนอื่น ๆ (2564:20) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลกระทบของการระบาด โควิดต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พนักงานที่ทำงานในสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบมีที่ดื่ม และสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ประกอบการ พนักงาน และนักดื่มอายุ 18 ปี ขึ้นไป โดยการศึกษาพบว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 (Marketingoops, 2563) ที่ยาวนานทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า “new normal” หรือ “ความปกติใหม่” ทั้งในด้านพฤติกรรมผู้คนในสังคมที่คุ้นเคยกับวิถีชีวิตประจำวันรูปแบบใหม่ การใช้เทคโนโลยี และในด้านการดำเนินธุรกิจ ที่เปลี่ยนแปลงไปไม่เหมือนเดิม Social distancing มีผลต่อสภาพจิตใจและอารมณ์อยู่ในภาวะเครียด เหงา ผลของวิกฤตครั้งนี้กระทบต่อการว่างงาน และ ธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง คนไทยกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ โดยมีการเสิร์ชหาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ประกันมากขึ้น โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับเชื้อโควิด-19 รวมถึงดูแลสุขภาพด้วยเช่นกัน ไลฟ์สไตล์ลดลง ได้แก่ หลีกเลี่ยงการไปซื้อของจากร้านทั่วไป (offline) ลดการท่องเที่ยว ลดการเข้าสังคม พบปะผู้คน ลดการไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ลดการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการใช้พระราชกำหนดฉุกเฉินและมาตรการภาครัฐต่าง ๆ เช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ ความงาม และผลิตภัณฑ์บำรุงผิว การศึกษา สินค้าแฟชั่น ร้านอาหาร และความบันเทิงนอกบ้าน เช่น โรงภาพยนตร์)

ภาวะผลกระทบในสังคมไทย (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563) พบว่า ประเทศไทยพบผู้ติดเชื้อใน 68 จังหวัด การแพร่ระบาดเป็นวงกว้างนี้ได้ส่งผลให้มีการยกเลิก การเดินทางระหว่างประเทศ และประกาศปิดสถานที่เพื่อลดการติดเชื้อ รวมถึงหยุดการเดินทาง ระหว่างพื้นที่ส่งผลให้บางกิจการต้องหยุดดำเนินการชั่วคราว รวมถึงการลดชั่วโมงการทำงาน การเลิกจ้าง จากการประเมินผลกระทบของเชื้อโควิด-19 ต่อแรงงานพบว่า เชื้อโควิด-19 ทำให้แรงงานมีความ เสี่ยงต่อการถูกเลิกจ้างทั้งสิ้น 8.4 ล้านคน แบ่งเป็นแรงงาน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

(1) แรงงานในภาคการท่องเที่ยวซึ่งมีแรงงานจำนวนทั้งสิ้น 3.6 ล้านคน (ไม่รวมสาขาการค้า ส่ง และการค้าปลีก) จะได้รับผลกระทบจากการลดลงของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการท่องเที่ยวใน ประเทศ โดยผู้ประกอบการบางส่วนยังพยายามรักษาการจ้างงานไว้ โดยคาดว่าแรงงานในภาคการ ท่องเที่ยวนี้อาจได้รับผลกระทบประมาณ 2.5 ล้านคน

(2) แรงงานในภาคอุตสาหกรรมซึ่งจะได้รับผลกระทบจากตั้งแต่ก่อนเชื้อโควิด-19 จาก สงครามการค้า และต่อเนื่องมาจนถึงการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 จากการลดลงของอุปสงค์ทั้งใน

ประเทศและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม บางอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าขายในประเทศยังขายตัวได้ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม หรือของใช้ที่จำเป็น รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ทำให้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมจากทั้งหมด 5.9 ล้านคน คาดว่ามีผู้ได้รับผลกระทบ 1.5 ล้านคน และ

(3) การจ้างงานในภาคบริการอื่นที่ไม่ใช่การท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะได้รับผลกระทบจากมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด ของภาครัฐจากการปิดสถานที่ เช่น สถานศึกษา หรือสถานที่ที่มีการรวมกลุ่มของคนจำนวนมาก เช่น ตลาดสด สนาม กีฬา ห้างสรรพสินค้า ซึ่งกลุ่มนี้มีการจ้างงานจำนวน 11.8 ล้านคน คาดว่าจะได้รับผลกระทบประมาณ 4.4 ล้านคน

ทยากร สุวรรณภูมิ และปรภากร ใจดี (2564:5) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลกระทบโควิด 19 ต่ออาชีพนักดนตรีกลางคืนในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยพบว่าผลกระทบจากโควิด 19 ที่เกิดขึ้นได้ซ้ำเติมให้เกิดความยากลำบากในการประกอบอาชีพนักดนตรีกลางคืน เนื่องจากเมื่อเกิดภาวะโรคระบาดโควิด 19 ทำให้อาชีพนักดนตรีกลางคืนเป็นซึ่งกลุ่มอาชีพหนึ่งในประเทศไทยที่ถูกเลิกจ้าง เพราะสถานบันเทิงถูกสั่งปิดและบางแห่งมีการปิดชั่วคราวเพื่อแก้ปัญหาการระบาดของโรคโควิด 19 ไม่ให้แพร่กระจายเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักดนตรีที่เคยมีรายได้หลักจากการเล่นดนตรีกลางคืนเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว เมื่อเกิดโรคระบาดและมีการประกาศเคอร์ฟิว ส่งผลให้รายได้ในการดูแลครอบครัว ลดลง นักดนตรีบางคนถึงกับจำเป็นต้องนำเครื่องดนตรีของตนไปขายหรือจำนำเปลี่ยนเป็นตัวเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและบางคนต้องเปลี่ยนอาชีพ นอกจากนี้เมื่อสถานบันเทิงถูกปิด นักดนตรีถูกเลิกจ้าง พนักงานบริการก็ถูกเลิกจ้างด้วยเช่นกัน โดยบางคนเป็นนักศึกษามาทำงานพิเศษหารายได้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัว รวมถึงอาชีพแม่บ้าน พนักงานล้างงาน พนักงาน ทำความสะอาด ผู้จัดการรายการประกอบเพลง (DJ) และผู้ควบคุมเครื่องเสียง กลุ่มคนเหล่านี้ต้องกลายเป็นผู้ตกงาน ในยามวิกฤติโควิด 19 จากการสัมภาษณ์ผู้ที่ทำงานในการเช่าเครื่องเสียงพบว่า ผู้รับจ้างบริการให้เช่าเครื่องเสียงถูกยกเลิกงานทั้งหมด จนต้องนำเครื่องเสียงไปขายเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว นอกจากนั้นยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพค้าขายที่ใช้พื้นที่หน้าร้านอาหารในการขายของ เช่น รถปาล์มมีย่าง รถขนมจีบ ซาลาเปา รถขายลูกชิ้น หาบเร่แผงลอยต่างๆ ล้วนได้รับผลกระทบจากการวิกฤติโควิดที่นำไปสู่การปิดร้านอาหารและสถานบันเทิงชั่วคราวด้วยเช่นกัน

เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์ และคณะ (พฤศจิกายน 2563) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมจากการแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งการวิจัยพบว่าการกำหนดนโยบายด้านสาธารณสุขเพื่อรับมือกับโควิด-19 และลดการแพร่ระบาดของโรค ด้วยการ

ใช้พระราชกำหนดฉุกเฉินทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 ซึ่งมีการห้ามการเดินทาง และบังคับใช้เคอร์ฟิว รวมไปถึงการปิดห้างสรรพสินค้าสถานที่สาธารณะ สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงต่อการแพร่กระจายโรคไวรัสโควิด 19 การบังคับใช้มาตรการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงทางอ้อมต่อประชาชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และความมั่นคงในชีวิต โดยมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม และการล็อกดาวน์ ปิดสถานที่ต่างๆ ทำให้เกิดการหยุดชะงักของเศรษฐกิจและส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการผู้ค้ารายย่อยและลูกจ้างแรงงานนอกระบบจำนวนมากทำให้เกิดการตกงาน ผลการศึกษาพบว่าการระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 หรือ โควิด-19 มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยและคนจนมาก โดยเฉพาะในช่วงที่มีการล็อกดาวน์ที่มีผลกระทบมากที่สุดและเมื่อหลังจากมีการคลายล็อกดาวน์แล้ว ผลกระทบยังคงอยู่ไม่ว่าจะเป็นการลดลงของรายได้การตกเกณฑ์เป็นคนจนใหม่ การตกงานการเป็นหนี้ต่างๆ ไม่มีแนวโน้มว่าจะกลับไปเป็นเหมือนเดิมระดับก่อนที่มีการระบาดก่อนการล็อกดาวน์ได้

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดเรื่องผลกระทบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า การแพร่ระบาดของโควิด 19 ซึ่งเริ่มตั้งแต่ระลอกแรกในช่วงต้นปี 2563 ทำให้ธุรกิจหรือกิจการเกี่ยวกับสถานบันเทิงเป็นกลุ่มอาชีพแรก ๆ ที่ถูกรัฐบาลสั่งปิด เนื่องจากถูกมองว่าเป็นต้นเหตุของการแพร่ระบาดหรือเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโควิด 19 ซึ่งผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือการตกงานโดนไม่ทันตั้งตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจหรือกิจการเกี่ยวกับสถานบันเทิง เช่น นักร้อง นักดนตรี พนักงานเสิร์ฟ เพื่อนนั่งดื่ม นางโชว์ รวมไปถึงเจ้าของบาร์เปียร์ และอาชีพที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย บุคคลเหล่านี้มีอาชีพกลางคืนเป็นอาชีพหลักในการเลี้ยงชีพและดูแลครอบครัว ต้องหันไปหารายได้เสริมเพื่อรอการกลับมาอนุญาตให้เปิดสถานบันเทิงอีกครั้ง หรือการประกอบอาชีพใหม่ในกรณีที่คิดว่าไม่สามารถคาดการณ์ความแน่นอนของอาชีพกลางคืนได้อีกต่อไป เพื่อหารายได้ในการดำรงชีพในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด 19 โดยที่พวกเขาไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะสามารถกลับมาทำงานได้อีกเมื่อไหร่ ซึ่งหากพิจารณาแล้วกลุ่มอาชีพเหล่านี้ส่วนใหญ่ถือว่าเป็นแรงงานที่มีได้อยู่ในระบบประกันสังคม ทำให้การเข้าถึงการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐเป็นไปด้วยความยากลำบาก อีกทั้งการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการเปิดปิดสถานบันเทิงซึ่งเป็นแหล่งสำคัญในการประกอบอาชีพของพวกเขาไม่มีความแน่นอน และไม่สอดคล้องหรือครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพนั้น ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออาชีพกลางคืนเป็นอย่างมาก

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอาผลกระทบตามทัศนะของ ดาย (Dye. 1982 : 19) ซึ่งได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า เป็นการแยกแยะปัญหาของสังคมเพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบ

อันเป็นธรรมชาติและที่เป็นปัญหา รวมถึงการสืบสวนหาสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหา มาใช้เป็นกรอบในการดำเนินการวิจัยจะเห็นได้ว่า ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 การบังคับใช้มาตรการหรือการออกกฎหมายของรัฐบาลถือได้ว่าเป็นการสร้างเงื่อนไขในการดำรงชีวิต รวมถึงการจำกัดเสรีภาพในการดำเนินชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก เช่น การงดออกจากเคหสถานในช่วงเวลาที่กำหนด การล็อกดาวน์ การสั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสั่งให้ปิดสถานบันเทิงซึ่งได้สร้างผลกระทบต่อผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และสามารถแบ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้มาตรการตามแง่มุมของเนื้อหาออกได้เป็น ๒ ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ เช่น การออกจากงาน และตกเป็นผู้ว่างงานในทันทีหลังจากการบังคับใช้มาตรการ การขาดรายได้หรือรายได้ลดลง การหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้รวมไปถึงการมีหนี้สินเพิ่มขึ้น ด้านสังคม เช่น การหยุดงาน การปรับตัวในการทำงาน การเว้นระยะห่างทางสังคม ส่งผลให้มีการพบปะกันน้อยลง ประชาชนอาจกังวลว่าจะได้รับเชื้อหรือติดเชื้อจากบุคคลอื่นจนกลัวที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าผลจากการบังคับใช้มาตรการยังสามารถแสดงให้เห็นผลกระทบในแง่มุมด้านการบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการได้อีกด้วย เช่น การไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การเข้าถึงการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ การถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพจากการบังคับใช้มาตรการ นอกไปจากนั้นผลของการบังคับใช้มาตรการหรือกฎหมายในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 สะท้อนให้เห็นถึงการกำหนดมาตรการหรือข้อบังคับต่างๆ ที่ไม่สอดคล้องกับบริบทหรือสภาพของสังคม ไม่มีการวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่ตามมาจากการบังคับใช้ รวมถึงไม่มีการกำหนดมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวให้ครอบคลุมและเข้าถึงประชาชนในทุกกลุ่มอาชีพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาถึงผลกระทบของโควิด 19 ต่อกลุ่มผู้ประกอบอาชีพหรือกิจการเกี่ยวกับสถานบันเทิงจึงควรเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ภาครัฐควรให้ความสนใจ มากกว่าที่จะมองว่าเป็นต้นตอของปัญหา ซึ่งประเด็นดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงไปยังแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านการคุ้มครองแรงงาน ด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสวัสดิการสาธารณสุขที่ประชาชนในประเทศควรจะได้รับอย่างเท่าเทียม การบริหารจัดการสถานการณ์ทั้งด้านสาธารณสุข ด้านสังคม หรือการสะท้อนปัญหาจากกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาในช่วงสถานการณ์โควิด 19 เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วยังถือเป็นกรณีศึกษาในการวางแผนเพื่อเตรียมการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ที่ยังไม่มียารักษาและเกิดการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วจนรัฐบาลไม่

สามารถควบคุมได้ หรือจำเป็นต้องใช้มาตรการล๊อคดาวน์กับสถานการณ์ดังกล่าว ซึ่งอาจสร้างผลกระทบต่อประชาชนในทุกด้าน ทุกมิติ ดังเช่นสถานการณ์โควิดดังที่กล่าวมาข้างต้น และเพื่อให้ภาครัฐมีการได้ปรับเปลี่ยนหลักคิดและวิธีบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนใหม่ โดยไม่ใช้การสงเคราะห์หรือช่วยเหลือเฉพาะผู้ที่เดือดร้อนเท่านั้น แต่ควรปรับเปลี่ยนเป็นการมองว่าสถานการณ์ดังกล่าวล้วนส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ประชาชนทุกคนจึงสมควรได้รับความช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ประชาชนทุกคนควรได้รับสวัสดิการถ้วนหน้า โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการการคัดกรองที่มีขั้นตอนซับซ้อน เนื่องจากภาครัฐมีฐานข้อมูลอยู่ในมือแล้วจึงสมควรจะเชื่อมโยงฐานข้อมูลเข้าด้วยกันเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ทันทั่วถึง คุ่มค่า และเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นต้น

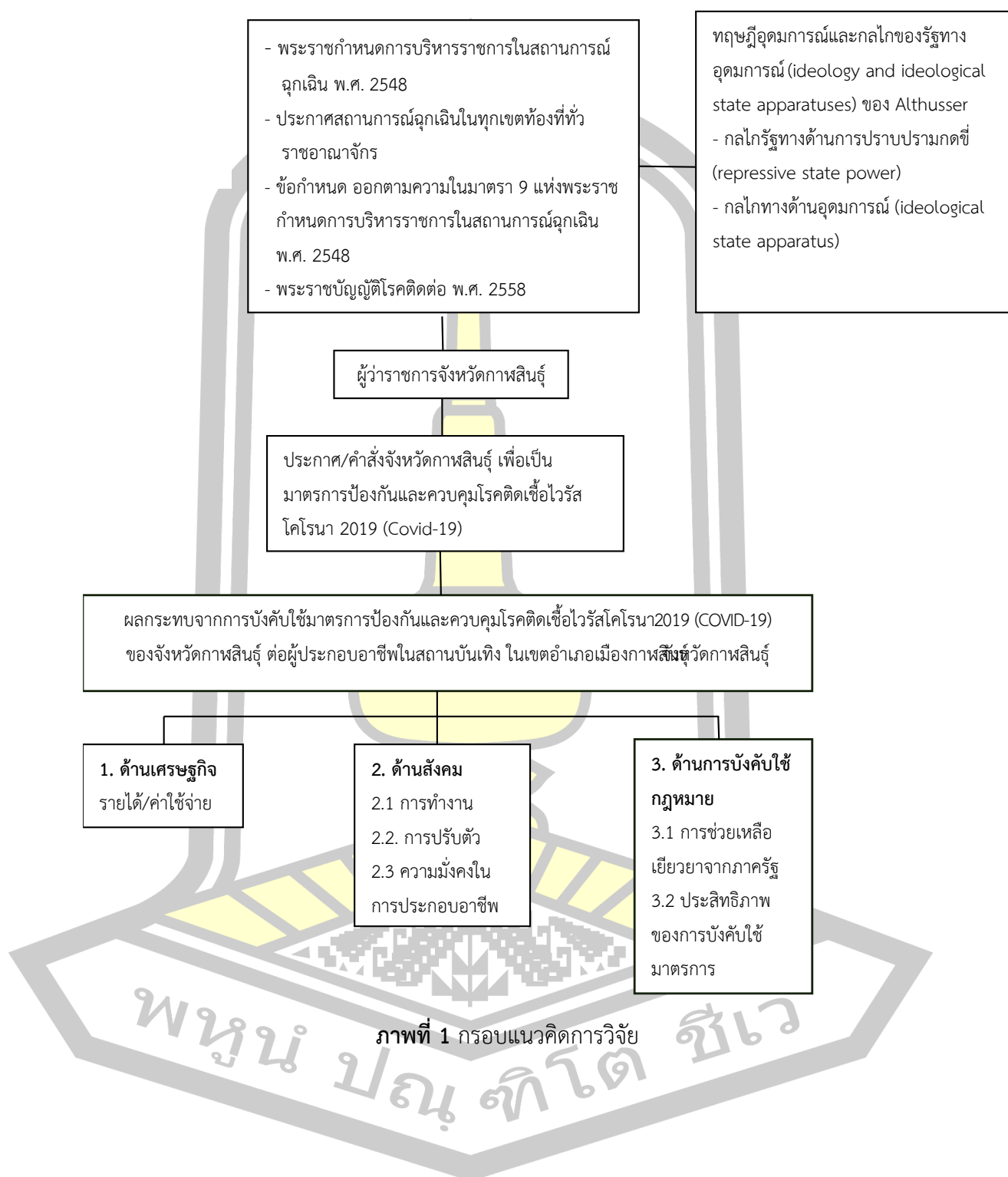
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

เมื่อองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern – PHEIC) และเนื่องจากโควิด 19 เป็นโรคที่ติดต่อได้ง่ายและแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว หลายประเทศจึงได้ออกมาตรการเพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว เช่น การปิดเมือง ล๊อคดาวน์ ห้ามเดินทางเข้า - ออกภายในประเทศ หรือการเว้นระยะห่างทางสังคม ในกรณีของประเทศไทยเมื่อมีการตรวจพบผู้ติดเชื้อและในระยะต่อมา มีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐบาลไทยได้ใช้อำนาจผ่านกลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกตัญญู (repressive state power) ด้วยการออกมาตรการที่เข้มงวด และเร่งด่วนเพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง โดยประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 นำมาสู่ข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวนำมาสู่การมาตรการล๊อคดาวน์ หรือการปิดประเทศ หรือปิดเมือง นอกไปจากนั้นแล้วข้อกำหนดดังกล่าวยังกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในแต่ละพื้นที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 โดยมีอำนาจในการสั่งปิดสถานที่ต่าง ๆ ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของได้ เช่น สถานบันเทิง สถานที่ออกกำลังกาย ห้างสรรพสินค้า รวมไปถึงการงดหรือชะลอการเดินทางข้ามจังหวัดของประชาชน นำมาสู่การออกมาตรการหรือข้อบังคับที่ใช้ภายในพื้นที่จังหวัด ซึ่งสำหรับในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้ว่าราชการจังหวัด

กาฬสินธุ์ได้มีประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 17 ฉบับ และคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 46 ฉบับ เพื่อบังคับใช้กับสถานการณ์ภายในจังหวัดกาฬสินธุ์ นอกจากมาตรการดังกล่าวจะเป็นไปเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในอีกด้านหนึ่งยังเป็นการเปิดทางให้กับรัฐบาลในการติดตามความเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของประชาชนอย่างใกล้ชิดเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมอีกด้วย นอกจากนั้นแล้วรัฐบาลยังใช้กลไกทางด้านอุดมการณ์ (ideological state apparatus) โดยการสร้างชุดความคิด การปลูกฝังค่านิยม หรือการรณรงค์ เพื่อให้นโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ถูกขับเคลื่อนในรูปแบบของข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรม และโรงเรียน เพื่อให้แทรกซึมเข้าไปอยู่ชุดความคิดและจิตสำนึกของประชาชน

นอกจากนั้นแล้ว เมื่อพิจารณาผ่านแนวคิดเรื่องผลกระทบของตาย จะเห็นได้ว่าสามารถแบ่งประเภทของผลกระทบตามแง่มุมของเนื้อหา แบ่งออกได้เป็น ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านการบริหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกายภาพ เช่น ผลกระทบจากการดำเนินนโยบาย โดยงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเอาเฉพาะผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านกายภาพ หรือในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเรียกว่า ผลกระทบด้านการบังคับใช้กฎหมาย อันเป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายของรัฐซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในช่วงการแพร่ระบาดของสถานการณ์โควิด 19 อย่างเห็นได้ชัดเพื่อมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แบบผสมผสาน โดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้ทฤษฎีและกรอบแนวคิดมาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย และนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในแต่ละประเภท สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 3 แห่ง ซึ่งเป็นสถานบันเทิงที่ถูกสั่งให้ปิดตามประกาศ

คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ 2/2563 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2563 เรื่อง มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์มีคำสั่งให้ปิดสถานบริการแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ.2546 ตามมาตรา 3 (4) ได้แก่ (1) ตะวันแดง กาฬสินธุ์ (2) ไฮคลาสคาเฟ่ (3) ซิลล์คาราโอเกะ (4) บ้านกรู คลับ แอนด์บาร์ (5) สวนอาหารแคนใหญ่ (6) สวนอาหารเปี่ยมโนคลาสสิก และสถานบริการตามมาตรา 3 (5) ได้แก่ (1) ไฮคลาส (2) ไฮคลาสภัตตาคาร และ (3) ห้องอาหารภูจินารายณ์ และสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการก่อนเวลา 24.00 น. ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2563 ถึงวันที่ 2 เมษายน 2563 ถือเป็นประกาศฉบับแรกนับตั้งแต่เริ่มสถานการณ์การแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยจึงใช้จำนวนผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเปิดบริการในปัจจุบัน จำนวน 3 แห่ง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย

- 1) ตะวันแดง มหาชน กาฬสินธุ์ มีพนักงาน จำนวน 69 คน
 - 2) ห้องอาหารภูจินารายณ์ พนักงาน จำนวน 10 คน
 - 3) บ้านกรู คลับ แอนด์บาร์ พนักงาน จำนวน 26 คน
- รวมทั้งสิ้น 105 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้

n = จำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

N = จำนวนคนทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า 0.05

$$\text{แทนค่าในสูตร} = \frac{105}{1+(105)(0.05)^2}$$

$n = 83.33$ หรือประมาณ 83 คน

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 83.33 ตัวอย่าง จากจำนวนคนทั้งหมด

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ที่ให้ข้อมูลในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ คือ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยจะดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพในแต่ละสถานบันเทิง จำนวน 3 แห่งๆ ละ 2 คน รวม 6 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกันกับการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้หลักการของความน่าจะเป็น โดยวิธีการคัดเลือกแบบมีจุดประสงค์/เฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงตามหลักการและเหตุผลโดยให้มีความสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย/จุดประสงค์นั้น ๆ ซึ่งจะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อตรวจสอบข้อมูล ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ รวมทั้งสิ้น 83 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวความคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ก่อนและหลังการบังคับใช้มาตรการ ลักษณะของอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม การประกอบอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงในปัจจุบัน สหิทธิประกันสังคม และการได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ

ส่วนที่ 2 ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิง แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านรายได้/ค่าใช้จ่าย ด้านการปรับตัว และด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพ/กิจการ โดยเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นมาตรวัดของ Likert Scale โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ

ผลกระทบแต่ละด้านจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และแบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

3.2.2 เครื่องมือเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In – depth Interview) เพื่อสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกถึงเรื่องผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ในระหว่างการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านได้รับผลกระทบในด้านใด อย่างไรบ้าง หรือชีวิตท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
2. ในระหว่างที่มีการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐหรือไม่ อย่างไรบ้าง หากได้รับการช่วยเหลือเยียวยาท่านเห็นว่ามาตรการดังกล่าวพอเพียงต่อการดำรงชีวิตในแต่ละเดือนหรือไม่
3. หลังจากสิ้นสุดการบังคับใช้มาตรการ ท่านประสบปัญหาในการดำรงชีวิตหรือได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง
4. จากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านเห็นว่าภาครัฐควรมีนโยบายหรือมีแนวทางในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการ อย่างไรบ้าง

5. ท่านเห็นว่ามาตรการช่วยเหลือเยียวยาของภาครัฐครอบคลุมกลุ่มอาชีพของท่านหรือไม่ และท่านได้เกิดปัญหาในการเข้าถึงการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของภาครัฐหรือไม่ อย่างไร

6. หากในอนาคตเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวอีก หรือเกิดสถานการณ์ที่จะต้องมีการใช้มาตรการในการควบคุมโรค หรือการล็อกดาวน์เกิดขึ้นอีก หรือมาตรการที่มีลักษณะเดียวกันท่านเห็นว่าภาครัฐควรมีมาตรการในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง

3.3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด งานวิจัย เอกสาร และบทความ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัยและสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่ร่างได้ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 คน พิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุง เพื่ออ่านและเข้าใจง่ายและชัดเจน

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการอาชีพในสถาบันตั้งจากร้านสะดวกซื้อ มหานคร กาฬสินธุ์ ห้างอาหาร กุฉินารายณ์ และบ้านกรู คลับ แอนด์บาร์ จำนวน 30 ชุด

5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อในแต่ละด้านโดยใช้ Item – total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability analysis) แบบสอบถามทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 และค่าความเชื่อมั่นของแต่ละด้านมีดังนี้ ด้านรายได้/ค่าใช้จ่าย เท่ากับ 0.805 ด้านการทำงาน เท่ากับ 0.803 ด้านการปรับตัว เท่ากับ 0.823 ด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพ เท่ากับ 0.801 ด้านการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ เท่ากับ 0.825 และด้านประสิทธิภาพของการบังคับใช้มาตรการ เท่ากับ 0.814

6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้งแล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุง จนได้เครื่องมือที่ประสิทธิภาพ

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จากสถานบันเทิง จำนวน 3 แห่ง 1) ตะวันแดง มหาชน กาฬสินธุ์ 2) ห้องอาหารภูนิราลัย 3) บ้านกรุ คลับ แอนด์บาร์ ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและความคิดเห็นต่อผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิง ในแต่ละด้าน รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้วิธีการจดบันทึก รวบรวมข้อมูลทั้งหมดโดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-end questions)

3.5 วิธีการจัดการกับข้อมูล

3.5.1 แบบสอบถาม หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประยุกต์ทางสถิติ SPSS เพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ
3. นำค่าสถิติที่ได้มาวิเคราะห์ตีความ สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย

3.5.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะขออนุญาตจากผู้ให้สัมภาษณ์เรื่องยินยอมให้บันทึกเสียงการสนทนา และเผยแพร่ข้อมูลในงานวิจัย
2. ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In – depth Interview) คือ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิง จำนวน 6 คน ตามประเด็นที่กำหนด
3. บันทึกการสนทนาในกระดาษและเครื่องบันทึกเสียง

4. หลังการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะถอดข้อความจากเครื่องบันทึกเสียงแบบคำต่อคำออกเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษร

5. จัดเนื้อหาที่ถอดความได้เป็นหมวดหมู่ พร้อมตรวจสอบความถูกต้อง

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคุมการบรรยายผลการวิจัย

โดยเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นมาตรวัดของ Likert Scale โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับผลกระทบแต่ละด้านจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และแบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งออกได้ต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับมากที่สุด

3.6.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. นำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้องจากการถอดเทป
2. อ่านวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
3. หลังจากอ่านข้อมูลที่สัมภาษณ์แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
4. ผู้วิจัยจัดประเด็นย่อยมารวบรวมเป็นกลุ่มเรื่องเดียวกัน เขียนอธิบายประเด็นเป็นความเรียงให้มีความต่อเนื่องและกลมกลืนที่ได้จากการสัมภาษณ์
5. เขียนสรุปรายงานวิจัย

บทที่ 4

ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถาบันบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า ในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) รัฐบาลไทยได้ใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมสถานการณ์ตามกฎหมาย “อุดมการณ์และกลไกของรัฐทางอุดมการณ์ ” (ideology and ideological state apparatuses) ของ Louis Althusser ผ่านกลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) เช่น การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 การออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 นำมาสู่ข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในแต่ละพื้นที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 โดยมีอำนาจในการสั่งปิดสถานที่ต่าง ๆ ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของได้ เช่น สถาบันบันเทิง สถานที่ออกกำลังกาย ห้างสรรพสินค้า รวมไปถึงการงดหรือชะลอการเดินทางข้ามจังหวัดของประชาชน นำมาสู่การออกมาตรการหรือข้อบังคับที่ใช้ภายในพื้นที่จังหวัด ด้วยการสั่งปิดสถาบันบันเทิง หรือสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค และการใช้อำนาจผ่านกลไกทางด้านอุดมการณ์ (ideological state apparatus) ซึ่งออกมาในรูปแบบการการปลูกฝังค่านิยม แนวคิด สร้างความเชื่อ ในการป้องกันตนเองจากโควิด 19 ให้ประชาชนปฏิบัติตามในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค นอกจากเป็นไปเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไม่ให้ขยายตัวไปในวงกว้างแล้ว สิ่งสำคัญที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คือ การบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการต่าง ๆ ในสถานการณ์ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนในทุกมิติ ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยขอยกแนวคิด เรื่อง ผลกระทบของรายได้ ให้มีความหมายและทำการแบ่งประเภทของผลกระทบตามแง่มุมในด้านเนื้อหา ออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 2) ผลกระทบด้านสังคม 3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และ 4) ผลกระทบจากการดำเนินนโยบาย โดยในที่นี้ผู้วิจัยขอนำเอาเพียงผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบจากการดำเนินนโยบาย มาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากผลกระทบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าว

เป็นผลกระทบที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสะท้อนถึงผลกระทบที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากการบังคับใช้มาตรการของรัฐบาชัดเจนมากที่สุด

โดยงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคุมการบรรยายผลการวิจัย ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาจัดหมวดหมู่เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จัดประเด็นย่อยมารวบรวมเป็นกลุ่มเรื่องเดียวกัน เขียนอธิบายประเด็นเป็นความเรียงให้มีความต่อเนื่องและกลมกลืนที่ได้จากการสัมภาษณ์ และนำเสนอผลการศึกษาจากการตอบแบบสอบถามและการตอบแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผลการศึกษาจากการตอบแบบสอบถามและการตอบแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

4.2.2 ผลกระทบด้านสังคม

4.2.3 ผลกระทบด้านการบังคับใช้กฎหมาย

4.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บข้อมูล พบว่าสถานบันเทิงที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีทั้งหมด จำนวน 6 แห่ง แต่ปัจจุบันเปิดบริการจำนวน 3 แห่ง ประกอบด้วย ตะวันแดง มหาชน กาฬสินธุ์ ห้องอาหารภูจินารายณ์ และบ้านกรู คลับ แอนด์บาร์ ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจึงได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 83 คน และในส่วนของ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ที่ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จากสถานบันเทิงแห่งละ 2 คน รวม 6 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกันกับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลตามเค้าโครงคำถามตามที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ

เพศ	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	48	57.8
หญิง	24	28.9
ไม่ระบุ	11	13.3
รวม	83	100.0

ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นเพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 และเป็นเพศทางเลือก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุ

อายุ	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	6	7.2
21-30 ปี	26	31.3
31-40 ปี	35	42.2
41-50 ปี	16	19.3
รวม	83	100.0

ตารางที่ 2 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ม.3	4	4.8
ม.6	19	22.9
ปริญญาตรี	42	50.6
อื่นๆ	18	21.7
รวม	83	100.0

ตารางที่ 3 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 50.6 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 ระดับอื่น ๆ เช่น ปวช. ปวส. จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านตำแหน่งอาชีพในสถานบันเทิง

ตำแหน่ง	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ผู้จัดการหรือผู้ดูแลร้าน	2	2.4
นักร้อง นักดนตรี แดนเซอร์	26	31.4
พนักงานเสิร์ฟ	39	47.0
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	9	10.8
อื่นๆ เช่น กู้ก ช่างไฟ แม่บ้าน DJ บาร์น้ำ แคชเชียร์	7	8.4
รวม	83	100.0

ตารางที่ 4 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านตำแหน่งอาชีพ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานเสิร์ฟ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 เป็นนักร้อง นักดนตรี แดนเซอร์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตำแหน่งอื่นๆ เช่น กู้ก ช่างไฟ แม่บ้าน DJ บาร์น้ำ แคชเชียร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และเป็นผู้จัดการหรือผู้ดูแลร้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ก่อนการบังคับใช้มาตรการ

รายได้	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	34	41.0
10,001-15,000 บาท	36	43.3
15,001-20,000 บาท	13	15.7
รวม	83	100.0

ตารางที่ 5 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้ก่อนการบังคับใช้มาตรการจากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้หลังการบังคับใช้มาตรการ

รายได้	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	74	89.2
10,001-15,000 บาท	9	10.8
รวม	83	100.0

ตารางที่ 6 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านรายได้หลังการบังคับใช้มาตรการ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านลักษณะของอาชีพ
(อาชีพหลักหรืออาชีพรอง)

อาชีพหลัก/อาชีพรอง	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
อาชีพหลัก	66	79.5
อาชีพรองหรืออาชีพเสริม	17	20.5
รวม	83	100.0

ตารางที่ 7 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านลักษณะของอาชีพ (อาชีพหลักหรืออาชีพรอง) จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่การประกอบอาชีพในสถานบันเทิงเป็นอาชีพหลักจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 และเป็นอาชีพรองหรืออาชีพเสริม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการมีสิทธิประกันสังคม

สิทธิประกันสังคม	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
มีสิทธิประกันสังคม	21	25.3
ไม่มีสิทธิประกันสังคม	62	74.7
รวม	83	100.0

ตารางที่ 8 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการมีสิทธิประกันสังคมจากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่ไม่มีสิทธิประกันสังคม จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 และมีสิทธิประกันสังคม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านแหล่งที่ให้ความช่วยเหลือในช่วงลือคดาวน์

แหล่งความช่วยเหลือ	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ครอบครัว	50	60.2
หน่วยงานรัฐ	33	39.8
รวม	83	100.0

ตารางที่ 9 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านแหล่งที่ให้ความช่วยเหลือในช่วงถือคาวน จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐ

การช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐ	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ไม่ได้รับการช่วยเหลือ	37	44.6
โครงการเราไม่ทิ้งกัน	26	31.3
สิทธิจากประกันสังคม	19	22.9
อื่นๆ	1	1.2
รวม	83	100.0

ตารางที่ 10 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากโครงการเราไม่ทิ้งกัน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากสิทธิประกันสังคม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 และได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากแหล่งอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการช่วยเหลือเยียวยาที่ต้องการ

ด้านการช่วยเหลือเยียวยาที่ต้องการ	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ด้านเงินเยียวยา	77	92.8
ด้านการมีงานทำ	4	4.8
อื่นๆ	2	2.4
รวม	83	100.0

ตารางที่ 11 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านการช่วยเหลือเยียวยาที่ต้องการ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่ต้องการได้รับการช่วยเหลือเยียวยาด้านเงินเยียวยา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 92.8 รองลงมาคือด้านการมีงานทำ คิดเป็นจำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 4.8 และด้านอื่นๆ เช่น ด้านอาหาร หรือที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านผลกระทบที่ได้รับต่อเนื่องหลังจากยกเลิกมาตรการ

ผลกระทบต่อเนื่องหลังจากยกเลิก มาตรการ	ความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
รายได้ลดลง	38	45.8
ต้องหารายได้เพิ่ม	21	25.3
มีหนี้สินเพิ่มขึ้น	9	10.8
ด้านการทำงาน	2	2.4
ด้านการดำรงชีวิต	13	15.7
รวม	83	100.0

ตารางที่ 12 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างด้านผลกระทบที่ได้รับต่อเนื่องหลังจากยกเลิกมาตรการ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่มีรายได้ลดลง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ต้องหารายได้เพิ่มจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ผลกระทบด้านการดำรงชีวิตที่มีความยุ่งยากขึ้นจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 มีหนี้สินเพิ่มขึ้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และผลกระทบด้านการทำงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

4.2 ผลการศึกษาจากการตอบแบบสอบถามและการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาเกิดจากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่การบรรยายผลการวิจัย โดยเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นมาตรวัดของ Likert Scale โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับผลกระทบแต่ละด้านจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์

ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และแบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งออกได้ต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยระดับมากที่สุด

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการในการอธิบายผลการศึกษาค้นคว้าเชิงปริมาณ ในหัวข้อที่ 4.2.1 – 4.2.3 ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

ตวต.1,2 หมายถึง ผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้ประกอบการอาชีพในร้านตะวันแดง มหาชน กาฬสินธุ์

คนที่ 1 ตำแหน่ง ผู้จัดการ

คนที่ 2 ตำแหน่ง นักร้อง

กจ. 1,2 หมายถึง ผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้ประกอบการอาชีพในห้องอาหารภูจินารายณ์

คนที่ 1 ตำแหน่ง พนักงานเสิร์ฟ

คนที่ 2 ตำแหน่ง พนักงานเสิร์ฟ

บก.1,2 หมายถึง ผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพในร้านบ้านกู คลับ แอนด์บาร์

คนที่ 1 ตำแหน่ง ผู้จัดการร้าน

คนที่ 2 ตำแหน่ง พนักงานรักษาความปลอดภัย

4.2.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านรายได้/ค่าใช้จ่าย

ด้านรายได้/ค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
การบังคับใช้มาตรการทำให้รายได้ในการดำรงชีพของท่านลดลง	4.52	0.78	มากที่สุด
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเพิ่มมากขึ้น	4.58	0.68	มากที่สุด
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีค่าใช้จ่ายในการป้องกันตนเองจากโควิด 19 มากขึ้น	4.49	0.66	มากที่สุด
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีหนี้สินมากขึ้น	3.77	0.96	มาก
เฉลี่ยรวม	4.34	0.61	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านรายได้/ค่าใช้จ่าย โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเพิ่มมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด การบังคับใช้มาตรการทำให้รายได้ในการดำรงชีพของท่านลดลง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีค่าใช้จ่ายในการป้องกันตนเองจากโควิด 19 มากขึ้น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และการบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีหนี้สินมากขึ้น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า การบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งทำให้สถานบันเทิงถูกสั่งปิดส่งผลให้พนักงานภายในสถานบันเทิงต้องหยุดงาน ไม่สามารถทำงานได้ เมื่อไม่สามารถทำงานได้ผลกระทบที่ตามมาคือ รายได้ลดลงหรือบางรายไม่มีรายได้ จากที่การทำงานในสถานบันเทิงเป็นอาชีพหลักและบางรายเป็นอาชีพเสริมเป็นที่มาของรายได้ในการเลี้ยงดูครอบครัว จากเดิมในช่วงก่อนที่จะมีการระบาดของโรคผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะได้รับทั้งค่าจ้างเป็นรายเดือนและได้รับทิปจากลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการในสถานบันเทิง ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและสามารถบริหารเงินหรือมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน พอมีการบังคับใช้มาตรการสถานบันเทิงถูกปิด ส่งผลให้รายได้ในการดำรงชีวิตลดลง อีกทั้งค่าครองชีพที่สูงขึ้นก็ส่งผลกระทบด้วยเช่นกัน

“พอโควิดมา ผลกระทบที่เกิดขึ้นที่ชัดเจนที่สุดสำหรับพี่ คือ รายได้ลดลงจากเดิมมาก ในช่วงที่มีโควิด เราต้องหยุดงาน ไม่ได้ทำงาน ทำให้ไม่มีรายได้ ดีที่มีอาชีพเสริมเป็นช่างไฟหรือรับจ๊อบพิเศษเป็นรายวัน จึงพอมีรายได้เข้ามาบ้าง” (บก.1,สัมภาษณ์,19 กุมภาพันธ์ 2566)

“ผมเป็นการได้อยู่นี้นี่มา 3-4 ปี ทำเป็นอาชีพเสริม ค่าจ้างวันละ 300 ถ้ารวมกับทิปของลูกค้าก็รายได้ประมาณ 9,000 – 12,000 บาท ต่อเดือน เมื่อรวมกับเงินเดือนประจำที่ทำอยู่ก็มีรายได้ประมาณเดือนละ 25,000 บาท ซึ่งผมก็อยู่ได้อย่างสบาย แต่พอโควิดมาได้รับเงินเดือนจากงานประจำอย่างเดียว ทำให้รายได้ลดลงไม่พอกับค่าใช้จ่ายแต่ละเดือน” (บก.2,19 กุมภาพันธ์ 2566)

นอกจากนั้นแล้วในช่วงที่มีการแพร่ระบาดซึ่งทำให้การใช้ชีวิตแตกต่างไปจากการใช้ชีวิตตามปกติ เนื่องจากต้องมีการป้องกันตนเองด้วยการสวมหน้ากากอนามัยเพื่อป้องกันการติดต่อของโรค การใช้เจลแอลกอฮอล์ในการทำความสะอาดมือ การใช้สเปรย์แอลกอฮอล์ในการทำความสะอาดสิ่งของต่างๆ หรือการใช้ชุดตรวจ ATK เพื่อตรวจสอบการติดเชื้อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้เกิด

ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตหรือเพื่อป้องกันตนเองจากโรคที่แตกต่างจากสถานการณ์ปกติ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตและค่าใช้จ่ายในการป้องกันตัวเองจากโควิดเพิ่มขึ้น

“นอกจากรายได้ลดลงแล้วค่าครองชีพที่สูงขึ้น ไหนจะค่าใช้จ่ายในการป้องกันตัวเองอีก หน้ากากอนามัยเอเย่ สเปย์แอลกอฮอล์ ATK เราต้องซื้อเองหาเองทั้งนั้น รัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือสิ่งเหล่านี้แล้วพอไม่ได้ทำงาน เราจะเอาเงินที่ไหนมาซื้อ” (ตวด.1,สัมภาษณ์,2 มีนาคม 2566)

ยิ่งไปกว่านั้นแล้วเมื่อไม่มีรายได้จากการทำงานจึงส่งผลให้ผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนต้องนำเงินเก็บออมจากการทำงานออกมาใช้จ่ายเพื่อประคับประคองชีวิต โดยในบางรายก็ต้องมีการกู้เงินนอกระบบ หรือกู้ยืมเงินจากคนรู้จัก เพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้มีหนี้สินเพิ่มขึ้นในช่วงนั้นด้วย และแม้ว่าปัจจุบันได้อนุญาตให้มีการเปิดสถานบันเทิงตามปกติแล้ว แต่รายได้ก็ยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เนื่องจากต้องนำบางส่วนไปชำระหนี้ที่กู้ยืมมาในช่วงที่เกิดสถานการณ์ และปริมาณลูกค้ายังไม่คึกคักเท่ากับช่วงก่อนเกิดสถานการณ์ เนื่องจากผู้เป็นลูกค้าก็ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดเช่นเดียวกันจึงทำให้ยังไม่ฟื้นตัวทางด้านรายได้ และยังไม่มั่นใจในสถานการณ์

“รายได้ลดลง บางเดือนแทบไม่มีรายได้ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการป้องกันตัวเองอีกหนักมาก ๆ ทอง ที่เคยเก็บก็เอาออกมาขาย เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายหมดแล้ว แลบางเดือนต้องไปยืมญาติด้วยก็มี เพราะมันไม่ไหวจริงๆ พออนุญาตให้เปิดได้ ลูกค้าก็น้อย ไม่เหมือนเมื่อก่อน เพราะเขาก็กังไม่ฟื้นตัวเหมือนกัน ไม่แค่เราที่เป็นร้าน หรือที่เป็นพนักงาน โควิดมันส่งผลกระทบไปทุกๆ ส่วนจริงๆ” (บก.1,สัมภาษณ์,19 กุมภาพันธ์ 2566)

“บางเดือนหมุนเงินไม่ทัน เงินเก็บที่มีอยู่ก็หมดไปกับโควิด พอตอนนี้ร้านเปิดกลับมาทำงานก็ต้องเริ่มเก็บเงินใหม่ ไม่พอยังต้องแบ่งไปใช้หนี้ที่เกิดขึ้นในช่วงโควิดอีก” (บก.2,สัมภาษณ์,19 กุมภาพันธ์ 2566)

4.2.2 ผลกระทบด้านสังคม

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการทำงาน

ด้านการทำงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องหยุดกิจการหรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้	4.69	0.56	มากที่สุด
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ต้องสวมหน้ากากอนามัยขณะทำงาน	4.67	0.64	มากที่สุด
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องเพิ่มขั้นตอนในการทำงาน เช่น ต้องล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ ต้องเช็ดล้างทำความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์ ฯลฯ	4.66	0.68	มากที่สุด
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องทำงานด้วยความระมัดระวัง	4.61	0.82	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.66	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการทำงาน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง คือ การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องหยุดกิจการหรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ต้องสวมหน้ากากอนามัยขณะทำงาน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องเพิ่มขั้นตอนในการทำงาน เช่น ต้องล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ ต้องเช็ดล้างทำความสะอาดด้วย

แอลกอฮอล์ ฯลฯ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และการบังคับใช้มาตรการทำให้ต้องทำงานด้วยความระมัดระวัง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า หลังจากที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยประกาศให้สั่งปิดสถานบันเทิงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2563 เป็นต้นมา ผลกระทบที่ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงได้รับการบังคับใช้มาตรการป้องกัน คือ ต้องหยุดงานไม่สามารถทำงานได้ รายได้ในการดำรงชีวิตก็ลดลง ไปจนถึงไม่มีรายได้

“หนูเป็นนักร้อง พอร้านถูกปิดก็ไม่สามารถไปทำงานได้ นอกจากนั้นแล้วงานเสริมที่เคยรับ นอกจากร้องประจำที่ตะวันแดง เช่น ร้องเพลงในงานแต่งงาน งานบวช รถแห่ต่างๆ ก็รับงานไม่ได้ เพราะเขาไม่ให้จัดงาน ช่วงทำงานไม่ได้ก็กลับไปทำการเกษตรที่บ้าน ปลูกผัก เลี้ยงเป็ด รองลงมาเขาจะอนุญาตให้เปิดร้าน” (ตวด.2,สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

ต่อมาในช่วงที่มีการอนุญาตให้เปิดสถานบันเทิงในช่วงเดือนกรกฎาคม 2563 ถึงช่วงเดือนธันวาคม 2563 ตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 9684/2563 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 แม้จะมีการอนุญาตให้เปิดสถานบันเทิงและมีการกลับมาทำงานอีกครั้ง แต่สถานการณ์ก็มีความแตกต่างไปจากสถานการณ์ปกติ เนื่องจากการบังคับใช้มาตรการส่งผลให้พนักงานต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ต้องสวมหน้ากากอนามัยขณะทำงาน ต้องเพิ่มขั้นตอนในการทำงาน เช่น การทำความสะอาดสัปดาห์ภายในร้านด้วยการใช้สเปรย์แอลกอฮอล์ เช็ดล้างพื้นผิวต่างๆ ด้วยแอลกอฮอล์ ต้องตรวจเช็คอุณหภูมิของลูกค้ายกก่อนเข้าร้าน

“ช่วงโควิดใช้ชีวิตลำบากมากๆ ไม่สามารถทำงานได้ จะออกไปไหนมาไหนต้องสวมหน้ากากอนามัย ต้องล้างมือบ่อยๆ ต้องพกเจลหรือสเปรย์แอลกอฮอล์ ช่วงแรกๆ ที่ลือคดวณยังออกจากบ้านในตอนกลางคืนยาก เห็นเพื่อนที่เป็นเด็กเสิร์ฟต้องรีบมาทำงาน เพราะต้องมาทำความสะอาด จัดโต๊ะที่ร้าน มีขั้นตอนเยอะแยะมากมายมากกว่าช่วงปกติ (ตวด.2,สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

“หน้ากากอนามัยมันกลายเป็นความเคยชินในการใช้ชีวิตไปแล้ว เป็นอุปกรณ์ที่ต้องพกติดตัวอยู่ตลอดเวลา พอไม่ใส่มันเหมือนขาดอะไรไปบางอย่าง พอไม่ใส่มันทำให้เราเหมือนกับถูกสังหารรังเกียจไปเลย อึดอัดแค่นั้นก็ต้องใส่ เพราะกลัว” (ตวด.1,สัมภาษณ์,2 มีนาคม 2566)

นอกจากนี้ การบังคับใช้มาตรการยังทำให้พนักงานต้องทำงานด้วยความระมัดระวังมากกว่าสถานการณ์ปกติ ซึ่งไม่เพียงแต่ลูกค้าเท่านั้นที่ต้องเข้ามาใช้บริการด้วยความระมัดระวัง พนักงานในร้านก็ต้องทำงานด้วยความระมัดระวังมากขึ้น เพื่อป้องกันตนเองจากการติดเชื้อดังกล่าวด้วย

“ไม่ใช่แค่ลูกค้าเท่านั้นที่กลัว เราที่เป็นพนักงานก็กลัวเหมือนกันก็ต้องสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา ล้างมือด้วยเจลล์แอลกอฮอล์ตลอดเวลา เพราะกลัวทำงานไม่ได้พอช่วงหลังที่ยกเลิกมาตรการก็ยังคงกลัวอยู่ ก็ยังคงสวมหน้ากากอนามัยมาทำงานบ้าง แต่ก็ไม่เครียดเหมือนช่วงแรกๆ ที่ระบาด” (ตวต.2,สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

“ถึงจะกลัวแค่ไหนเราก็ต้องป้องกันตัวเอง เพื่อให้สามารถมาทำงานได้ เพราะถ้าไม่มาจะเอาเงินที่ไหนมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ” (กล.2,สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการปรับตัว

ด้านการปรับตัว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนเวลาการทำงานจากเดิม เช่น ต้องทำงานเพิ่มขึ้น หรือทำงานยาวนานขึ้น เป็นต้น	2.51	0.84	ปานกลาง
การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับรูปแบบของการทำงาน/ปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจการ	2.54	0.91	ปานกลาง
การบังคับใช้มาตรการทำให้ต้องประกอบอาชีพที่สองหรือประกอบอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.55	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม	2.86	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการปรับตัว โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบังคับใช้มาตรการทำให้ต้องประกอบอาชีพที่สงหรือประกอบอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบของการทำงาน/ปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจการ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบของการทำงาน/ปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจการ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และการบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนเวลาการทำงานจากเดิม เช่น ต้องทำงานเพิ่มขึ้น หรือทำงานยาวนานขึ้น เป็นต้น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า หลังจากเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบให้เกิดการปรับตัวในการทำงาน เช่น ต้องปรับเปลี่ยนเวลาการทำงานจากเดิม ต้องทำงานเพิ่มขึ้น หรือทำงานยาวนานขึ้น ในช่วงที่ร้านได้รับอนุญาตให้เปิดได้ในระหว่างบังคับใช้มาตรการ ต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือมาตรการของทางราชการ การเช็ดล้างทำความสะอาดร้าน ต้องใช้แอลกอฮอล์หรือน้ำยาฆ่าเชื้ออื่นๆ หรือก่อนที่จะลูกค้าจะเข้าร้าน ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนเวลาทำงานจากเดิมที่ต้องมาเร็วขึ้น เนื่องจากต้องเพิ่มขึ้นตอนในการฉีดพ่นสเปรย์แอลกอฮอล์เพื่อฆ่าเชื้อก่อนเข้าร้าน หรือต้องมีการตรวจวัดอุณหภูมิของลูกค้าก่อนเข้าร้าน

“ในช่วงโควิด เราต้องเปลี่ยนเวลาการทำงานจากเดิมที่เข้างานตอนสองทุ่ม เพราะร้านเปิดประมาณสามทุ่ม เราต้องเปลี่ยนเวลาเข้างานเป็นหนึ่งทุ่ม เพราะต้องเผื่อเวลามาพ่นสเปรย์ฆ่าเชื้อ เช็ดถูอุปกรณ์ต่างๆ ขั้นตอนในการทำงานก็มากขึ้น ” (ตวด.1,สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2566)

“พี่ต้องกำชับให้พนักงานมาเข้างานเร็วขึ้น เพราะมันมีขั้นตอนในการจัดร้านเพิ่มขึ้น ไหนจะต้องมาฉีดพ่นสเปรย์แอลกอฮอล์เพื่อฆ่าเชื้อก่อนเข้าร้าน ต้องแบ่งพนักงานมาตรวจวัดอุณหภูมิของลูกค้าอีก” (บก.1,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2566)

การที่สถานบันเทิงถูกสั่งให้ปิดเป็นระยะเวลานาน และไม่มีความชัดเจนด้านเวลาหรือไม่สามารถกำหนดเวลาอนุญาตให้เปิดทำการได้ ส่งผลให้พนักงานหลายคนเริ่มมองหาอาชีพอื่นที่เห็นว่ามีความมั่นคงกว่า รวมไปถึงทำงานเสริมนอกจากการทำงานในสถานบันเทิงเพื่อหารายได้เพิ่มเติม

“โชคดีที่พี่ยังมีรายได้เสริมจากการเป็นช่างไฟ ทำให้ยังพอมีรายได้เข้ามาบ้างในช่วงที่ร้านถูกปิด นอกจากช่างไฟแล้วพี่ยังรับจ้างซัก-รีดผ้า เพื่อหารายได้เสริมอีกด้วย เพราะช่วงนี้ไม่รู้เลยว่าสถานการณ์จะดีขึ้นเมื่อไหร่ และร้านได้เปิดอีกทีเมื่อไหร่ อะไรที่ทำได้ก็ต้องทำไปก่อน เพื่อความอยู่รอด” (บก.1,สัมภาษณ์,19 กุมภาพันธ์ 2566)

นอกจากนั้นภายหลังจากการยกเลิกมาตรการและอนุญาตให้สถานบันเทิงในพื้นที่เปิดบริการได้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2565 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อสถานบันเทิงถูกปิดพนักงานต้องหยุดงานเป็นระยะเวลานานทำให้หลายคนขาดรายได้ ต้องหาอาชีพใหม่ เพื่อหารายได้เลี้ยงชีพและรองนกว่าสถานบันเทิงจะกลับมาเปิดอีกครั้ง แต่บางคนไม่สามารถรองนกสถานบันเทิงเดิมที่เคยทำงานกลับมาเปิดได้ จึงต้องหาอาชีพใหม่ หรือแม้ว่าหลังจากที่สถานบันเทิงได้รับอนุญาตให้เปิดบริการแล้ว ก็เจอกับปัญหาที่ลูกค้าน้อย เพราะยังไม่ค่อยมั่นใจในสถานการณ์ และยังไม่กล้าเที่ยวในช่วงที่ยกเลิกมาตรการในช่วง 1-3 เดือนแรก พนักงานหลายคนจึงลาออกและไปหางานใหม่ที่เห็นว่ามีความมั่นคงกว่า

“พี่เป็นผู้จัดการตะวันแดง ก็ทำงานอยู่ที่นั่นตั้งแต่ปี 2542 แล้ว ตั้งแต่เริ่มเปิดร้านเพราะพี่อยู่ตัวคนเดียวไม่มีครอบครัว นาน ๆ ที ถึงจะกลับไปเยี่ยมบ้านที่สกลนคร พี่เลยใช้ชีวิตกินนอนที่นั่นเป็นเหมือนบ้านไปแล้ว หลังจากมีการปิดสถานบันเทิงตามประกาศของจังหวัด พี่ก็ต้องหยุดงานทันที จากที่เคยได้รับเงินเดือนก็ไม่มีแล้ว โดยปกติพี่จะเป็นคนดูแลทั้ง 3 ร้านเลย ทั้งตะวันแดง ไฮคลาส และไฮคลาสคาเฟ่ แต่อีกสองร้านพอโควิดมาก็ต้องปิดไป พออนุญาตให้เปิดได้ เปิดได้ซักพักก็ไปไม่ไหว ภาระค่าใช้จ่ายเยอะ รายได้ไม่มีแต่ก็ยังต้องจ่ายค่าเช่าตึก เจ้าของเขาเลยตัดสินใจเปิดแค่ตะวันแดง ในช่วงแรกที่กลับมาเปิดเจียบมาก เพราะส่วนใหญ่ลูกค้ายังไม่กล้าเที่ยว ยังกลัวอยู่ แต่ทางร้านก็ต้องประคับประคองร้านไป จะปิดเลยก็ไม่ได้ เพราะสงสารพนักงานหลายคนที่เขาทำงานกับเราและรองนกร้านเปิด ถ้าจะถามถึงผลกระทบที่ได้รับก็คือ ไม่ได้ทำงาน ไม่มีรายได้เลย แถมยังต้องใช้เงินเก็บที่มีอยู่เลี้ยงตัวเอง ทองที่เคยเก็บสะสมเป็น 10 บาท ก็หมดแล้ว สุดๆ เลย คือบางเดือนมีเงินติดบัญชี 30 บาท ดีที่คุณป้าร้านขายของชำข้างๆ ตะวันแดง ที่นับถือกับเหมือนญาติคอยให้ความช่วยเหลือ รายได้ไม่มีแต่ค่าใช้จ่ายก็ยังเดินอยู่” (ตวด.1,สัมภาษณ์,2 มีนาคม 2566)

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพ/กิจการ

ด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพ/กิจการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
การบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนทำให้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะสามารถกลับมาประกอบอาชีพหรือเปิดกิจการได้เมื่อใด	4.23	0.84	มาก
เมื่อมีการบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนทำให้ท่านไม่มีความมั่นคงในอาชีพ	4.13	0.99	มาก
เฉลี่ยรวม	4.18	0.85	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพ/กิจการ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนทำให้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะสามารถกลับมาประกอบอาชีพหรือเปิดกิจการได้เมื่อใดค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อมีการบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนทำให้ท่านไม่มีความมั่นคงในอาชีพ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า การปิดสถานบริการในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 เป็นการสั่งปิดที่ไม่มีระยะเวลาที่แน่นอน เนื่องจากไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคจะสิ้นสุดลงเมื่อใด จึงส่งผลให้สถานบันเทิงต้องปิดไปจนกว่าจะได้รับ

อนุญาตจากจังหวัดให้เปิดบริการ ซึ่งผลกระทบที่ตามมา คือ พนักงานที่อยู่ในสถานบันเทิงรู้สึกถึงความไม่มั่นคงในการทำงาน จึงเริ่มมองหาอาชีพใหม่ที่มั่นคงกว่า

“พี่เป็นพนักงานเสิร์ฟที่ห้องอาหารภูจินารายณ์ เป็นงานประมาณ 9,000 – 12,000 บาท เป็นอาชีพหลัก แต่พอโควิดมา ห้องอาหารก็ถูกสั่งปิด ช่วงแรกๆ ก็ได้รับเงินเดือน แต่หลังจากนั้นประมาณ ๕ เดือน ก็ถูกเลิกจ้าง และมีอยู่ช่วงสั้นๆ ที่ห้องอาหารเปิดอีกครั้งก็กลับมาทำงาน แต่สักพักก็ต้องหยุดงานอีก และถูกปิดยาว ทั้งที่เราวางแผนไว้ว่าจะทำงานที่นี่อีกประมาณ 5 ปี ก็จะลาออกไปทำอาชีพส่วนตัว แต่ก็มาถูกปิดอีกรอบสองยาวเลยจนพี่ไม่สามารถรอได้ เพราะค่าใช้จ่ายเรายังมีอยู่ในทุกๆ เดือน เลยตัดสินใจหางานใหม่ทำและไม่กลับไปเป็นพนักงานเสิร์ฟที่นั่นแล้ว” (กฉ.1,สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

4.2.3 ผลกระทบด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ

ด้านการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ	2.02	0.85	น้อย
เงินช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐเพียงพอต่อการดำรงชีวิตต่อเดือน	1.89	0.73	น้อย
เฉลี่ยรวม	1.95	0.67	น้อย

จากตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

0.85 ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย และเงินช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐเพียงพอต่อการดำรงชีวิตต่อเดือน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์มีความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐน้อยมาก ซึ่งหลังจากที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ประกอบการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จะได้รับเงินเยียวยาจากสิทธิประกันสังคม กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ซึ่งเป็นเงินที่ผู้ประกอบการนำส่งเงินสมทบกับนายจ้าง โดยเงินชดเชย 50% ของเงินเดือน ไม่เกิน 15,000 บาท อีกส่วนหนึ่งจะเป็นผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จะได้รับเงินช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาลภายใต้โครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” จำนวน 5,000 บาทต่อเดือน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้รับเงินช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐเห็นว่าไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เนื่องจากเงินเียวยาดังกล่าวไม่ได้รับตลอดช่วงเวลาที่เกิดสถานการณ์หรือตลอดเวลาที่ต้องหยุดงาน นอกจากนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของภาครัฐ เนื่องจากเป็นลักษณะของอาชีพที่ไม่เอื้อต่อการที่นายจ้างจะแจ้งเป็นผู้ประกันตน เช่น ตำแหน่งพนักงานเสิร์ฟที่มีผู้ทำงานไม่แน่นอน ไม่ประจำ นายจ้างจึงให้พนักงานที่สมัครใจเท่านั้นที่จะแจ้งขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน หรือกรณีพนักงานที่เป็นผู้มีรายได้น้อยทำให้รายได้ไม่เพียงพอที่จะหักเงินบางส่วนเพื่อสมทบกับนายจ้าง จึงไม่ได้เป็นผู้ประกันตนตามตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และบางส่วนไม่ได้เป็นผู้ประกันตนและไม่ทราบแหล่งข้อมูลในการช่วยเหลือเยียวยา จึงไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการต่างๆ

“พอหยุดงาน พี่ก็ยื่นเรื่องขอเงินชดเชยจากประกันสังคม แต่ก็ได้ไม่กี่เดือนทั้งที่เราหยุดงานยาวเป็นปีสองปี ซึ่งมันก็ไม่เพียงพอหรอก เพราะค่าครองชีพมันสูงขึ้น ที่สำคัญที่เห็นว่าเงินชดเชยจากประกันสังคมมันคือเงินเก็บของเราเอง รัฐบาลไม่ได้ให้ฟรีๆ ต่างจากคนที่ไม่มีประกันสังคมพวกเขาถึงได้เงินเยียวยาจากรัฐบาลจริงๆ มันต่างกันนะในความเห็นของพี่” (ตวด.1,สัมภาษณ์,2 มีนาคม 2566)

“พนักงานเสิร์ฟจะได้ค่าจ้างวันละสองร้อย แต่จะได้เปอร์เซ็นต์เพิ่มจากค่ามิกเซอร์ต่างๆ ที่ขายได้ รวมเดือนๆ นึงก็ตกประมาณเก้าพันกว่าบาท ถ้าวันไหนไม่มาทำงานก็จะได้ค่าจ้างในวันนั้น เงินจะออกเป็นวีค ถ้ามถึงเรื่องประกันสังคมพนักงานหลายคนอยากทำ แต่ลำพังเงินเดือนมันก็น้อยอยู่แล้ว ยังจะมาหักประกันสังคมอีก มันก็ไม่พอใช้จ่าย ซึ่งพนักงานที่ร้านก็เปลี่ยนหน้าไปเรื่อยๆ บางคนชี้เกียจก็ไม่มาทำงาน ร้านเลยให้เฉพาะคนที่สมัครใจทำประกันสังคมเท่านั้น ไม่ได้ทำให้

ทั้งหมด เพราะฉะนั้นในช่วงโควิดพนักงานส่วนใหญ่เลยไม่ได้เงินเยียวยาอะไรที่เขาว่า” (ตวด.1, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2566)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ยังพบว่าผู้ที่ได้รับเงินช่วยเหลือเยียวยาจากโครงการของรัฐบาลในช่วงการแพร่ระบาดไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในแต่ละเดือน และได้รับความช่วยเหลือเยียวยาไม่ทั่วถึง โดยต้องมีการรวมกลุ่มยื่นหนังสือถึงรัฐบาลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ามาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปิดสถานบันเทิงเอง โดยไม่ใช้การให้ความช่วยเหลือเยียวยาจากที่ภาครัฐได้เตรียมแผนรองรับไว้ในช่วงที่เกิดสถานการณ์ อีกทั้งการเยียวยาไม่ครอบคลุมและมีบางรายที่ได้รับผลกระทบแต่ไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐได้

“หนูเป็นนักร้อง แต่ไม่มีประกันสังคม แต่ดีที่ช่วงโควิดผู้นำชุมชนในหมู่บ้านออกสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงที่ได้รับผลกระทบ หนูจึงได้ไปลงทะเบียนและได้รับเงินเยียวยาในส่วนนั้นแต่ก็ได้เพียงเดือนเดียวเท่านั้น ไม่ได้ๆ ตลอดเวลาที่ต้องหยุดงาน ซึ่งถ้าจะถามว่า 5,000 บาท มันเพียงพอต่อการใช้ชีวิตในแต่ละเดือนไหม มันก็ไม่พอหรอกพี่ ไหนจะค่าอยู่ ค่ากิน ค่าสวัสดิการ หยุดงาน แต่ค่าใช้จ่ายๆ ต่างๆ มันไม่ได้หยุดไปด้วยค่ะ แต่ก็มีเพื่อนๆ ในวงการเดียวกันอีกหลายคนที่ไม่ได้รับเงินเยียวยา เนื่องจากเขาไม่ได้ทำงานประจำที่ร้าน จึงไม่มีนายจ้างรับรองให้ก็เสียโอกาสนี้ไปเลย ทำให้เห็นว่าการเยียวยาจากรัฐบาลไม่ครอบคลุมไม่ทั่วถึง” (ตวด.2, สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

“ช่วงที่มีการระบาดรอบแรก กลุ่มของพวกที่ต้องพากันรวมตัวกันยื่นหนังสือและทำแบบฟอร์มกันขึ้นมาเอง เพื่อยื่นไปที่สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงเพื่อขอเงินช่วยเหลือเยียวยา หลังจากนั้นก็มีข่าวว่าพวกงดดนตรีนักร้องกลุ่มต่างๆ ยื่นหนังสือถึงนายกเพื่อให้ออกมาช่วยเหลือ ถึงได้เงินเยียวยา แต่หลายคนก็ไม่ได้รับเงินในส่วนนี้เพราะเขาไม่รู้ช่องทางก็มี ทั้งๆ ที่รัฐบาลที่สั่งปิดสถานบันเทิงเอง แต่ไม่มองถึงผลกระทบกับคนที่ทำงานเกี่ยวกับสถานบันเทิงเลยที่สำคัญมันไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของเราอยู่แล้วครับ” (บก.1, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2566)

ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านประสิทธิภาพของการบังคับใช้มาตรการ

ด้านประสิทธิภาพของการบังคับใช้ มาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
การบังคับใช้มาตรการของจังหวัด กาฬสินธุ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยลดการแพร่ระบาดของโรค ติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้	2.47	0.73	น้อย
การบังคับใช้มาตรการของจังหวัด กาฬสินธุ์เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ ในการดำเนินชีวิตของท่าน	3.42	0.91	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.94	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ด้านประสิทธิภาพของการบังคับใช้มาตรการ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบังคับใช้มาตรการของจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการดำเนินชีวิตของท่าน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และการบังคับใช้มาตรการของจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า ถึงแม้ว่าภาครัฐจะมีคำสั่งหรือมาตรการให้ปิดสถานบันเทิงเพราะเห็นว่าเป็นแหล่งของการแพร่ระบาดของโรค แต่การบังคับใช้มาตรการก็ไม่ได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือช่วยให้สถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ลดลง เนื่องจากยังมีอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการแพร่ระบาดของโรค เช่น การเดินทางของแรงงานจากกรุงเทพหรือต่างจังหวัดที่เดินทางกลับบ้านที่จังหวัดกาฬสินธุ์เนื่องจากกรุงเทพลือศดาวน์ หรือห้างสรรพสินค้าต่าง

ๆ ที่ยังคงเปิดบริการได้ ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการแพร่ระบาด ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ จึงเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวไม่ได้ช่วยให้การแพร่ระบาดลดลง แต่ก็เข้าใจในสถานการณ์ว่า การแพร่ระบาดส่วนหนึ่งก็มาจากสถานบันเทิงซึ่งเป็นพื้นที่ปิดและคนรวมตัวกันหนาแน่นจึงมีความ จำเป็นต้องควบคุม และการสั่งปิดโดยไม่มีระยะเวลาแน่นอนชัดเจนก็ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ที่ทำงานใน สถานบันเทิงเป็นอย่างมาก ดังนั้น ในอนาคตหากเกิดการแพร่ระบาดอีกครั้ง ภาครัฐควรจะมีมาตรการ รองรับผลกระทบในด้านนี้ด้วยไม่ควรจะปล่อยให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการต้อง เผชิญกับปัญหาเช่นนี้เอง

“ถึงคุณจะไปปิดสถานบันเทิง แต่คุณยังอนุญาตให้ที่อื่นเปิดอยู่ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวก ซื้อ มันก็เป็นแหล่งแพร่ระบาดได้เหมือนกัน ดังนั้น จึงควรมีมาตรการอื่นที่ดีกว่าการสั่งปิด เพราะ ผลกระทบที่ตามมาคืออย่างที่เห็น น่าจะมีมาตรการที่ดีกว่านี้” (ตวต.1,สัมภาษณ์,2 มีนาคม 2566)

“ถ้าถามว่าปิดสถานบันเทิงแล้วมันดีขึ้นไหม ถ้ามองในแง่ของการลดการแพร่ระบาด มันก็ถือว่าช่วยลดการแพร่ระบาดได้ในระดับหนึ่ง แต่มันก็มีข้อเสียอยู่เยอะเหมือนกัน เพราะถ้าไม่ทำงานแล้ว พวกเราจะเอาเงินที่ไหนใช้ ไม่ให้ออกจากบ้าน ปิดตลาด แล้วเราจะหาอาหารได้จากไหน ของในห้างที่ เปิดอยู่ก็ราคาค่อนข้างสูง ทำไมรัฐบาลไม่มีวิธีที่ดีกว่านี้ เช่น การให้เงินเยียวยาควรให้ตลอดเวลาที่เรา ต้องหยุดงาน ให้อย่างทั่วถึง เพราะได้รับผลกระทบทุกคน แต่ก็เข้าใจว่าเป็นไปได้ยากนะ ” (บก.1, สัมภาษณ์,19 กุมภาพันธ์ 2566)

นอกจากนั้นแล้วผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าการบังคับใช้มาตรการซึ่งห้ามออกจากบ้านในเวลา กลางคืนในช่วงที่มีการล็อกดาวน์ หรือการสั่งปิดสถานบันเทิงเป็นเหมือนการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการ ใช้ชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากบางอาชีพไม่สามารถหยุดงานตามมาตรการได้ เพราะ หากหยุดงานก็จะไม่มีรายได้ในการดำรงชีวิต

“ก่อนที่จะมีโควิด เคยใช้ชีวิตแบบง่ายๆ สบายๆ ไม่ต้องสวมหน้ากากอนามัย ไม่ต้องใช้เจล แอลกอฮอล์ จะออกจากบ้านตอนไหน กลับก็โหมงก็ได้ สำหรับพวกเราที่ใช้ชีวิตกลางคืน หลังปิดร้าน เลิกงาน เรายังสามารถไปหาที่นั่งต่อเพื่อพักผ่อนได้ หรือบางที่ก็กลับเข้าเลย เพราะปกติก็จะเคลียร์ ลูกค้าเสร็จ เก็บร้านปิดร้านก็เกือบตีสาม แต่พอมีโควิดไปไหนก็ต้องใส่หน้ากาก พอไม่ใส่ก็กลายเป็นถูก สังคมรังเกียจ จะทำอะไรก็ถูกห้ามไปหมด ไปไหนมาไหนก็ต้องรีบกลับ ทำให้ชีวิตเหมือนถูกจำกัดสิทธิ ถูกบังคับทั้ง ๆ ที่บางอย่างมันเกินความจำเป็น เช่น การเว้นระยะห่าง การจัดโต๊ะภายในร้าน มันดู ยุ่งยากไปหมด เหมือนชีวิตมันไม่มีอิสระอย่างที่เคยเป็น” (บก.2,สัมภาษณ์,19 กุมภาพันธ์ 2566)

“ก่อนโควิดมา ตอนกลางคืนหนูลีร้องที่ตะวันตก ตอนกลางวันหนูไปร้องเพลงตามรถแท็กซี่มีงานจ้างเกือบทุกวัน พอโควิดมาก็พวกรถแท็กซี่ถูกสั่งให้จอด ทำงานไม่ได้ ห้ามทุกอย่าง เหมือนเราถูกจำกัดสิทธิในการทำมาหากิน ถูกจำกัดอิสระในการใช้ชีวิต แล้วที่สำคัญมันเป็นอาชีพเราที่ได้รับผลกระทบมากๆ” (ตวต.2,สัมภาษณ์, ๒๒ กรกฎาคม 2566)

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผลกระทบในแต่ละด้าน

ผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านเศรษฐกิจ	4.34	0.61	มาก
ด้านสังคม	3.90	0.50	มาก
ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	2.45	0.47	น้อย
เฉลี่ยรวม	3.56	0.35	มาก

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผลกระทบในแต่ละด้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ผลกระทบด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และผลกระทบด้านการบังคับใช้กฎหมาย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

พูน ปณ จิต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ หรือเรียกอีกอย่าง หนึ่งว่า แบบผสมผสาน โดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 83 คน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จำนวน 3 แห่ง ะละ 2 คน รวม 6 คน โดยการเขียนอธิบายประเด็นเป็นความเรียงให้มีความต่อเนื่องและกลมกลืน ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์” ขอสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1.1 ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งพนักงานเสิร์ฟ รายได้ก่อนการบังคับใช้มาตรการอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท รายได้หลังการบังคับใช้มาตรการอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงเป็นอาชีพหลัก ไม่มีสิทธิประกันสังคม และในระหว่างการบังคับใช้มาตรการได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวเป็นหลัก โดยส่วนใหญ่ไม่ได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐ และผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงส่วนใหญ่ต้องการได้รับความช่วยเหลือในด้านเงินเยียวยาจากภาครัฐ

5.1.2 ผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจมากที่สุด เนื่องจากการปิดสถานบันเทิงทำให้ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงไม่สามารถทำงานได้ ต้องหยุดงานอย่างกะทันหัน เมื่อต้องหยุดงานผลที่ตามมาเป็นอันดับแรกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ รายได้ในการดำรงชีวิตลดลงหรือไม่มีรายได้ ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพก็สูงขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากในระหว่างการเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 มีค่าใช้จ่ายในซื้ออุปกรณ์สำหรับป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโรคดังกล่าว เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ล้างมือ สเปรย์แอลกอฮอล์ รวมไปถึงชุดตรวจ ATK นอกจากนั้นในช่วงดังกล่าวยังทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งไม่มีรายได้จากการทำงานต้องนำเงินเก็บจากการทำงานมาใช้จ่ายในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน หรือต้องหยิบยืมเงินจากญาติ พี่น้อง หรือมีการกู้หนี้ยืมสินนอกระบบ ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ลำดับต่อมาคือผลกระทบด้านสังคม เมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ให้สัมภาษณ์ต้องหยุดงานโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน แต่เมื่อมีการผ่อนปรนมาตรการให้มีการเปิดสถานบันเทิงในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ให้สัมภาษณ์ก็ต้องปรับตัวไปตามสถานการณ์ เช่น ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน มีขั้นตอนในการทำงานที่เพิ่มขึ้น รวมไปถึงต้องทำงานด้วยความระมัดระวัง นอกจากนี้การบังคับใช้มาตรการยังส่งผลให้ ผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ให้สัมภาษณ์ต้องปรับเปลี่ยนเวลาทำงานจากปกติและปรับเปลี่ยนรูปแบบของการให้บริการ เนื่องจากต้องเผื่อเวลาในการทำความสะดวกสบาย และติดตั้งอุปกรณ์ในการคัดกรองผู้มาใช้บริการ หรือการจัดโต๊ะตามมาตรการที่กำหนด รวมไปถึงการสั่งปิดสถานบันเทิงโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ให้สัมภาษณ์ต้องหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และมองหาอาชีพใหม่ที่มีความมั่นคงกว่าการทำงานในสถานบันเทิง

และผลกระทบด้านการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ตอบแบบสอบถามหรือผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐบาลไม่ครอบคลุมและทั่วถึงผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง จึงมีความพึงพอใจต่อมาตรการช่วยเหลือเยียวยาในระดับน้อย เนื่องจากไม่ได้รับความช่วยเหลือเยียวยาอย่างถ้วนหน้า ทั้งเงินช่วยเหลือเยียวยาที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตและไม่ครอบคลุมตลอดระยะเวลาของการบังคับใช้มาตรการ นอกจากนั้นผู้ตอบแบบสอบถามหรือ

ผู้ให้สัมภาษณ์ยังเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการไม่ได้ทำให้สถานการณ์การแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ลดลงได้ เนื่องจากแม้จะปิดสถานบันเทิงแต่ยังมีสถานที่อีกหลายแห่งและปัจจัยอีกหลายอย่างที่ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ได้เช่นกัน การปิดสถานบันเทิงจึงไม่ใช่มาตรการที่ช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคได้ นอกจากนั้นยังเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการซึ่งสร้างเงื่อนไขในการดำเนินชีวิต ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติสุข ยังเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการดำรงชีวิตอีกด้วย

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์” แสดงให้เห็นว่า ในสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) รัฐบาลไทยได้ออกกฎหมายหรือกำหนดมาตรการในรูปแบบของกลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) อันเป็นกลไกรัฐส่วนที่ทำหน้าที่ใช้ความรุนแรงเพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสังคมและควบคุมให้คนในสังคมให้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล เช่น การประกาศใช้สถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักร ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการดำรงชีวิต โดยห้ามมิให้ออกนอกเคหาสถานในเวลาที่กำหนด การห้ามมิให้เดินทางข้ามเขตจังหวัด ห้ามการรวมตัวจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มรวมไปถึงการสั่งปิดสถานบันเทิง หรือสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งเป็นการควบคุมมิให้ประชาชนดำเนินกิจการ หรือประกอบอาชีพตามปกติ นอกจากนั้นรัฐบาลยังได้ใช้กลไกทางด้านอุดมการณ์ (ideological state apparatus) ควบคู่ไปกับกลไกรัฐทางด้านการปราบปรามกดขี่ (repressive state power) โดยการสร้างชุดความคิด การปลูกฝังค่านิยม หรือการรณรงค์ เพื่อให้นโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ถูกขับเคลื่อนในรูปของข้อมูลข่าวสารสร้างการรับรู้ให้กับประชาชน วัฒนธรรม และปลูกฝังแนวคิดผ่านโรงเรียน เช่น การรณรงค์ให้หยุดเชื้อเพื่อชาติ การ Work From Home หรือการใช้ชีวิตแบบ New Normal เพื่อให้แนวคิดหรือชุดความคิดเกี่ยวกับโรคดังกล่าวถูกแทรกซึมเข้าไปอยู่ในจิตสำนึกและวิถีชีวิตของประชาชนโดยไม่มีผู้ขัดขืนหรือโต้แย้ง และกลายเป็นวิถีชีวิตหรือแนวปฏิบัติใหม่ในสังคม

แม้ว่าการใช้อำนาจผ่านกลไกของรัฐดังกล่าวได้รับการตอบสนองจากประชาชนเป็นอย่างดี และส่งผลให้มาตรการของภาครัฐขับเคลื่อนไปได้ดี แต่ในอีกด้านหนึ่งก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าการบังคับใช้มาตรการในสถานการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ประชาชนด้วย

เช่นกัน ซึ่งการศึกษาวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้มาตรการในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นกลุ่มอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการปิดสถานบันเทิง ตามมาตรการของรัฐบาลในสถานการณ์ดังกล่าว โดยได้นำมาอธิบายผ่านกรอบแนวคิดเรื่องผลกระทบของตาย (Dye. 1982 : 19 อ้างถึงใน พิเศษฐ์ คนชื่อ:2557:9) ตามแง่มุมของเนื้อหาของผลกระทบ จำนวน 3 ด้าน โดยผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ด้านเศรษฐกิจ การบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการบังคับใช้มาตรการโดยการสั่งปิดสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นการสั่งปิดแบบกระทันหันและไม่มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนแน่นอน ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงต้องหยุดงานหรือว่างงานอย่างกระทันหัน เมื่อไม่สามารถทำงานได้ตามปกติจึงทำให้รายได้ในการเลี้ยงชีพลดลง แต่ก็ยังมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเพิ่มมากขึ้นทั้งจากค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพตามปกติ และค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ในการป้องกันตนเองจากโรคโควิด 19 นอกจากนั้นในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงต้องนำเงินเก็บที่มีออกมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ทั้งยังต้องมีการกู้ยืมเงินจากแหล่งอื่นๆ เพื่อประคับประคองชีวิตในช่วงที่ไม่สามารถทำงานได้ จึงทำให้เกิดหนี้สินเพิ่มขึ้นในช่วงที่มีสถานการณ์แพร่ระบาดและอยู่ในระหว่างบังคับใช้มาตรการ จากงานวิจัยของทยากร สุวรรณภูมิ และปรภากร ใจดี (2564:5) ซึ่งได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลกระทบโควิด 19 ต่ออาชีพนักดนตรีกลางคืนในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง พบว่าการสั่งปิดสถานบันเทิงส่งผลให้รายได้ของอาชีพนักดนตรีลดลง และนักดนตรีบางคนต้องนำเครื่องดนตรีของตนไปขายหรือจำนำเปลี่ยนเป็นตัวเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและบางคนต้องเปลี่ยนอาชีพ นอกจากนั้นงานวิจัยของธิดาพร สันติ (2564) ซึ่งได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลกระทบและการปรับตัวในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในกลุ่มอาชีพนักดนตรี พบว่า นักดนตรีได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในด้านการทำงาน การดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ โดยเฉพาะภาระค่าใช้จ่าย และต้องปรับตัวในวิถีชีวิตแบบใหม่ ซึ่งผลกระทบด้านรายได้ที่ลดลงเป็นประเด็นหลัก

5.2.2 ด้านสังคม การบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการบังคับใช้มาตรการโดยการสั่งปิดสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงต้องหยุดกิจการหรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ทั้งเมื่อมีการ

อนุญาตให้มีการเปิดสถานบันเทิงได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดลดลง ผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ต้องสวมหน้ากากอนามัยขณะทำงาน มีขั้นตอนในการทำงาน เช่น ต้องล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ ต้องเช็ดล้างทำความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์ ทั้งยังต้องทำงานด้วยความระมัดระวัง การปรับเปลี่ยนเวลาการทำงานจากเดิม มีรูปแบบของการทำงานที่เปลี่ยนไป และยังคงต้องประกอบอาชีพที่สองหรือประกอบอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นการบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนทำให้ผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะสามารถกลับมาประกอบอาชีพได้เมื่อใดจึงทำให้รู้สึกไม่มีความมั่นคงในอาชีพ โดยงานวิจัยของธิดาพร สันติ (2564) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบและการปรับตัวในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในกลุ่มอาชีพนักดนตรีพบว่า นักดนตรีได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 ต้องปรับตัวในวิถีชีวิตแบบใหม่การปิดสถานบันเทิงหรือปิดกิจการในสถานที่ที่นักดนตรีไปทำงาน การว่างงานของนักดนตรีทำให้ขาดรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิตต้องหางานเพิ่ม หรือสร้างอาชีพเสริมอื่น เรียกว่าอาชีพที่สอง

5.2.2 ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านการบังคับใช้กฎหมายอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อมีการบังคับใช้มาตรการในการปิดสถานบันเทิงทำให้ผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงต้องหยุดงาน ไม่มีรายได้ในการเลี้ยงชีพ และเมื่อมีการช่วยเหลือเยียวยาจากโครงการต่างๆ ของรัฐที่ออกมาในช่วงที่มีการแพร่ระบาด เช่น โครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” จำนวน 5,000 บาทต่อเดือน หรือสิทธิชดเชยเยียวยาจากสิทธิประกันสังคม นั้น ยังมีผู้ประกอบอาชีพในสถานบันเทิงที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการยังไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐไม่ทั่วถึง ทั้งยังเห็นว่าเงินช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตต่อเดือน และไม่ครอบคลุมตลอดระยะเวลาที่มีการบังคับใช้มาตรการ นอกจากนั้นยังเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการของจังหวัดกาฬสินธุ์ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และไม่ได้ช่วยทำให้ลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้ โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าจากสถานบันเทิงมิได้เป็นเพียงแหล่งของการแพร่ระบาดอย่างเดียว แต่ห้างสรรพสินค้าหรือสถานที่อื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในบังคับของมาตรการ รวมทั้งปัจจัยภายนอกอื่นๆ ก็เป็นสาเหตุของการแพร่ระบาดของโควิด 19 ได้เช่นเดียวกัน

อีกทั้งงานวิจัยของเสาวลักษณ์ กิตติประภัทร์ และคณะ (พฤศจิกายน 2563) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมจากการแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่าการบังคับใช้มาตรการเพื่อรับมือกับโควิด-19 และลดการแพร่ระบาดของโรค ด้วยการให้พระราชกำหนดฉุกเฉินทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 ซึ่งมีการห้ามการเดินทาง และบังคับใช้เคอร์ฟิว รวมไปถึงการปิดห้างสรรพสินค้าสถานที่สาธารณะ สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงต่อการแพร่กระจายโรคไวรัสโคโรนา 19 ส่งผลกระทบทั้งทางตรงทางอ้อมต่อประชาชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และความมั่นคงในชีวิต และเมื่อหลังจากมีการคลายล็อกดาวน์แล้ว ผลกระทบยังคงอยู่ไม่ว่าจะเป็นการลดลงของรายได้การตกเกณฑ์เป็นคนจนใหม่ การตกงานการเป็นหนี้ต่างๆ ไม่มีแนวโน้มว่าจะกลับไปเป็นเหมือนเดิมระดับก่อนที่มีการระบาดก่อนการล็อกดาวน์ได้

นอกจากนั้นแล้ว ประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยค้นพบจากงานวิจัยนี้ คือ การที่ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงซึ่งถือเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวถูกมองว่าเป็นต้นตอของการแพร่ระบาดมากกว่าการเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากมาตรการ จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้กลุ่มอาชีพดังกล่าวไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐตามสัดส่วนที่เหมาะสมอย่างทั่วถึง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการของรัฐ

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การบังคับใช้มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของรัฐบาล ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสถานบันเทิงทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการบังคับใช้กฎหมาย การดำเนินนโยบายหรือการกำหนดมาตรการใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง ภาครัฐไม่ควรดำเนินการเฉพาะมาตรการที่เน้นการบังคับ ควบคุม การดำเนินชีวิตของประชาชนเท่านั้น หากแต่ควรต้องตระหนักถึงความเท่าเทียมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนในทุกกลุ่ม และเมื่อมีการบังคับใช้มาตรการและภาครัฐจะมีแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกลุ่มอาชีพที่ได้รับผลกระทบนั้นอย่างไร ดังจะเห็นได้จากการสั่งปิดสถานบันเทิงในช่วงที่เกิดสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงต้องหยุดงาน ตกงาน โดยไม่ทันตั้งตัว แต่หลายอาชีพยังสามารถดำเนินไปได้อย่างปกติทั้งที่อาจเป็นสาเหตุของการแพร่ระบาดของโรคได้เช่นกัน ดังนั้น หากในอนาคตมีโรคอุบัติขึ้นใหม่จนไม่สามารถควบคุมได้ดังเช่นการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ผ่านมามันอาจจะต้องใช้มาตรการล็อกดาวน์อีกครั้ง ภาครัฐควรต้องตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้นโยบาย รวมไปถึงมาตรการรองรับผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการให้

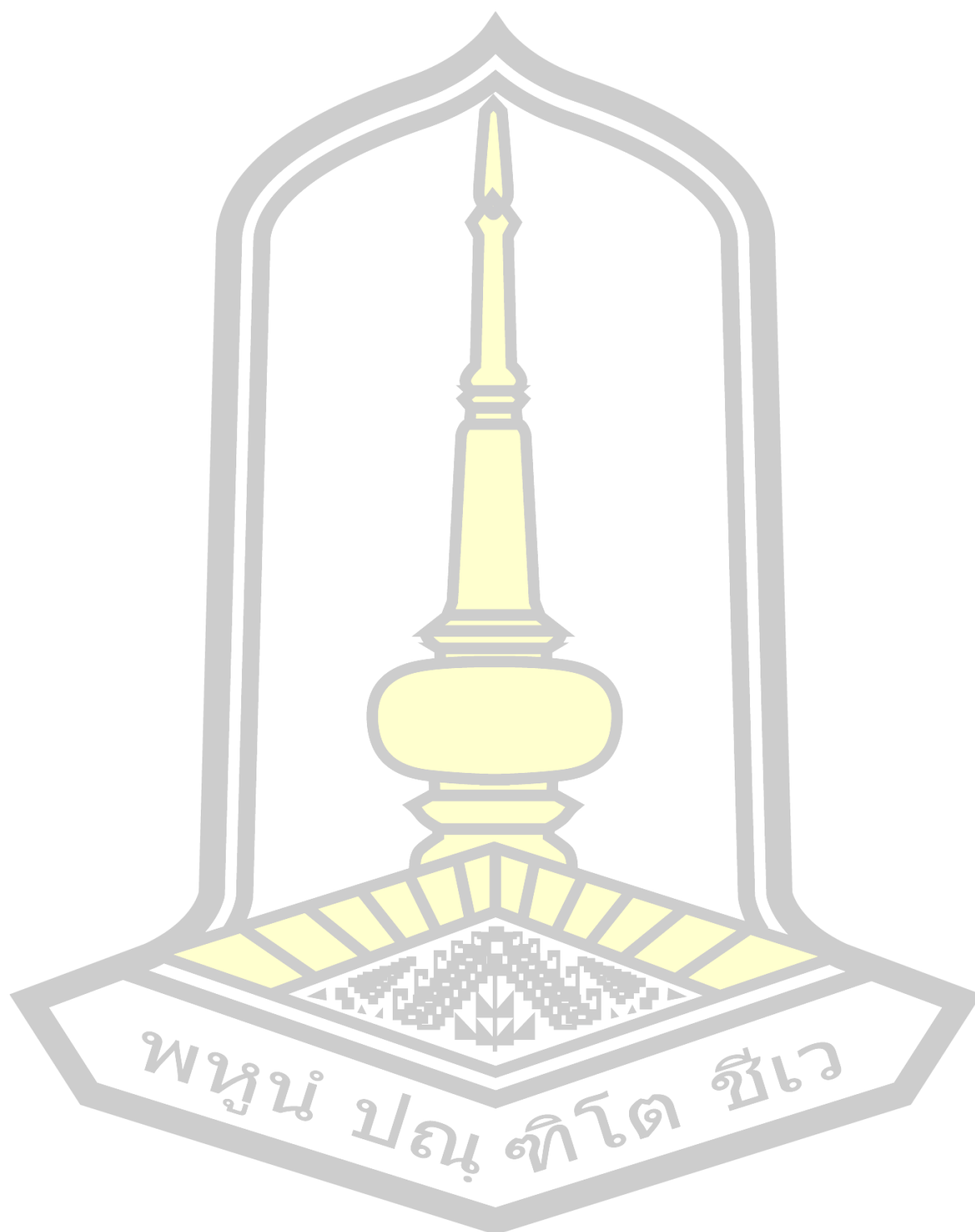
ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพอย่างทั่วถึง เข้าถึงง่าย รวดเร็ว และสอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อให้นโยบายหรือมาตรการของรัฐสามารถบังคับใช้กับประชาชนทุกกลุ่มอาชีพและได้รับการตอบสนองจากประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และฉันทานุมัติ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

หากครั้งต่อไปมีการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือการวิจัยผลกระทบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับสถานการณ์ดังกล่าว ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการช่วยเหลือเยียวยาต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือกฎหมายที่เหมาะสมต่อการบังคับใช้ในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

กนิษฐา ไทยกล้า และคนอื่น ๆ. (2564).ผลกระทบของการระบาดโควิดต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย. ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

กระทรวงสาธารณสุข. (เมษายน 2565). แผนและมาตรการ Endemic การบริหารจัดการสถานการณ์โรคโควิด-19 สู่โรคประจำถิ่น.

กรมควบคุมโรค. งานโรคติดต่ออุบัติใหม่. กลุ่มพัฒนาวิชาการโรคติดต่อ. (18 สิงหาคม 2564).

สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มาตรการสาธารณสุข และปัญหาการป้องกันควบคุมโรคในผู้เดินทาง.

กรมควบคุมโรค. กองระบาดวิทยาและกองโรคไม่ติดต่อ. (ธันวาคม 2564). รายงานผลการทบทวนสถานการณ์โรคโควิด-19 และมาตรการควบคุมป้องกันในระดับโลกและในประเทศไทย.

กรมจัดหางาน. กระทรวงแรงงาน. (2563). ผลกระทบโควิด-19 ต่อตลาดแรงงาน.

กรุงเทพธุรกิจ. (28 ธันวาคม 2564). สั่งปิดแหล่งบันเทิงทำเกิดคลัสเตอร์รอบ 2 พร้อมเฝ้าระวัง เชื้อ "โอมิครอน". แหล่งที่มา: <https://www.bangkokbiznews.com/news/979606>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 2871/2563 ลงวันที่ 2 เมษายน 2563 เรื่อง ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ของโรคติดต่ออันตราย

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 9684/2563 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 เรื่อง มาตรการผ่อนคลายให้ดำเนินการหรือทำกิจกรรม (ฉบับที่ 13)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 14365/2563 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2563 เรื่อง มาตรการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 17)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 392/2564 ลงวันที่ 16 มกราคม 2564 เรื่อง มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 18)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 2512/2564 ลงวันที่ 13 เมษายน 2564 เรื่อง ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 23)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 2596/2564 ลงวันที่ 17 เมษายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 24)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 3593/2564 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 26)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 4430/2564 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2564 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 27)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 3847/2565 ลงวันที่ 1 เมษายน 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 44)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 5722/2565 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 45)

คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 6561/2565 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2565 เรื่อง มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (ฉบับที่ 46)

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 76/2563 ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2563 เรื่อง จัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

เจาะลิกระบบสุขภาพ. 24 December 2021. แหล่งที่มา: <https://www.hfocus.org/content/2021/12/23997>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

ทยาการ สุวรรณภูมิ และปรการ ใจดี. (2564). ผลกระทบโควิด 19 ต่ออาชีพนักดนตรีกลางคืนในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง. มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2564).

ชนกฤต โพธิ์ทอง. (2556). ผลกระทบจากการก่อสร้างคันดินป้องกันน้ำท่วมนิคมอุตสาหกรรมต่อชาวบ้านที่อาศัยบริเวณ นอกคันดิน: กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว่า (ไฮเทค) จังหวัดระนองศรีอยุธยา. แหล่งที่มา: <http://library1.nida.ac.th/tempaper6/sd/2556/19825.pdf>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

ธิดาพร สันติ. (2564). ผลกระทบและการปรับตัวในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในกลุ่มอาชีพนักดนตรี. สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม (สหสาขาวิชา) บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิสาชล ทองแย้ม. (2528). แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ (ฉบับที่ 1) ลงวันที่ 19 มีนาคม 2563 เรื่อง มาตรการการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จังหวัดกาฬสินธุ์

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ 2/2563 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2563 เรื่อง มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จังหวัดกาฬสินธุ์

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ฉบับที่ ๕/๒๕๖๓ เรื่อง ให้ปิดสถานที่เพื่อเสริม
มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
จังหวัดกาฬสินธุ์

ประชาชาติธุรกิจ. 9 กรกฎาคม 2564. ล็อกดาวน์คุมโควิดเบ็ดเสร็จ ปิดกิจการอะไรบ้าง ?.

แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/general/news-708384>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

ผู้จัดการออนไลน์. 25 ธ.ค. 2564. กาฬสินธุ์พบติดเชื้อคลัสเตอร์สองฟัวเมียเพิ่มอีก 45 ราย

ผลชุดแรก 19 คน ชัวร์แล้ว เป็น “โอมิครอน”. แหล่งที่มา:

<https://mgronline.com/local/detail/9640000127517>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548.

พิเชษฐ์ คนชื่อ. 2557. ผลกระทบของบ่อนการพนันบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ในอำเภอ
โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี.

แหล่งที่มา: <https://etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/allfile-103-file01-2016-03-15-10-21-26.pdf>. [สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2565].

ยศวดี นาเสงี่ยม. (2563). มาตรการทางกฎหมายควบคุมไวรัสโควิด-19 ของประเทศไทยที่ส่งผลต่อ
แรงงาน ต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ระพีพรรณ จันทรัตน์ ญัฐวัตร หวันกะเหรัมย์ ศิวะ วรธรรมาทิพย์ และคณะ. (2561).

ผลกระทบที่มีต่อประชาชนในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา. การประชุมวิชาการด้าน
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 หน้า 10 ตอนพิเศษ 69 ง 25 มีนาคม 2563.ข้อกำหนด ออกตาม
ความใน มาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.
2548 (ฉบับที่ 1)

วลัยพร รัตนเศรษฐ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์. (2564). บทบาทภาครัฐในการบริหารจัดการกับการ
แพร่ระบาดของโควิด -19. วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 4 ฉบับ ที่ 2
เดือนกรกฎาคม สิงหาคม -2564.

วิเชียร มั่นแหล่ บุญยั้ง ประทุม สุรศักดิ์ แก้วอ่อน และกรกฎ จำเริญ. (2564). ผลกระทบและการ
ปรับตัวของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช.
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

- วีรญา กังวานเจตสุข. (2019). ที่มาและการดำเนินนโยบายแบ่งสาลีของรัฐบาลทักษิณชิตวิเคราะห
ความสำเร็จ. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมตะวันออก คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วุฒิชัย มุระดา. (2562) ผลกระทบที่มีต่อประชาชนจากการขยายตัวของคอนโดมิเนียมเพื่อการพัก
อาศัยในเขตพื้นที่ชุมชนบางแสนบน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี.
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศราวุฒิ แอ่นดอน. (2559). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อชุมชนแม่เมาะของโครงการ
ชุมชนพัฒนาอาชีพภายใต้กองทุนพัฒนาไฟฟ้า โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง.
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. แหล่งที่มา:
https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2559/econ60959sad_ch2.pdf. [สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม
2565].
- ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค. (2563). กรมควบคุมโรค แนะนำประชาชนเพิ่ม
ระยะห่างทางสังคม “Social Distancing” กับ 8 วิธี ป้องกันโรคโควิด-19. แหล่งที่มา:
<https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=12278&deptcode=brc>. [สืบค้น เมื่อ
20 กรกฎาคม 2565].
- ศูนย์สื่อสารสาธารณะ กรมอนามัย. (2563). กรมอนามัย เข้ม Social Distancing ‘บุคคล-องค์กร-
ชุมชน’ ลดแพร่เชื้อ COVID-19. แหล่งที่มา:
<https://multimedia.anamai.moph.go.th/news/social-distancing-070463-01/>. [สืบค้น
เมื่อ 23 กรกฎาคม 2565].
- สุภารัตน์ ทองปลิว และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2564). ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อ
ประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษาตำบล
นครไทย อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). ภาวะสังคมไทยไตรมาสที่หนึ่งปี 2563.
เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์ และคณะ. (พฤศจิกายน 2563) ผลกระทบทางสังคมจากการแพร่ระบาด ของ
โรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และวิกฤตเศรษฐกิจ.สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์.
- ศูนย์อำนวยการต้านโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 จังหวัดกาฬสินธุ์.19 มีนาคม 2563.
แหล่งที่มา: <https://kalasin.go.th/t/index.php/th/covid-19.html?start=914>. [สืบค้น
เมื่อ 13 กรกฎาคม 2565].
- อำนวยการ วงษ์พานิช. (2549). การศึกษาผลกระทบทางสังคม อันเนื่องมาจากโครงการก่อสร้างท่อ
ส่งก๊าซธรรมชาติที่มีผลต่อประชาชนตามแนววางท่อส่งก๊าซธรรมชาติ: กรณีศึกษาในพื้นที่

อำเภอพานทองและอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

BBC NEW :ชัยยศ ยงค์เจริญชัย. 1 มกราคม 2022. ชีวิตที่เปลี่ยนไปเพราะโควิดของนาง໊

ทิพพานี – นักร้อง - เจ้าของบาร์เบียร์. แหล่งที่มา:

<https://www.bbc.com/thai/thailand- 59845113>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

BBC NEW :โควิด-19: 31 มีนาคม 2020 ปรับปรุงแล้ว 2 มีนาคม 2022.ลำดับเหตุการณ์ แผนที

อินโฟกราฟิก ยอดติดเชื้อ-เสียชีวิตในไทยและทั่วโลก. แหล่งที่มา:

<https://www.bbc.com/thai/thailand- 52090088>. [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

BBC NEW :ชัยยศ ยงค์เจริญชัย.พฤษภาคม 2021.โควิด-19:แรงงานภาคกลางคืนตื่นเหตุหรือเหยื่อของการ

ระบาด ระลอกที่สาม แหล่งที่มา: <https://www.bbc.com/thai/thailand-56954073>. [สืบค้น

เมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

Covid-19.kapok. (2563). รัฐบาลขอสังคมร่วมใจ #อยู่บ้านหยุดเชื้อเพื่อชาติ ด้านโซเชียลให้เสียงตอบ

รับจนติดเทรนด์. แหล่งที่มา: <https://covid-19.kapook.com/view222650.html>. [สืบค้นเมื่อ

3 กรกฎาคม 2565].

ILO. (2020a.) COVID-19 and the world of work: Impact and policy responses, 18

March 2020.

ILO. (2020b). Social Protection Outlook. International Labor Organization. May 2020.

Natchaphon,B. (2563). “ล็อกดาวน์” ปิดประเทศ หรือปิดเมือง คืออะไร มาตรการนี้มีผลดีและ

ผลเสีย อย่างไร?. แหล่งที่มา: <https://www.sanook.com/campus/1399731/> [สืบค้นเมื่อ

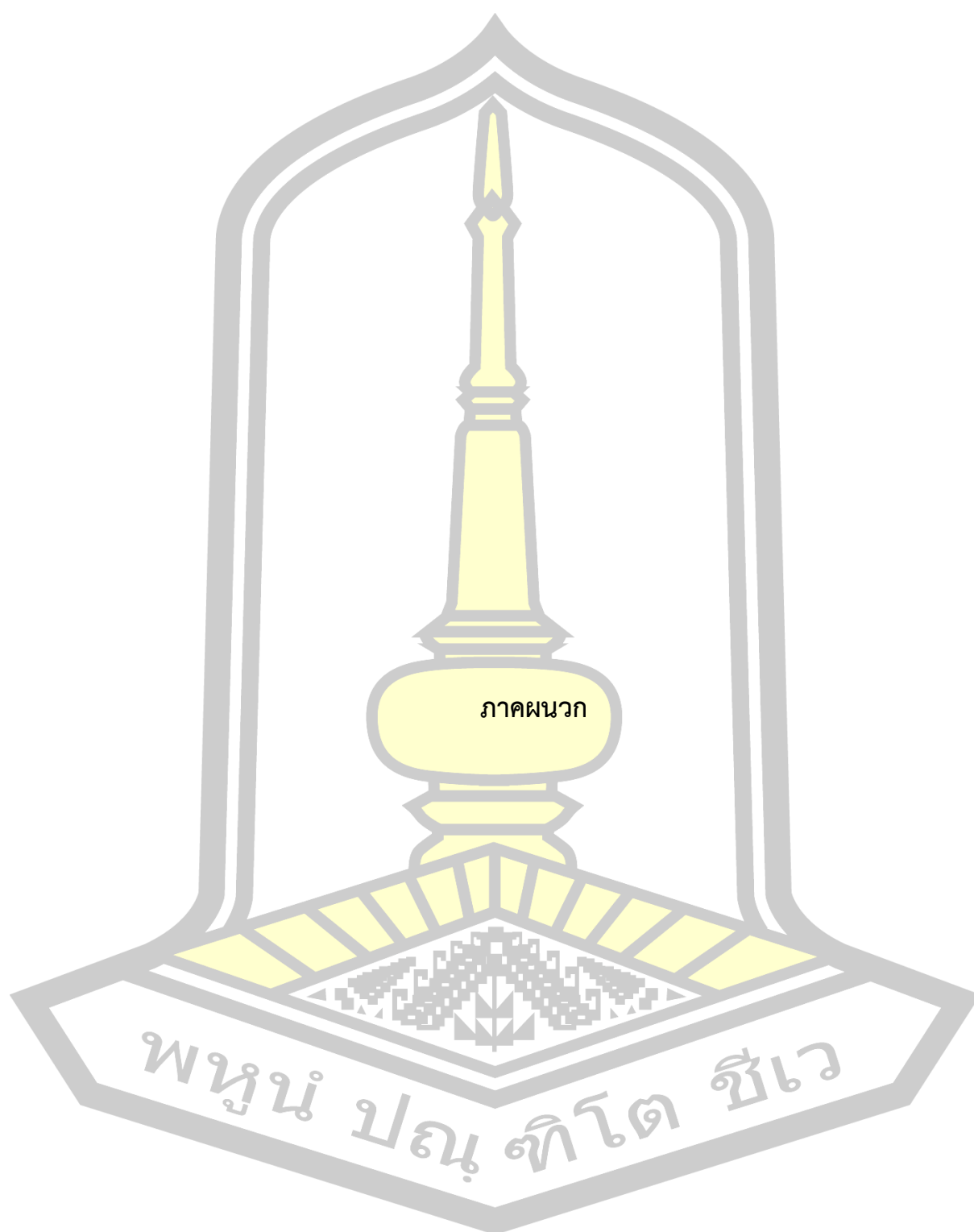
3 กรกฎาคม 2565].

Thai PBS. 16 เมษายน 2564. COVID-19 ระบาดแต่ละระลอก รัฐบาลมีมาตรการอะไร. แหล่งที่มา:

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/303393?fbclid=IwAR24yJokNqhfT33My20G1m>

[OEsCPfAZ38bJfk29G4V2iL4CzdMHFh_NtOOk](https://www.thaipbs.or.th/news/content/303393?fbclid=IwAR24yJokNqhfT33My20G1m). [สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565].

พูน ปณ ทิโต ชเว

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
(COVID-19)

ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง : 1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่มีข้อมูลตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ	1.1 ☐ ชาย	1.2 ☐ หญิง	1.3 ☐ ไม่ระบุ
2. อายุ	2.1 ☐ ≤ 20 ปี	2.2 ☐ 21 – 30 ปี	2.3 ☐ 31 – 40 ปี
	2.4 ☐ 41 – 50 ปี	2.5 ☐ มากกว่า 50 ปี	
3. ระดับการศึกษา	3.1 ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	3.2 ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	
	3.3 ☐ ปริญญาตรี	3.4 ☐ ปริญญาโท	
	3.5 ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....		

4. ตำแหน่งอาชีพในสถานบันเทิง

- 4.1 ☐ ผู้จัดการ/ผู้ดูแลร้าน
- 4.2 ☐ นักร้อง/นักดนตรี/แดนซ์เซอร์
- 4.3 ☐ พนักงานเสิร์ฟ
- 4.4 ☐ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- 4.5 ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือนก่อนการบังคับใช้มาตรการ

- 5.1 ☐ ≤10,000 บาท
- 5.2 ☐ 10,001 – 15,000 บาท
- 5.3 ☐ 15,001 – 20,000 บาท
- 5.4 ☐ 20,001 – 25,000 บาท
- 5.5 ☐ มากกว่า 25,001 บาท

6. รายได้ต่อเดือนหลังการบังคับใช้มาตรการ

- 6.1 ☐ ≤10,000 บาท
- 6.2 ☐ 10,001 – 15,000 บาท
- 6.3 ☐ 15,001 – 20,000 บาท
- 6.4 ☐ 20,001 – 25,000 บาท
- 6.5 ☐ มากกว่า 25,001 บาท

7. ลักษณะของอาชีพ (อาชีพหลักหรืออาชีพรอง)

- 7.1 ☐ อาชีพหลัก
- 7.2 ☐ อาชีพเสริม/อาชีพรอง

8. ท่านมีสิทธิประกันสังคมหรือไม่

- 8.1 ☐ มี
- 8.2 ☐ ไม่มี

9. ในช่วงล็อกดาวน์ท่านได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งใดเป็นหลัก

- 9.1 ☐ คนในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง
- 9.2 ☐ นายจ้าง
- 9.3 ☐ หน่วยงานของรัฐ
- 9.4 ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

10. ท่านได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐหรือไม่

10.1 ☐ ไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา

10.2 ☐ ได้ จากโครงการ “เราไม่ทิ้งกัน”

จำนวน 5,000 บาทต่อเดือน

10.3 ☐ ได้ เงินชดเชยจากประกันสังคม

10.4 ☐ จากแหล่งอื่น ๆ โปรดระบุ.....

11. ท่านต้องการได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐในด้านใดมากที่สุดในช่วงที่มีการบังคับใช้มาตรการ

11.1 ☐ ด้านอาหาร

11.2 ☐ ด้านเงินเยียวยา

11.3 ☐ ด้านที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย

11.4 ☐ ด้านการมีงานทำ

12. หลังจากยกเลิกการบังคับใช้มาตรการการดำรงชีวิตของท่านยังได้รับผลกระทบเนื่องจากการบังคับใช้มาตรการในด้านใดมากที่สุด

1) ☐ รายได้ลดลง

2) ☐ ต้องการรายได้เพิ่มหรือหาอาชีพเสริม

3) ☐ มีหนี้สินเพิ่มขึ้น

4) ☐ ด้านการทำงาน เช่น มีขั้นตอนในการทำงานเพิ่มขึ้น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน
ปรับเปลี่ยนเวลาในการทำงาน

5) ☐ ด้านการดำรงชีวิต เช่น ต้องสวมหน้ากากอนามัยเมื่อต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

คำชี้แจง : ให้ท่านพิจารณาว่าระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

โดยทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ที่ระบุความพึงพอใจเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ที่สุด

ความคิดเห็นต่อการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ					
1.1 รายได้/ค่าใช้จ่าย					
1) การบังคับใช้มาตรการทำให้รายได้ในการดำรงชีพของท่านลดลง					
2) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเพิ่มมากขึ้น					
3) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีค่าใช้จ่ายในการป้องกันตนเองจากโควิด 19 มากขึ้น					
4) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านมีหนี้สินมากขึ้น					
2. ผลกระทบด้านสังคม					
2.1 การทำงาน					
1) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องหยุดกิจการหรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้					

2) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการทำงาน เช่น ต้องสวมหน้ากากอนามัยขณะทำงาน					
3) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องเพิ่มขึ้นตอนในการทำงาน เช่น ต้องล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ ต้องใช้ค้ำทำ ความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์ ฯลฯ					
4) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องทำงานด้วยความ ระมัดระวัง					
2.2 การปรับตัว					
1) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับเปลี่ยนเวลาการทำงานจากเดิม เช่น ต้องทำงานเพิ่มขึ้น หรือทำงานยาวนานขึ้น เป็นต้น					
2) การบังคับใช้มาตรการทำให้ท่านต้องปรับรูปแบบของ การทำงาน					
3) การบังคับใช้มาตรการทำให้ต้องประกอบอาชีพที่สอง หรือประกอบอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น					
2.3 ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ					
1) การบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่ แน่นอนทำให้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะสามารถกลับมา ประกอบอาชีพได้เมื่อใด					
2) เมื่อมีการบังคับใช้มาตรการที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลา ที่แน่นอนทำให้ท่านไม่มีความมั่นคงในอาชีพ					
3. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย					
3.1 การช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ					
1) ความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ					

2) เงินช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐเพียงพอต่อการดำรงชีวิตต่อเดือน					
3.2 ประสิทธิภาพของการบังคับใช้มาตรการ					
1) การบังคับใช้มาตรการของจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้					
2) การบังคับใช้มาตรการของจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการดำเนินชีวิตของท่าน					

-ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบข้อมูล-

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้วิจัย นางสาวเมวิกา หาญอาษา นิสิตปริญญาโท
 หลักสูตร รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การเมืองการปกครอง
 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

อาชีพ/ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน จังหวัด

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. 2566

สถานที่สัมภาษณ์ เวลา

ผู้สัมภาษณ์ นางสาวเมวิกา หาญอาษา

งานวิจัยเรื่องผลกระทบของการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่อผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดการวิจัยและแบบสอบถามในการวิจัย โดยที่ท่านเป็นผู้ประกอบการอาชีพในสถานบันเทิง ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตสัมภาษณ์ท่านในประเด็นดังต่อไปนี้

3. หลังจากสิ้นสุดการบังคับใช้มาตรการ ท่านประสบปัญหาในการดำรงชีวิตหรือได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง อะไรที่ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตของท่าน

A yellow bell with a grey outline, hanging from a grey arch. The background is white with horizontal dotted lines.

4. จากการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการซึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างไร กรุณาอธิบาย และหากเห็นว่าการบังคับใช้มาตรการไม่มีประสิทธิภาพ เป็นอย่างไร กรุณาอธิบาย

5. ท่านเห็นว่ามาตรการช่วยเหลือเยียวยาของภาครัฐครอบคลุมกลุ่มอาชีพของท่านหรือไม่ และท่านเห็นว่าภาครัฐควรมีนโยบายหรือมีแนวทางในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการ อย่างไรบ้าง และท่านเกิดปัญหาในการเข้าถึงการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของภาครัฐ หรือไม่ อย่างไร

A yellow bell with a grey outline, centered on a white background with horizontal dotted lines. The bell is shown from a slightly low angle, looking up at its top. The bell has a flared base and a narrow neck leading to a small opening at the top. The background consists of a white surface with horizontal dotted lines, suggesting a page from a notebook or a template for writing.

6. หากในอนาคตเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวอีก หรือเกิดสถานการณ์ที่จะต้องมีการใช้มาตรการในการควบคุมโรค หรือการล็อกดาวน์เกิดขึ้นอีก หรือมาตรการที่มีลักษณะเดียวกันท่านเห็นว่าภาครัฐควรมีมาตรการในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง อะไรที่ท่านต้องการได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ

พหุ มั ปณ จั โด ชี เว

---- ขอบพระคุณท่านที่กรุณาให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์นี้ ----

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวเมวิกา หาญอาษา
วันเกิด	18 เมษายน 2534
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาพระนอน อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาพระนอน อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	รับราชการ ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กลุ่มงานอำนวยการ สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2567 ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.) สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2557 ปริญญานิติศาสตรบัณฑิต (น.บ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2553 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอมือกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2550 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอมือกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2547 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนหนองกุงราษฎร์วิทยา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
ทุนวิจัย	-
ผลงานวิจัย	-

พูน ปณ ทัต ชีเว